

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och lagen om utländska försäkringsbolag

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och lagen om utländska försäkringsbolag ändras så, att dessa lagar anpassas till Europaparlamentets och rådets direktiv om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

Syftet med direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut är att avreglera tillhandahållandet av tilläggs pensionsverksamhet inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och att på gemenskapsnivå harmonisera medlemsstaternas lagstiftning om tilläggs pensionsverksamhet.

Avsikten med direktivet är också att trygga att de pensionsanstalter som sköter frivilliga tilläggs pensionssystem kan säkerställa stabiliteten i sin verksamhet.

Avsikten är att i det här skedet genomföra de nödvändiga lagändringar som följer av direktivet. De föreslagna ändringarna inbegriper bl.a. informationsregler som föreskrivs för tryggnad av de försäkrades förmåner, preciseringar gällande Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter samt bestämmelser som gäller verksamhet över gränserna, kapitalförvaltare och förvaringsinstitut, beräkning av ansvarsskulden och pensionsansvaret samt placeringsverksamhet.

I denna proposition föreslås ytterligare att de bestämmelser om täckande av ansvarsskulden och pensionsansvaret samt om verksamhetskapitalet som för närvarande ingår i förordningar överförs till lagnivå.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Nuläge	4
1.1. Lagen om pensionsstiftelser	4
1.2. Lagen om försäkringskassor.....	5
1.3. Lagen om utländska försäkringsbolag.....	7
1.4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.....	7
2. Föreslagna ändringar	12
2.1. Mål och medel	12
2.2. De viktigaste förslagen	12
3. Propositionens konsekvenser	15
4. Beredningen av propositionen	15
4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial.....	15
4.2. Remissyttranden	16
DETALJMOTIVERING.....	17
1. Lagförslag.....	17
1.1. Lagen om pensionsstiftelser	17
1 kap. Allmänna stadganden.....	17
7 kap. Informationsregler, utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar	28
13 a kap. Verksamhet över gränserna.....	35
1.2. Lagen om försäkringskassor.....	40
8 kap. Informationsregler, begränsning av en försäkringskassas ansvar och utbetalning av förmåner	48
14 a kap. Verksamhet över gränserna.....	51
1.3. Lagen om utländska försäkringsbolag.....	54
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	62
2.1. Förordningarna om täckning	62
2.2. Förordningarna om verksamhetskapital.....	62
2.3. Social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om upplåning (867/80).....	62
3. Ikraftträdande.....	62
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	62
LAGFÖRSLAGEN.....	63
om ändring av lagen om pensionsstiftelser.....	63
om ändring av lagen om försäkringskassor	76
om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	88
BILAGA.....	93

PARALLELLTEXTER.....	93
om ändring av lagen om pensionsstiftelser.....	93
om ändring av lagen om försäkringskassor	120
om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	146

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagen om pensionsstiftelser

Beträffande pensionsstiftelsernas verksamhet gäller vad som bestäms i den lag om pensionsstiftelser som stiftades 1995 (1774/1995). Nämnada lag ersatte den lag om pensionsstiftelser som hade stiftats 1955 (469/1955).

Lagen om pensionsstiftelser innehåller bestämmelser om grundande av en pensionsstiftelse, pensionsstiftelsens ledning, revision, bokslut, pensionsansvaret och täckandet av det samt verksamhetskapalet, utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar, tillsynen över pensionsstiftelserna, registret över pensionsstiftelser, likvidation och upplösning, fusion och delning av en pensionsstiftelse samt överlåtelse av försäkringsverksamheten, skadeståndsskyldighet och sampensionsstiftelser.

Det är karaktäristiskt för pensionsstiftelserna att deras verksamhet alltid omfattar en begränsad verksamhetskrets. Enligt lagen om pensionsstiftelser är pensionsstiftelserna försäkrings- och pensionsanstalter som utan att bedriva affärsmässig försäkringsverksamhet beviljar de personer som hör till anstaltens verksamhetskrets och dessas förmånstagare pensioner och med dem jämförbara andra förmåner, som kan anses höra till social personförsäkringsverksamhet. Pensionsstiftelserna registreras i det register över pensionsstiftelser som Försäkringsinspektionen upprätthåller.

En pensionsstiftelse kan förvalta pensionskydd enligt lagen om pension för arbetstagarare (APL) samt kollektivt förmånbaserat tilläggspensionsskydd. En pensionsstiftelse kan inte bedriva annan försäkringsverksamhet. En A-pensionsstiftelse är en pensionsstiftelse vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner. En B-pensionsstiftelse är en pensionsstiftelse vars syfte är att bevilja enbart lagstadgade pensioner och andra förmåner (APL). En AB-pensionsstiftelse är en pensionsstiftelse vars syfte är att bevilja både frivilliga tilläggsförmåner (A-avdelning) och lagstad-

gade pensioner och andra förmåner (B-avdelning). Medlen och skulderna samt intäkterna och kostnaderna för en avdelning inom en AB-pensionsstiftelse skall hållas åtskilda från varandra.

En sampensionsstiftelse är en pensionsstiftelse till vilken det kan höra två eller flera arbetsgivare. En sampensionsstiftelse kan grundas av en arbetsgivare och en pensionsstiftelse som denna grundat enligt lagen om pensionsstiftelser eller av pensionsstiftelser som grundats enligt denna lag, av finska arbetsgivare som hör till en koncern som avses i 1 kap. 3 § i lagen om aktiebolag eller en annan än en ovan avsedd arbetsgivare och en eller flera arbetsgivare som lyder under hans bestämmanderätt. En sampensionsstiftelse kan dessutom grundas av två eller flera arbetsgivare under förutsättning att de har en gemensam ägare, som äger minst 50 % av respektive arbetsgivarsammanslutning eller har en motsvarande bestämmanderätt i dessa, eller en sådan ekonomisk eller funktionell anknytning till varandra, att Försäkringsinspektionen anser det ändamålsenligt att en sampensionsstiftelse grundas.

En pensionsstiftelses verksamhetskrets består av en arbetsgivares eller arbetsgivargrupps samtliga anställda eller viss grupp anställda. En pensionsstiftelses frivilliga tilläggspensionsverksamhet kan omfatta dels personer som står i arbetsförhållande till arbetsgivaren, dels personer som står i tjänste- eller anställningsförhållande till arbetsgivaren. Verksamhetskretsen kan likaså omfatta personer som hör till arbetsgivarens ledning, bl.a. ett företags ägare, även om han inte står i arbetsförhållande till företaget, och en pensionsstiftelses ombudsman samt medlemmarna i styrelsen och förvaltningsrådet. Till en pensionsstiftelses verksamhetskrets kan även höra en person som av arbetsgivaren sänts utomlands för att, utan att under denna tid stå i arbetsförhållande till arbetsgivaren i pensionsstiftelsen, arbeta vid ett moder- eller dotter- eller systerbolag som hör till samma ekonomiska helhet som arbetsgivaren. En av arbetsgivaren utsänd person kan, även om situationen beträffande ett moder- eller dotter- eller systerbolag inte föreligger, omfattas av

en pensionsstiftelses verksamhetskrets också i det fallet att personen i fråga arbetar i ett företag där arbetsgivaren har bestämmanderätt.

Enligt lagen om pensionsstiftelser skall till en B-pensionsstiftelses eller AB-stiftelses B-avdelnings verksamhetskrets varaktigt höra minst 300 personer och till en A-pensionsstiftelses eller AB-stiftelses A-avdelnings verksamhetskrets varaktigt höra minst 30 personer.

En pensionsstiftelses ledning består av en styrelse och en ombudsman. Styrelsen är det högsta organet. En pensionsstiftelses styrelse skall ha minst fem medlemmar och minst fem suppleanter. De personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets väljer bland sig minst två av styrelsens medlemmar och minst två suppleanter för dessa. Arbetsgivaren väljer de övriga medlemmarna och deras suppleanter. Ombudsmannen sköter pensionsstiftelsens löpande förvaltning. Med Försäkringsinspektionens samtycke kan pensionsstiftelsen ha ett förvaltningsråd. I en pensionsstiftelse finns inte ett organ motsvarande det kassamöte som föreskrivs i lagen om försäkringskassor.

Beträffande täckandet av pensionsansvaret föreskrivs i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998), nedan förordningen om pensionsstiftelsers täckning. Beträffande verksamhetskapalet föreskrivs i lagen om pensionsstiftelser och i förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1326/1997), nedan förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskaper, och i förordningen om beräkning av solvensgränsen för pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1282/1999). Dessutom har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen utfärdat föreskrifter om pensionsansvaret och täckning av detta med stöd av de myndiganden som ges i lagen om pensionsstiftelser och förordningen om pensionsstiftelser. I fråga om bokslut har social- och hälsovårdsministeriet givit förordningen om försäkringskassors och pensionsstiftelsers bokslut (1336/2002).

Statistiska uppgifter om pensionsstiftelserna enligt situationen den 31 december 2003:

Antalet pensionsstiftelser

A-stiftelser 66 (10 i likvidation*)
B-stiftelser 10 (1*)

AB-stiftelser 29 (2*)

A-stiftelserna och AB-stiftelsernas A-avdelningar inalles

Antalet försäkrade	49 752
Antalet pensionstagare	36 308
Antalet fribrev	9 870
Balansomslutning (euro)	4 011 067 306
Pensionsansvar (euro)	3 914 870 045

B-stiftelserna och AB-stiftelsernas B-avdelningar inalles

Antalet APL-försäkrade	118 065
Antalet pensionstagare	49 466
Antalet fribrev	165 254
Balansomslutning (euro)	4 868 251 137
Pensionsansvar (euro)	4 775 825 720

1.2. Lagen om försäkringskassor

Beträffande försäkringskassornas verksamhet gäller vad som bestäms i den lag om försäkringskassor som stiftades 1992 (1164/1992). Nämnda lag ersatte den lag om understödkassor som hade stiftats 1942 (471/1942).

Lagen om försäkringskassor innehåller bestämmelser om bildande av en försäkringskassa, försäkringskassans ledning, kassamötet, revision och särskild granskning, bokslut, försäkringspremier, ansvarsskuld och verksamhetskaper, begränsning av en försäkringskassas ansvar samt utbetalning av förmåner, tillsynen över försäkringskassorna, försäkringskasseregistret, likvidation och upplösning, fusion, ansvarsöverföring, delning av en pensionskassa och annan försäkringskassa samt skadeståndsskyldighet.

Enligt lagen om försäkringskassor är en försäkringskassa en försäkringsanstalt som,

utan att bedriva affärsmässig försäkringsverksamhet, inom sin verksamhetssektor beviljar pensioner, ersättning till följd av sjukdom, lyte eller skada, ersättning i syfte att förebygga sjukdom eller arbetsoförmåga eller för kostnaderna för rehabilitering som avser att förbättra arbets- och förvärvsförmågan, begravningshjälp och andra förmåner som kan anses falla inom social personförsäkring. Försäkringskassorna registreras i det register över försäkringskassor som Försäkringsinspektionen upprätthåller.

Försäkringskassorna kan utifrån den verksamhet som de bedriver indelas i tre grupper: pensionskassor, sjukkassor samt begravningsbidragskassor och avgångsbidragskassor. Med pensionskassa avses en försäkringskassa som kan förvalta pensionskydd enligt lagen om pension för arbetstagare (APL), pensionskydd enligt lagen om pension för företagare (FöPL) samt kollektivt förmånsbaserat tilläggs pensionskydd. Tillgångarna och skulderna samt intäkterna och kostnaderna för en pensionskassa som bedriver lagstadgad verksamhet skall hållas åtskilda enligt avdelning i fråga om den lagstadgade verksamheten och annan verksamhet. En pensionskassa får inte bedriva annan verksamhet än sådan som nämns ovan.

Med sjukkassa avses en försäkringskassa vars huvudsakliga syfte är att bevilja ersättning till följd av sjukdom. Sjukassorna kan utifrån de förmåner som de beviljar delas in i arbetsplatskassor och kompletteringskassor. Arbetsplatskassorna betalar lagstadgade förmåner som avses i sjukförsäkringslagen och tilläggsförmåner som avses i arbetsplatskassornas stadgar, under det att kompletteringskassorna betalar endast tilläggsförmåner som baserar sig på dessa kassors stadgar. En och samma kassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkring. Med begravningsbidragskassa och avgångsbidragskassa avses en försäkringskassa som, i utifrån det som namnet anger, betalar begravningshjälp till följd av en kassamedlems dödsfall och avgångsbidrag till en medlem som går i pension.

En pensionskassas verksamhetssektor kan bestå av arbetstagare hos en och samma arbetsgivare eller arbetstagare som är anställda hos finska arbetsgivare inom samma kon-

cern. En verksamhetssektor kan dessutom bestå av arbetstagare hos två eller flera arbetsgivare, vars verksamhet utgör en ekonomisk och administrativ helhet eller om arbetsgivarna på grund av branschlikheter eller någon annan omständighet bildar en sådan helhet att Försäkringsinspektionen anser det motiverat att bedriva pensionskasseverksamhet inom denna grupp. Även en persongrupp som har definierats utifrån sitt yrke eller ett yrkesområde eller sitt medlemskap i en registrerad förening kan utgöra en verksamhetssektor, om Försäkringsinspektionen anser det motiverat att bedriva pensionskasseverksamhet inom denna grupp. En försäkringskassa som bedriver lagstadgad verksamhet skall ha minst 300 medlemmar. En pensionskassa som bedriver enbart tilläggs pensionsverksamhet skall ha minst 100 medlemmar. Om en pensionskassa beviljar lagstadgade pensioner eller invalid- eller familjepensioner i form av tilläggs pensioner skall pensionskassan ha minst 300 medlemmar. En försäkringskassa som bedriver enbart annan tilläggsförmånsverksamhet skall ha minst 100 medlemmar.

Obligatoriska organ i en försäkringskassa är kassamötet, styrelse och verkställande direktör. Som en försäkringskassas kassamöte kan också ett representantskap fungera och vidare kan en kassa ha ett förvaltningsråd. För inrättande av ett förvaltningsråd krävs Försäkringsinspektionens samtycke. Styrelsen skall ha minst tre medlemmar. I styrelsen kan dessutom finnas högst lika många suppleanter som ordinarie medlemmar. Av styrelsens medlemmar och suppleanter kan arbetsgivarna välja högst hälften.

Beträffande täckandet av ansvarsskulden föreskrivs i lagen om försäkringskassor (1164/1992) och i förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld (1138/1998), nedan förordningen om försäkringskassors täckning. Beträffande verksamhetskapitalet föreskrivs i lagen om försäkringskassor och i förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997), nedan förordningen om pensionskassors verksamhetskapital, och i förordningen om beräkning av solvensgränsen

för pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1283/1999). Dessutom har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen utfärdat föreskrifter om ansvarsskulden och täckning av denna samt om de poster som hänförs till verksamhetskapitalet med stöd av de bemyndiganden som ges i lagen om försäkringskassor och i förordningar. I fråga om bokslut har social- och hälsovårdsministeriet givit förordningen om försäkringskassors och pensionsstiftelsers bokslut (1336/2002).

Antalet pensionskassor och antalet arbetstagare som hör till deras verksamhetssektor var enligt Försäkringsinspektionens uppgifter i slutet av år 2003 följande:

Antalet pensionskassor

Antalet pensionskassor som beviljar tilläggs-pensionsförmåner är nio, varav fyra är i likvidation.

Antalet pensionskassor som beviljar lagstadgade förmåner är fyra.

Antalet pensionskassor som beviljar tilläggs-pensionsförmåner och lagstadgade förmåner är fyra.

De pensionskassor som beviljar tilläggs-pensionsförmåner och de avdelningar som beviljar pensionskassors tilläggs-pensionsförmåner inalles

Antalet försäkrade	10 016
Antalet pensionstagare	13 021
Antalet fribrev	19 431
Balansomslutning (euro)	763 020 123
Försäkr.teknisk ansvarsskuld (euro)	718 725 828

De pensionskassor som bedriver lagstadgad verksamhet och de avdelningar som beviljar pensionskassors lagstadgade förmåner inalles

Antalet APL-försäkrade	32 342
Antalet FöPL-försäkrade	2 075
Antalet pensionstagare	27 377
Antalet fribrev	267 010

Balansomslutning (euro)	1 848 014 332
Försäkr.teknisk ansvarsskuld (euro)	1 789 365 624

1.3. Lagen om utländska försäkringsbolag

Lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) reglerar utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland. Lagen gäller försäkringsbolag vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) och försäkringsbolag vilkas hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (försäkringsbolag från tredje land). I lagen finns bestämmelser om bl.a. inledande och upphörande av verksamhet för utländska försäkringsbolag, tillsyn, solvens och bedrivande av verksamhet samt överlåtelse av försäkringsbeståndet. Ett utländskt EES-försäkringsbolag behöver inte en särskild koncession för att kunna bedriva försäkringsrörelse i Finland antingen på basis av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster eller genom inrättande av en representation i Finland. Försäkringsbolag från tredje land kan däremot inte bedriva försäkringsrörelse utan tillstånd av social- och hälsovårdsministeriet.

1.4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut

Syftet med direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (tjänstepensionsdirektivet) är att i fråga om de pensionsanstalter som erbjuder tilläggs-pensioner skapa en verklig inre marknad för finansiella tjänster. Före tjänstepensionsdirektivet har det i fråga om de pensionsanstalter som erbjuder tilläggs-pensioner inte funnits någon enhetlig gemenskapslagstiftning.

Syftet med tillsynsbestämmelserna i tjänstepensionsdirektivet är att på Europeiska unionens nivå införa tillräckligt strikta akt-samhetskra- v så, att den frivilliga tilläggs-pensionsverksamheten är trygg och ger avkastning. I enlighet med detta innehåller direkti-

vet vissa sådana minimikrav gällande akt-samheten, vilkas nivå beror på vilken typ av pensionsanstalt det är fråga om och på de täckta riskerna. Direktivet innehåller också investeringsregler som beaktar en effektiv förvaltning av tillgångarna och utifrån vilka pensionsanstalterna erbjuds möjlighet att till-lämpa investeringsstrategier som lämpar sig för särdragen inom pensionssystemet i fråga. Genom direktivet möjliggörs sålunda en ef-fektiv förvaltning av tilläggs-pensionssystemen. Till grund för direktivets bestämmelser ligger aktsamhetsprincipen ("the prudent per-son rule") som tar sikte både på administra-tionen vid tilläggs-pensionsanstalterna och på förvaltningen av tillgångar.

Genom tjänstepensionsdirektivet möjlig-görs också tilläggs-pensionsanstalternas verk-samhet över gränserna. I direktivet ges pen-sionsanstalterna i en medlemsstat bl.a. möj-lighet att förvalta tilläggs-pensionssystem i en annan medlemsstat. Verksamheten över gränserna grundar sig på ömsesidigt erkän-nande av de nationella solvenssystemen, vil-ket i sin tur kompletteras av reglerings- och tillsynssamarbete.

Genom direktivet skyddas dessutom de framtida pensionstagarnas rättigheter och förbättras de försäkrades rätt att få informa-tion. För att skydda förmånstagarna innehå-ller direktivet vissa bestämmelser om bl.a. de krav avseende kompetens och god vandel som gäller pensionsanstaltens ledning, mini-mivillkoren för bedrivande av verksamhet samt den information som skall lämnas till medlemmar och förmånstagare, det lagstad-gade kapitalkravet, minimiregler avseende investeringsverksamhet samt bestämmelser om definiering av en pensionsanstalts ansvar, inklusive försäkringsteknisk ansvarsskuld och fondering, ävensom bestämmelser om verksamhet över gränserna.

I tjänstepensionsdirektivet fastställs regler för inledande och utövande av verksamhet som bedrivs av tilläggs-pensionsanstalter (i denna proposition används den i Finland eta-blerade termen tilläggs-pension och etablera-de termer som består av sammansättningar med ordet tilläggs-pension, bl.a. tilläggs-pen-sionsanstalt och tilläggs-pensionsverksamhet). Enligt artikel 6 i tjänstepensionsdirektivet avses med tilläggs-pensionsanstalt en pen-

sionsanstalt som, oavsett dess rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etable-rad oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning på grundval av en över-enskommelse eller ett avtal som slutits. En överenskommelse eller ett avtal kan enligt di-rektivet slutas enskilt eller kollektivt mellan arbetsgivare och arbetstagare eller deras respektive företrädare eller med egenföretaga-re.

Med uppdragsgivande företag avses i di-rektivet arbetsgivare eller egenföretagare som gör inbetalningar till en pensionsanstalt. I direktivet avses med medlem en person vars yrkesverksamhet ger honom/henne rätt till eller kommer att ge honom/henne rätt till pensionsförmåner enligt bestämmelserna i ett pensionssystem. Med förmånstagare avses en person som uppstår pensionsförmåner.

En tilläggs-pensionsanstalt som också för-valtar obligatoriska arbetspensionssystem som betraktas som en del av sociala trygg-hetssystem och som omfattas av förordning-arna (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 skall, enligt artikel 3 i tjänstepensionsdirekti-vet, omfattas av detta direktiv när det gäller den del av deras verksamheter som avser till-handahållande av icke-obligatoriska tilläggs-pensioner. I sådana fall förutsätter direktivet att skulder och motsvarande tillgångar som gäller de obligatoriska arbetspensionssyste-men skall hållas fullständigt åtskilda och skall inte kunna överföras till de obligatoris-ka pensionssystem som betraktas som en del av det sociala trygghetssystemet eller om-vänt.

Enligt artikel 2, som gäller direktivets till-lämpningsområde, skall direktivet inte till-lämpas på de livförsäkringsbolag som omfat-tas av livförsäkringsdirektivet (2002/83/EG). Artikel 4 i direktivet innehåller dock en möj-lighet att nationellt föreskriva att bestämmel-ser som i fråga om tilläggs-pensionerna gäller villkoren för att få bedriva verksamhet, bok-slut, information som skall lämnas till med-lemmar och förmånstagare, placeringsverk-samhet och förvaltning av kapital, myndighe-ternas befogenheter, försäkringsteknisk an-svarsskuld och täckning av den samt verk-samhet över gränserna skall kunna tillämpas

också på tilläggspensionsverksamhet hos livförsäkringsbolag. I sådana fall skall alla tillgångar och skulder som hänför sig till livförsäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet hållas åtskilda från livförsäkringsbolagets övriga affärsverksamheter samt förvaltas och hanteras skilt från försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring. I sådana fall, och endast när det gäller företagens tilläggspensionsverksamhet, skall försäkringsföretagen inte omfattas av artiklarna 20—26, 31 och 36 i livförsäkringsdirektivet.

Enligt artikel 5 i direktivet får medlemsstaterna, med undantag för vad som föreskrivs i artikel 19, välja att helt eller delvis underlåta att tillämpa direktivet på en tilläggspensionsanstalt som förvaltar pensionsystem som sammanlagt har färre än 100 medlemmar. Pensionsanstalterna i fråga skall dock ha rätt att tillämpa direktivet på frivillig grund; om en sådan anstalt bedriver verksamhet över gränserna enligt artikel 20 skall anstalten tillämpa alla övriga bestämmelser i direktivet.

Enligt artikel 7 i direktivet skall tilläggspensionsanstalterna begränsa sin verksamhet till sådan verksamhet som avser pensionsförmåner, inbegripet verksamheter som föräns av dessa. Om direktivet tillämpas på livförsäkringsbolag i enlighet med artikel 4, skall livförsäkringsbolagen dessutom hålla de verksamheter som gäller tilläggspensionsverksamheten och de därtill hörande tillgångarna och skulderna åtskilda från livförsäkringsbolagens övriga verksamheter. Dessutom skall de tillgångar och skulder som avser ett livförsäkringsbolags tilläggspensionsverksamhet begränsas till sådan verksamhet som avser pensionsförmåner och därav direkt föranledd verksamhet.

Enligt artikel 8 i direktivet skall de uppdragsgivande företagen vara juridiskt åtskilda från tilläggspensionsanstalterna, så att pensionsanstaltens tillgångar skyddas för medlemmarnas och förmånstagarnas räkning om det uppdragsgivande företaget går i konkurs.

I artikel 9 i direktivet föreskrivs om de minimikrav avseende aktsamhet som skall tillämpas i fråga om tilläggspensionsverksamhet och villkoren för bedrivande av verksamhet. Artikel 9 förutsätter att tilläggspensionsanstalterna är registrerade i ett nationellt re-

gister eller på annat sätt auktoriserade. I artikel 9 föreskrivs dessutom om behörighetsvillkoren för tilläggspensionsanstaltens ledning, reglerna för pensionsanstaltens förvaltning av pensionsystemen och tillhandahållandet av information om pensionssystemens villkor, pensionsanstaltens försäkringsmatematiker, det uppdragsgivande företags skyldighet att regelbundet finansiera sina åtaganden samt om det godkännande som krävs för verksamhet över gränserna. I artikel 9 i direktivet föreskrivs dessutom att medlemsstaterna får besluta att täckning av risker kopplade till lång levnad och invaliditet, efterlevandeskydd samt en garanti för återbetalning av inbetalade belopp kan erbjudas medlemmarna som kompletterande förmåner, om arbetsgivarna och arbetstagarna, eller deras respektive företrädare, kommer överens om detta. Vidare får en medlemsstat, i syfte att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, foga också andra krav än de som nämns i artikel 9 i direktivet till villkoren för att få bedriva verksamhet i pensionsanstalter som är etablerade inom dess territorium.

Enligt artikel 10 skall medlemsstaterna kräva att varje tilläggspensionsanstalt som är etablerad inom dess territorium upprättar årsbokslut och årsredovisningar i vilka hänsyn tas till varje pensionsystem som anstalten hanterar och, vid behov, årsbokslut och årsredovisningar för varje pensionsystem. Årsboksluten och årsredovisningarna skall ge en rättvisande och korrekt bild av pensionsanstaltens tillgångar, skulder och finansiella ställning. Årsboksluten och uppgifterna i årsredovisningarna skall vara konsekventa, uttömmande, sakligt presenterade samt i vederbörlig ordning godkända av auktoriserade personer, i enlighet med nationell lagstiftning.

I artikel 11 i direktivet föreskrivs om den information som skall lämnas till tilläggspensionssystemets medlemmar och förmånstagare. Skyldigheten att lämna information är uppdelad så, att en del av informationen skall lämnas på tilläggspensionsanstaltens eget initiativ och en del på begäran. Skyldigheten att lämna information gäller uppgifter om pensionsanstaltens finansiella sundhet, avtalsbestämmelserna, förmånerna och den faktiska

finansieringen av de intjänade pensionsrättigheterna, placeringspolicyn och hanteringen av risker och kostnader.

Enligt artikel 12 i direktivet skall tilläggs-pensionsanstalterna utarbeta skriftliga riktlinjer för placeringsverksamheten; riktlinjerna skall innehålla uppgifter om metoder för att mäta placeringsrisker, processer för riskkontroll och den strategiska allokeringen av tillgångar i förhållande till pensionsåtagandenas art och varaktighet.

I artikel 13 i direktivet föreskrivs om de behöriga myndigheternas rätt att få uppgifter när det gäller tilläggs-pensionsanstalter och de personer som hos dem är i faktisk ansvarig ställning. Rätten att få uppgifter gäller alla affärsangelägenheter och affärshandlingar som hänför sig till tilläggs-pensionsanstalten i fråga. Rätten att få uppgifter omfattar också förbindelser mellan en pensionsanstalt och andra företag eller mellan pensionsanstalter när anstalter överlåter funktioner till dessa företag eller pensionsanstalter ("outsourcing").

I artikel 14 i direktivet föreskrivs om de behöriga myndigheternas befogenheter att ingripa i tilläggs-pensionsanstaltens verksamhet och om de behöriga myndigheternas förpliktelser. Direktivet förutsätter att tilläggs-pensionsanstalterna har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt tillfredsställande mekanismer för intern kontroll. Enligt direktivet gäller de behöriga myndigheternas befogenheter både tilläggs-pensionsanstalterna och de personer som hos anstalterna är i faktisk ansvarig ställning. De behöriga myndigheterna skall ha befogenhet att gentemot varje pensionsanstalt som är etablerad inom deras territorium eller gentemot de personer som driver anstalterna vidta alla de åtgärder, däribland vid behov administrativa eller finansiella åtgärder, som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen.

I artikel 15 i direktivet föreskrivs om den försäkringstekniska ansvarsskulden och om beräkningen av den. Direktivet förutsätter att de pensionsanstalter som förvaltar tilläggs-pensionssystem för samtliga pensionssystem alltid har en tillräcklig försäkringsteknisk an-

svarsskuld motsvarande deras ekonomiska åtaganden till följd av gällande pensionsavtal. Beräkningen av den försäkringstekniska ansvarsskulden skall utföras och bestyrkas av en försäkringsmatematiker eller någon annan expert på området, till exempel en revisor, i enlighet med nationell lagstiftning, på grundval av försäkringsmatematiska metoder som erkänns av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland och enligt de aktsamhetsprinciper som nämns i direktivet. Härvid skall bl.a. minimibeloppet för ansvarsskulden beräknas enligt en tillräckligt aktsam försäkringsmatematisk metod och den räntesats som används vid beräkning av ansvarsskulden väljas på ett aktsamt sätt. Direktivet ger medlemsstaterna möjlighet att, för att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, fastställa ytterligare, mer detaljerade krav för beräkningen av den försäkringstekniska ansvarsskulden.

I artikel 16 i direktivet föreskrivs om täckning av den försäkringstekniska ansvarsskulden. Varje tilläggs-pensionsanstalt skall fortlöpande och fullt ut inneha tillräckliga och lämpliga tillgångar som motsvarar den försäkringstekniska ansvarsskulden för alla pensionssystem som pensionsanstalten förvaltar. Enligt direktivet kan medlemsstaterna dock tillåta en tilläggs-pensionsanstalt att under en begränsad tid inneha otillräckliga tillgångar för att täcka den försäkringstekniska ansvarsskulden, men i dessa fall krävs att pensionsanstalten antar en konkret och genomförbar återställningsplan för täckande av ansvarsskulden. Återställningsplanen skall göras tillgänglig för medlemmarna och förmånstagarna och den skall godkännas av de behöriga myndigheterna. I direktivet anges de krav beträffande kvalitet och innehåll som återställningsplanen skall uppfylla. När det gäller verksamhet över gränserna skall den försäkringstekniska ansvarsskulden dock alltid täckas av tillgångar som är tillräckliga i förhållande till samtliga åtaganden enligt de pensionssystem som pensionsanstalten förvaltar.

Artikel 17 i direktivet innehåller bestämmelser om tilläggs-pensionsanstaltens lagstadgade kapitalkrav. Om tilläggs-pensionsanstalten själv och inte det uppdragsgivande fö-

retaget står för åtagandet att täcka risker kopplade till arbetsförmåga och lång levnad (biometrisk risker) eller garanterar en viss avkastning eller en viss förmånsnivå, skall de pensionsanstalter som förvaltar pensionssystem ständigt som en buffert inneha kompletterande tillgångar utöver den försäkringstekniska ansvarsskulden. Av akksamhetsskäl kan medlemsstaterna fastställa mer detaljerade föreskrifter om det lagstadgade kapitalkravet eller kräva att pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorium skall uppfylla det lagstadgade kapitalkravet även i andra fall än vad som nämnts ovan.

I artikel 18 i direktivet föreskrivs om den akksamhetsprincip som skall följas i investeringsverksamheten. Enligt artikel 18 skall tillgångarna investeras på det sätt som bäst gagnar medlemmarnas och förmånstagarnas intressen. Tilläggs-pensionsanstalten skall dessutom se till att tillgångarna investeras på ett sätt som tillförsäkrar säkerhet, kvalitet, likviditet och lönsamhet för den samlade portföljen. Vid investeringen av tillgångar som utgör täckning skall pensionsförmånernas typ och varaktighet beaktas. Tillgångarna skall till övervägande del investeras på reglerade marknader och derivatinstrument kan komma i fråga förutsatt att de bidrar till att minska investeringsriskerna eller underlättar effektiv förvaltning av portföljen. Direktivet förutsätter att tillgångarna skall vara diversifierade. I artikel 18 föreskrivs dessutom om begränsningar i fråga om investeringar i det uppdragsgivande företaget och om förbjudande av tilläggs-pensionsanstalter att ta upp lån eller ställa borgen. Medlemsstaterna får inte kräva att investeringar görs i särskilda tillgångsslag och de får inte heller kräva att investeringsbeslut som fattas av en pensionsanstalt som är etablerad inom dess territorium eller av dess kapitalförvaltare skall vara villkorat av något godkännande i förväg eller någon systematisk anmälan. Enligt direktivets artikel 18.5 får medlemsstaterna dock fastställa mer detaljerade föreskrifter, även kvantitativa regler, om reglerna är berättigade av akksamhetsskäl, med hänsyn till samtliga åtaganden enligt de planer som pensionsanstalterna förvaltar. Direktivet ger därmed medlemsstaterna ett visst utrymme att enligt egen bedömning utforma de inve-

steringsregler som de önskar kräva att tilläggs-pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorier skall följa. Direktivet utgår dock ifrån att investeringsreglerna inte får inskränka den fria rörligheten för kapital, såvida det inte är motiverat av akksamhetsskäl. Det bör därför inte, annat än av akksamhetsskäl, finnas några begränsningar för investeringar i aktier, på riskkapitalmarknader eller i valutor andra än dem som åtagandena är uttryckta i.

Enligt artikel 18 kan i fråga om verksamhet över gränserna beträffande den del av en tilläggs-pensionsanstalts tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i en annan medlemsstat krävas att en enskild medlemsstat iakttar vissa maximibelopp i investeringarna. Medlemsstaterna kan i fråga om utländska tilläggs-pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorium kräva tillämpning av kvantitativa regler endast ifall samma eller strängare regler även tillämpas på tilläggs-pensionsanstalter som är registrerade i medlemsstaten i fråga. För iakttagande av investeringsreglerna kan medlemsstaterna kräva att de medel som avser verksamhet över gränserna hålls åtskilda från de övriga affärsverksamheterna.

I artikel 19 i direktivet föreskrivs om förvaltning och förvaring. Enligt direktivet får tilläggs-pensionsanstalterna för förvaltningen av investeringsportföljen utse kapitalförvaltare som är etablerade i andra medlemsstater och som där är vederbörligen auktoriserade för sådan verksamhet. Enligt direktivet får tilläggs-pensionsanstalterna för förvaringen av sina tillgångar även utse förvaringsinstitut som är etablerade i andra medlemsstater och som där är vederbörligen auktoriserade för sådan verksamhet. Direktivet förutsätter att medlemsstaterna vidtar nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt enligt sin nationella lagstiftning att i enlighet med artikel 14 förbjuda förvaringsinstitut som är etablerade inom dess territorium att fritt förfoga över förvarade tillgångar om detta begärs av den medlemsstat som är tilläggs-pensionsanstaltens hemland.

I artikel 20 i direktivet föreskrivs om tilläggs-pensionsanstalternas inledande och bedrivande av verksamhet över gränserna. Utan att det påverkar tillämpningen av natio-

nell social- och arbetslagstiftning avseende pensionssystemens uppbyggnad skall medlemsstaterna tillåta företag som är etablerade inom deras territorier att skaffa tjänster gällande anordnande av tilläggs pensions skydd av tilläggs pensionsanstalter som är godkända i andra medlemsstater. På motsvarande sätt skall medlemsstaterna tillåta att tilläggs pensionsanstalter som är godkända inom en medlemsstats territorium förvaltar tilläggs pensions system för företag som är etablerade inom andra medlemsstaters territorier. En tilläggs pensionsanstalt som inleder verksamhet över gränserna skall, innan denna verksamhet inleds i en annan medlemsstat, hos den behöriga myndigheten i den medlemsstat som är hemland ansöka om ett godkännande i förväg. I artikel 20 föreskrivs dessutom om myndigheternas samarbete när det gäller utbyte av information och om tillsynssamarbete i samband med verksamhet över gränserna.

I artikel 21 i direktivet föreskrivs om samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen.

I artikel 22 i direktivet föreskrivs om genomförandet av tjänstepensionsdirektivet. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 september 2005. Medlemsstaterna får till den 23 september 2010 uppskjuta tillämpningen av bestämmelserna gällande lagstadgat kapitalkrav i artikel 17.1 och 17.2 på pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorium som den 23 september 2005 inte uppfyller det lägsta lagstadgade kapitalkrav som krävs enligt artikel 17. Om en pensionsanstalt avser att bedriva verksamhet över gränserna i den mening som avses i artikel 20, skall den uppfylla kraven enligt artikel 17 under de förutsättningar som nämns i artikel 17. Ytterligare får medlemsstaterna till den 23 september 2010 i fråga om pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorier uppskjuta tillämpningen av den begränsning som i artikel 18.1 punkt f gäller investeringar i det uppdragsgivande företaget. Om en pensionsanstalt avser att bedriva verksamhet över gränserna i den mening som avses i artikel 20, skall den uppfylla regeln enligt artikel 18.1 punkt f.

2. Föreslagna ändringar

2.1. Mål och medel

Syftet med propositionen är att anpassa lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och lagen om utländska försäkringsbolag till tjänstepensionsdirektivet 2003/41/EG.

Avsikten är att samtidigt i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor göra vissa ändringar och preciseringar som är relaterade till kraven enligt grundlagen. De ändringar som beror på grundlagen hänförs sig inte till det nationella genomförandet av ovan nämnda direktiv.

2.2. De viktigaste förslagen

Det föreslås att lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor till de delar som gäller tilläggs pensions verksamhet ändras på det sätt som tjänstepensionsdirektivet förutsätter. Direktivet föranleder ändringar i bl.a. de nuvarande bestämmelserna om pensionsstiftelsernas och pensionskassornas placeringsverksamhet, ledningens behörighet samt den information som skall lämnas till de försäkrade och förmånstagarna. Helt nya bestämmelser föreslås bli intagna i lagstiftningen till följd av reglerna om verksamhet över gränserna och den därtill relaterade utvidgningen av Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter.

Enligt direktivet är det möjligt att från tillämpningsområdet för nationell genomförandelagstiftning undanta pensionsanstalter som förvaltar system som tillsammans har färre än 100 medlemmar. Eftersom bestämmelserna i direktivet tryggar de försäkrades intressen och eftersom omfattningen av de försäkrades rättigheter inte kan vara beroende av pensionsanstaltens medlemsantal, har det vid uppgörandet av denna proposition inte ansetts motiverat att utestänga små pensionsanstalter ur direktivets tillämpningsområde. Sålunda föreslås att de bestämmelser som beror på direktivet sätts nationellt i kraft när det gäller samtliga pensionsstiftelser och pensionskassor som bedriver tilläggs pensions verksamhet.

Eftersom tjänstepensionsdirektivet gäller

endast pensionsanstalternas tilläggs-pensionsverksamhet, föreslås att till lagen om försäkringskassor fogas en ny definition som skulle gälla sådana pensionskassor som beviljar endast frivilliga tilläggs-pensioner och andra förmåner eller sådana avdelningar som beviljar en pensionskassas frivilliga tilläggs-pensioner och andra förmåner (tilläggs-pensionsverksamhet). I lagen om pensionsstiftelser föreslås inte ändringar till denna del, eftersom nämnda lag redan innehåller bestämmelser om A-pensionsstiftelser som bedriver tilläggs-pensionsverksamhet och om A-avdelningar inom en AB-pensionsstiftelse.

Det föreslås att bestämmelserna om upplåning preciseras. Enligt tjänstepensionsdirektivet får en tilläggs-pensionsanstalt uppta endast kortfristiga krediter för att upprätthålla likviditeten. För närvarande är upplåning tillåten också för krediter som beviljats av staten för bostadsändamål och för lån enligt lagstiftningen om hyresbostadslån samt för andra krediter som behövs av särskilt tungt vägande skäl. Ytterligare föreslås att till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor fogas ett förbud att ställa borgen.

Det föreslås att till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor fogas bestämmelser om kapitalförvaltare och förvarare av medel. Samtidigt föreslås att Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter utvidgas till denna del.

Det föreslås att lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor i enlighet med tjänstepensionsdirektivets regler om tillhandahållande av information kompletteras med bestämmelser om information som skall anges i stiftelsernas och kassornas stadgar. I direktivet föreskrivs vilken information pensionsanstalterna utan begäran skall lämna till de personer som omfattas av ett pensionssystem och vilken information som skall lämnas på begäran. Det föreslås att i bestämmelserna räknas upp vilken information som de personer som omfattas av ett pensionssystem skall få regelbundet för kännedom utan begäran och vilken information de med stöd av lagen själva kan begära. Det föreslås att lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor vidare kompletteras med bestämmelser om de försäkrades och förmåntagarnas rättigheter i samband med överlåtelse

av en rörelse samt bestämmelser om rättsmedel. På motsvarande sätt föreslås att lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor kompletteras med uttryckliga bestämmelser om tillhandahållande av information.

Det föreslås att bestämmelserna om tillsynen över pensionsstiftelser och försäkringskassor preciseras på det sätt som direktivet förutsätter. Enligt vad som föreslås utökas Försäkringsinspektionens befogenheter att få tillgång till information när det gäller pensionsstiftelser, försäkringskassor och deras ledning. Det föreslås att Försäkringsinspektionen skall ha rätt till information också i fråga om funktioner som överlåtits till andra ("outsourcing").

Det föreslås att bestämmelserna om pensionsstiftelsernas och försäkringskassornas ledning kompletteras. Till lagarna fogas bestämmelser om ledningens allmänna skyldighet att agera omsorgsfullt och att skydda intressena i fråga om de personer som omfattas av pensionssystemet. Avsikten är att i enlighet med aktsamhetsprincipen försöka förbättra rättigheterna och ställningen för dem som omfattas av pensionssystemet.

I fråga om pensionsanstalternas placeringsverksamhet förutsätter tjänstepensionsdirektivet att riktlinjer för placeringsverksamheten utarbetas och följs upp regelbundet. Riktlinjerna skall innehålla åtminstone uppgifter om metoderna för att mäta placeringsrisker, processer för riskkontroll och om den strategiska allokeringen av pensionsstiftelsernas eller kassornas tillgångar mellan olika placeringsformer i förhållande till ansvarsskulden eller pensionsåtagandenas art och varaktighet. Det föreslås att bestämmelser om riktlinjerna för placeringsverksamheten fogas till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

I fråga om placeringsverksamheten begränsar tjänstepensionsdirektivet placeringarna i arbetsgivarföretaget (eller ett företag med ägarintresse) till 5 % av pensionsstiftelsens och försäkringskassans medel avseende tilläggs-pensionsverksamhet. Om arbetsgivarföretaget är ett företag inom en koncern, begränsar tjänstepensionsdirektivet placeringarna i företag tillhörande samma koncern till högst 10 % av pensionsstiftelsens och försäk-

ringskassans medel avseende tilläggs-pensionsverksamhet. Det föreslås att lagarna om pensionsstiftelser och försäkringskassor kompletteras med ovan nämnda bestämmelser om de i direktivet angivna investeringsbegränsningarna. Det föreslås dock att till lagarna fogas en nationell bestämmelse om att sådana lån, som ges till arbetsgivarföretag eller företag som är delägare och för vilka lån ställs en sådan säkerhet som är oberoende av arbetsgivaren eller ett företag som är delägare och som kan utgöra täckning, inte skall betraktas som investeringar hos arbetsgivaren eller ett företag som är delägare.

I fråga om beräkningen av ansvarsskuld och pensionsansvar föreslås att till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor fogas en bestämmelse om att beräkningsgrunderna i första hand skall bestämmas med beaktande av tryggheten av pensionsförmånerna. De antaganden som används vid beräkningen av ansvarsskulden och pensionsansvaret skall väljas på ett akt-samt sätt och de försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar. Det föreslås att den maximiräntesats som används vid beräkning av pensionsansvar och ansvarsskuld meddelas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Till räntesats som används för beräkning av pensionsansvar och ansvarsskuld kan, enligt förslaget, med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en räntesats som är större än maximiräntesatsen, enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker pensionsansvaret eller ansvarsskulden genom att den minskas tillräckligt med tanke på säkerheten.

Direktivet förutsätter att det ansvar som gäller tilläggs-pensionssystemet har fullständig täckning. Det föreslås att till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor fogas en bestämmelse, enligt vilken ett ansvarsunderskott som eventuellt kan orsakas av ändrade grunder för beräkning av pensionsansvar och ansvarsskuld med Försäkringsinspektionens tillstånd kan lämnas delvis utan täckning för en viss tid (täckningsunderskott). En förutsättning för ett sådant tillstånd är, enligt förslaget, att pensionsanstalten gör upp en konkret och ge-

nomförbar plan för amortering av täckningsunderskottet. Det föreslås att bestämmelser om planen och dess innehåll skall ingå i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

I fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten föreslås att gränsen för begränsning av valutarisken i enlighet med direktivets krav höjs från nuvarande 20 % till 30 % av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden eller pensionsansvaret.

Direktivets bestämmelser om verksamhetskapitalet förutsätter inte att ändringar görs beträffande pensionsstiftelserna och försäkringskassorna, eftersom arbetsgivaren i enlighet med den gällande lagstiftningen garanterar de biometrisk riskerna och de risker som hänför sig till placeringsverksamheten samt de intjänade förmånerna.

Det föreslås att till lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor fogas en ny definition i fråga om de pensionsstiftelser och pensionskassor som bedriver tilläggs-pensionsverksamhet över gränserna (EES-tilläggs-pensionsstiftelse och EES-tilläggs-pensionskassa). Enligt förslaget skall de EES-tilläggs-pensionsstiftelser och -kassor som bedriver verksamhet över gränserna kunna bevilja endast frivilliga tilläggs-pensioner och andra förmåner till personer som hör till dessa stiftelser och kassors verksamhets-krets. Bestämmelser om grundande av en EES-tilläggs-pensionsstiftelse eller -kassa och om bedrivande av verksamhet över gränserna i Finland och i andra EES-stater föreslås ingå i ett nytt 13 a kap. i lagen om pensionsstiftelser och ett nytt 14 a kap. i lagen om försäkringskassor.

Dessutom föreslås att till det nya 14 a kap. i lagen om försäkringskassor fogas bestämmelser om utländska EES-tilläggs-pensionsanstalters gränsöverskridande tilläggs-pensionsverksamhet i Finland. I fråga om utländska EES-försäkringsbolag föreslås att bestämmelser om gränsöverskridande verksamhet fogas till lagen om utländska försäkringsbolag. Lagen om utländska försäkringsbolag föreslås därmed gälla de utländska EES-försäkringsbolagens skade-, liv- och tilläggs-pensionsverksamhet i Finland. De föreslagna ändringarna avses gälla

endast sådana försäkringsbolag och tilläggs-pensionsanstalter, vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I anslutning till verksamheten över gränserna föreslås att till lagarna fogas bestämmelser om det myndighetssamarbete som direktivet förutsätter att medlemsstaterna bedriver, och vidare föreslås att Försäkringsinspektionens uppgifter utökas på det sätt som direktivet förutsätter.

För närvarande ingår bestämmelserna om täckning av ansvarsskulden och pensionsansvaret samt om verksamhetskapitalet i lagar, förordningar och föreskrifter. Beträffande Försäkringsinspektionens och social- och hälsovårdsministeriets bemyndigande att meddela föreskrifter bestäms i de förordningar som gäller täckning för ansvarsskuld och pensionsansvar och i de förordningar som gäller verksamhetskapital. Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan myndigheter endast genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer. Sålunda måste bestämmelserna om bemyndigande överföras till lagnivå. Eftersom det här är fråga om så centrala saker som täckning för pensionsansvar och uppställande av krav beträffande verksamhetskapital, föreslås ytterligare att dessa bestämmelser i sin helhet överförs till lagnivå.

Direktivets bestämmelser gäller dels tilläggs-pensionssystem i fråga om vilka tilläggs-pensionsanstalterna eller arbetsgivarna står för åtagandet att täcka risker som är kopplade till dödsfall, arbetsoförmåga och lång levnad (biometriska risker) eller garanterar en viss avkastning för placeringsverksamheten eller en viss förmånsnivå, dels sådana system där medlemmarna ensamma svarar för placeringsriskerna. Enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor är tilläggs-pensionsverksamheten social personförsäkringsverksamhet, där arbetsgivarna (delägarna) bär riskerna för tilläggs-pensionsverksamheten och inte kan överföra sådana till tilläggs-pensionsverksamheten relaterade biometriska risker, placeringsrisker och risker avseende pensionsförmånernas nivå på medlemmarna eller enbart tilläggs-pensionsanstalterna. Pensionsstiftelserna och pensionskassorna har med stöd av den gällande lagen bedrivit förmånsbaserad tilläggs-pensionsverksamhet. Lagen om

pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor grundar sig således på intjäningsprincipen, enligt vilken tilläggs-pensionen intjänas som en del av lönen i takt med att arbete utförs. En överföring av de risker som hänförs till placeringsverksamheten från arbetsgivaren till arbetstagaren motsvarar inte den socialpolitiska linjen i vår lagstiftning. En överföring av placeringsrisken från arbetsgivaren till arbetstagaren skulle innebära en anmärkningsvärd ändring i de socialpolitiska och arbetsrättsliga principerna i vår lagstiftning. Eftersom en sådan ändrings konsekvenser för tilläggs-pensionsanstalternas verksamhet och medlemmarnas rättigheter när det gäller bl.a. administrationen, rätten till pensionsanstaltens tillgångar och tilläggs-pensionsarrangemangens förhållande till arbetsavtalslagstiftningen inte har utretts grundligt, har det i föreliggande förslag inte ansetts motiverat att ändra de nuvarande socialpolitiska principerna i vår nationella lagstiftning.

3. Propositionens konsekvenser

Propositionen har inte konsekvenser för den offentliga ekonomin eller för medborgarnas ställning. Man kan anta att Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter kommer att öka något när det gäller den verksamhet som enligt tjänstepensionsdirektivet kan bedrivas över gränserna. Syftet med den verksamhet som enligt tjänstepensionsdirektivet kan bedrivas över gränserna är att de pensionsanstalter som förvaltar tilläggs-pensionssystem skall få bättre konkurrensförmåga i sin bransch och att arbetskraftens rörlighet skall underlättas inom gemenskapen.

4. Beredningen av propositionen

4.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 8 januari 2004 en arbetsgrupp med uppgift att i fråga om Finlands lagstiftning bereda dels de ändringar som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, dels de andra ändringar som är nödvändiga när det gäller lagstiftningen om

försäkringskassor och pensionsstiftelser. Arbetsgruppen lade dock inte fram förslag till behövliga lagändringar.

Denna proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Propositionen innehåller de ändringar som tjänstepensionsdirektivet förutsätter i lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och lagen om utländska försäkringsbolag.

Vid beredningen har ovan nämnda arbetsgrupp och placeringsexperter hörts, och dessutom har man i samband med beredningen stått i kontakt med företrädare för arbetsmarknadsorganisationerna och med arbetsministeriet.

Avsikten är att arbetsgruppen, utökad med företrädare för arbetsmarknadsorganisationerna, skall fortsätta sitt arbete med sikte på

en beredning av en totalrevision av lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

4.2. Remissyttranden

Propositionen sändes på remiss till Försäkringsinspektionen, Finska Försäkringsbolagens Centralförbund, Pensionsstiftelseföreningen, Försäkringskassaföreningen, Finlands Näringsliv EK, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf., Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf., Konsumenternas försäkringsbyrå samt Försäkringsnämnden, justitieministeriet och arbetsministeriet.

De synpunkter som framförts i utlåtandena har till behövliga delar beaktats vid beredningen av denna proposition.

DETALJMOTIVERING**1. Lagförslag****1.1. Lagen om pensionsstiftelser****1 kap. Allmänna stadganden**

1 §. Det föreslås ett nytt 3 mom. innehållande en allmän bestämmelse om tillämpning av lagen när det gäller EES-tilläggs-pensionsstiftelser.

2 §. Till 1 mom. fogas en ny 4 a-punkt med en definition på EES-tilläggs-pensionsstiftelse. Med EES-tilläggs-pensionsstiftelse avses en EES-tilläggs-pensionsstiftelse som grundats enligt lagen om pensionsstiftelser och som bedriver verksamhet över gränserna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En EES-tilläggs-pensionsstiftelse kan inte bedriva verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare. Förslaget grundar sig på bestämmelserna om verksamhet över gränserna i artikel 20 i direktivet.

Till 1 mom. fogas en ny 4 b-punkt om de utländska EES-tilläggs-pensionsstiftelser som avses i tjänstepensionsdirektivet. Avsikten är att det hänvisas till tilläggs-pensionsverksamhet som bedrivs av andra utländska tilläggs-pensionsanstalter än EES-försäkringsbolag. Förslaget grundar sig på bestämmelserna om verksamhet över gränserna i direktivets artikel 20.

Dessutom föreslås en teknisk ändring genom att definitioner och preciseringar av tillämpningsområdet i 1 och 2 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning, med undantag för förordningens 2 § 3 mom., samt definitioner i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter fogas till 1 mom. och blir nya 7-13 punkter. Till följd av de nya punkterna görs tekniska ändringar i 5 och 6 punkten.

4 §. Paragrafens 3 mom. om upplåning ändras så att det överensstämmer med artikel 18.2 i direktivet. Genom bestämmelsen begränsas A-pensionsstiftelsernas och AB-pensionsstiftelsernas A-avdelningars möjlighet att ta upp lån i nuvarande utsträckning. Enligt social- och hälsovårdsministeriets föreskrift som utfärdats med stöd av den gäl-

lande lagen kan pensionsstiftelser ta upp krediter som staten beviljar för bostäder, lån enligt lagstiftningen om hyresbostadslån och andra krediter som beviljas av synnerligen vägande skäl. I enlighet med direktivet föreslås att A-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelser i fråga om A-avdelningar endast får ta upp kortfristiga krediter som syftar till att upprätthålla likviditeten. Bestämmelsen gäller endast nya lån. I lagens ikraftträdande- och övergångsbestämmelser skall det föreskrivas att pensionsstiftelserna skall kunna behålla sina nuvarande lån i enlighet med de villkor som gäller för lånen.

I fråga om B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers B-avdelningar ändras inte möjligheten att ta upp lån, men i stället för en genom föreskrift av social- och hälsovårdsministeriet skall det föreskrivas om upplåningen genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

I 3 mom. föreskrivs dessutom om ett förbud att ställa säkerhet på en tredje parts vägnar i enlighet med artikel 18.2 i direktivet. Det föreslagna tillägget skall gälla såväl pensionsstiftelsernas frivilliga som lagstadgade verksamhet. Förslaget ändrar inte på gällande rättsläge.

5 §. Paragrafens 3 mom. ändras så att det överensstämmer med artikel 18.1 punkt f i direktivet. I fråga om A-pensionsstiftelsers och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningars tillgångar begränsas investeringarna i arbetsgivarföretaget till 5 %. Till momentet fogas dessutom en bestämmelse från direktivet enligt vilket investeringarna i arbetsgivarföretaget och i företag som ingår i samma grupp inte får överstiga 10 % av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar. Den gällande lagen begränsar endast ägandet av sådana aktier som förvärvats i arbetsgivarbolaget utan vederlag. Direktivet begränsar dock alla investeringar i arbetsgivarbolaget.

Förslaget gäller dock inte sådana lån som ges till arbetsgivarföretaget och för vilka ställts en av arbetsgivaren oberoende säkerhet som kan utgöra täckning. Om en av ar-

betsgivaren oberoende säkerhet har ställts för lånet, är den faktiska risken inte beroende av arbetsgivarens verksamhet. I fråga om dylika investeringar är det motiverat att lån till arbetsgivaren inte begränsas på förslaget sätt till 5 eller 10 %.

I fråga om B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers B-avdelningar görs inga ändringar i 3 mom.

Förslaget innebär en ändring i fråga om tillämpningen av den nuvarande lagens 4 § 4 mom. och den därtill relaterade 143 §, eftersom förslaget medför en ny begränsning när det gäller investeringar i arbetsgivarföretaget. Till dessa investeringar räknas dock inte sådana lån som ges till arbetsgivarföretaget och för vilka ställts en av arbetsgivaren oberoende säkerhet som kan utgöra täckning. Den faktiska risken är härvid inte beroende av arbetsgivarföretagets verksamhet.

Direktivet tillåter att det nationella genomförandet av artikel 18.1 punkt f uppskjuts till den 23 september 2010, ifall pensionsanstalten inte bedriver verksamhet över gränserna. Enligt förslaget fogas en övergångsbestämmelse om detta till denna lags ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.

Paragrafens 4 mom. ändras så att bestämmelsen gäller endast B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers B-avdelningar, eftersom direktivet inte medger undantag från bestämmelsen i artikel 18.1 punkt f när det gäller pensionsanstalter med tilläggs-pensionsverksamhet.

I fråga om förslaget bör observeras att 3 mom. gäller en pensionsstiftelses möjlighet att investera hos arbetsgivaren, medan den föreslagna 47 § begränsar pensionsstiftelsens möjlighet att räkna arbetsgivarinvesteringar till de tillgångar som täcker pensionsansvaret.

6 a §. Enligt förslaget fogas en ny bestämmelse till lagen som motsvarar artikel 19.1 och 19.2 i direktivet. Det föreslagna tillägget ändrar inte på gällande rättsläge. Med förslaget avses att en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning skall ha rätt att för förvaltningen av sina tillgångar använda kapitalförvaltare som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är godkända enligt kreditinstitutslagen, lagen om placerings-

fonder, lagen om värdepappersföretag, lagen om försäkringsbolag eller sådan lagstiftning i andra medlemsstater som motsvarar de i paragrafen nämnda direktiven. Enligt förslaget skall pensionsstiftelserna också ha rätt att för förvaringen av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är godkända enligt kreditinstitutslagen, lagen om placeringsfonder, lagen om värdepappersföretag, lagen om försäkringsbolag eller lagstiftningen i andra medlemsstater.

7 §. I 2 mom. görs en teknisk ändring till följd av arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

Den gällande bestämmelsen i 3 mom. kan inte omfatta sådan verksamhet över gränserna som avses i direktivet, eftersom arbetsgivare kan bedriva verksamhet var som helst inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Därför föreslås att 3 mom. inte skall gälla EES-tilläggs-pensionsstiftelser.

9 §. I 1 mom. preciseras den gällande 9 punkten så att den motsvarar direktivets artikel 9.1 punkt f i. I direktivet föreskrivs att medlemmarna skall hållas tillräckligt informerade om pensionssystemets villkor, särskilt när det gäller de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionssystemet har.

Enligt gällande 1 mom. punkt 9 skall stadgarna ange om och i vilken mån en person som har hört till verksamhetskretsen, och vars försäkringsförhållande har upphört innan en händelse som ger rätt till pension eller annan förmån har inträffat, själv eller hans förmånstagare behåller rätten till pension eller annan förmån. Till följd av direktivets krav måste den gällande bestämmelsen alltid tolkas så att det skall anges tydligt i stadgarna om de försäkrade inte har fribrevsrätt när försäkringsförhållandet upphör. Om det inte nämns uttryckligen i stadgarna att fribrevsrätt saknas eller att det finns villkor för erhållande av fribrevsrätt, är pensionsstiftelsens stadgar vilseledande och oklara ur de försäkrades synpunkt. Detta kan leda till situationer där den försäkrade inser att fribrevsrätt saknas först när försäkringsförhållandet upphör, t.ex. när den försäkrades anställningsförhållande avslutas. Genom förslaget vill man öka de försäkrades kännedom om vilka rättigheter

de har och inte har.

Till 1 mom. fogas också bestämmelser om de försäkrades rättigheter vid en rörelseöverlåtelse. Bestämmelsen i 9 punkten preciseras så att stadgarna särskilt skall ange om de försäkrade har fribrevsrätt när försäkringsförhållandet upphör (gällande punkt 9) och vilka de försäkrades rättigheter är vid en rörelseöverlåtelse (en ny 9 a-punkt).

Förslaget grundar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 9.1 punkt f i. I bakgrunden till förslaget finns också arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottets betänkande (5/2002 rd). När arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottet behandlade regeringens proposition med förslag till ändring av 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (RP 97/2002 rd) ansåg utskottet att det är viktigt att det utreds hur man i praktiken så bra och så fullständigt som möjligt kan se till att arbetstagarna och deras förmånstagare inte förlorar sina tilläggspensionsförmåner vid rörelseöverlåtelser.

I praktiken har överföringen av arbetstagarnas tilläggspensionsförmåner vid rörelseöverlåtelser gett upphov till oklarheter som i vissa fall har lett till rättegång. Tvisterna om tilläggspensionsförmånerna vid rörelseöverlåtelser kunde åtminstone i några fall ha undvikits om överlåtaren och förvärvaren och de arbetstagare som omfattades av förmånerna hade haft bättre kännedom om sina rättigheter och skyldigheter. Syftet med förslaget är att de försäkrades rättigheter vid överlåtelser skall framgå tydligare.

I pensionsstiftelsernas stadgar har det inte tidigare funnits något uttryckligt omnämnande om vilka rättigheter de personer som hör till verksamhetskretsen och deras förmånstagare har vid en rörelseöverlåtelse. Vid en rörelseöverlåtelse ansvarar enligt 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen förvärvaren för tilläggspensionsförmåner såväl från tiden före som från tiden efter överlåtelser. Avsikten med bestämmelsen i arbetsavtalslagen är att i synnerhet tilläggspensionsförmåner skall överföras på förvärvarens ansvar vid rörelseöverlåtelser. För att de försäkrades rättigheter vid en överlåtelse inte enbart skall vara beroende av bestämmelsen i arbetsavtalslagen, föreslås att det också i lagen om pensionsstiftelser nämns att de försäkrades rättigheter vid rörelseöverlåtelser bibehålls fullt ut på det sätt

som förutsätts i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen.

Avsikten med förslaget är också att förtydliga skillnaderna mellan rörelseöverlåtelser och andra situationer då ett försäkringsförhållande upphör. Rörelseöverlåtelser skall tydligt skiljas från sådana fribrevsbestämmelser som finns i 1 mom. 9 punkten, eftersom skyldigheten att ordna tilläggspensioner och de försäkrades rättigheter vid rörelseöverlåtelser bestäms enligt arbetsavtalslagen. Det skall inte i någon situation t.ex. vara möjligt att de försäkrades rätt till tilläggspension upphör vid en rörelseöverlåtelse i de fall en försäkrad enligt reglerna inte har fribrevsrätt när försäkringsförhållandet upphör. Vid rörelseöverlåtelser skall det beaktas att det enligt bestämmelserna i arbetsavtalslagen i regel är förvärvaren som ansvarar för tilläggspensionerna såväl för tiden före som för tiden efter rörelseöverlåtelser. Det innebär att gällande punkt 9, som gäller situationer när försäkringsförhållandet upphör, i oklara fall bestämmer de försäkrades rättigheter vid rörelseöverlåtelser. Ur de försäkrades synvinkel kan de rättigheter som de försäkrade har när försäkringsförhållandet upphör och som nämns i bestämmelserna ge en felaktig bild av deras rättigheter vid en rörelseöverlåtelse.

För de försäkrade är det framför allt viktigt att få veta att deras tilläggspensionsförmåner alltid är tryggade vid en rörelseöverlåtelse, oberoende av vad som konstateras i pensionsstiftelsens stadgar om andra situationer då försäkringsförhållandet upphör. För tydlighetens skull föreslås alltså att en ny 9 a-punkt fogas till 1 mom., enligt vilken det i pensionsstiftelsens stadgar skall nämnas särskilt att personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets och deras förmånstagare alltid har rätt till tilläggspension eller annan förmån vid sådana rörelseöverlåtelser som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen.

Avsikten är dock inte att det i stadgarna skall föreskrivas hur tilläggspensionsförmånerna skall ordnas vid en rörelseöverlåtelse, eftersom det i praktiken finns flera alternativ som överlåtaren och förvärvaren kommer överens om sinsemellan. Avsikten är sålunda inte att begränsa överlåtarens och förvärvarens möjligheter att förhandla om på vilket

sätt tilläggs-pensionsförmånerna skall ordnas vid en rörelseöverlåtelse. Pensionsstiftelsens styrelse kan t.ex. inte i pensionsstiftelsens stadgar förplikta överlåtaren och förvärvaren att vid en rörelseöverlåtelse ordna tilläggs-pensionsförmånerna på ett visst sätt. Avsikten med förslaget är att trygga de försäkrades rätt till information så, att det skall vara klart för de försäkrade att en rörelseöverlåtelse inte kan leda till att deras egna eller deras förmånstagares rättigheter minskar eller går förlorade.

Vidare föreslås att till paragrafen fogas två nya punkter, 15 a och 15 b, om information. De nya punkterna 15 a och 15 b baserar sig på artikel 9.1 punkt f i—iii och artikel 11.1—4 i direktivet. Enligt direktivet är en ändamålsenlig information om pensionsystemet till medlemmar och förmånstagare av avgörande betydelse. Det är särskilt viktigt när det gäller begäran om information om pensionsanstaltens finansiella sundhet, avtalsbestämmelserna, förmånerna och den faktiska finansieringen av de intjänade pensionsrättigheterna, placeringspolitiken samt hanteringen av risker och kostnader. Med ”medlem” avses i direktivet personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets och de personer som fått fribrev och som har eller kommer att ha rätt till pensionsförmåner. Vidare avser termen ”förmånstagare” i direktivet pensionstagare enligt lagen om pensionsstiftelser. En pensionstagare kan vara en person som själv har varit försäkrad i pensionsstiftelsen eller en person som är en försäkrads förmånstagare.

Det föreslås att de tvingande informationsreglerna i artikel 9.1 punkt f och artikel 11 i direktivet fogas till lagen om pensionsstiftelser i två nya paragrafer, 49 a och 49 b.

Ur de försäkrades synvinkel är det dock av betydelse att de inte behöver läsa i lagen om pensionsstiftelser för att få veta när och vad de enligt reglerna borde informeras om och vilka uppgifter de har rätt att på begäran få tillgång till. Vidare, med beaktande av artikel 11 i direktivet enligt vilken varje medlemsstat skall se till att alla försäkringsanstalter som är etablerade inom dess territorium tillhandahåller den information som avses i artikeln för sina medlemmar och förmånstagare, föreslås att de bestämmelser om tillhandahå-

lande av information som nämns i 49 a och 49 b § i lagen om pensionsstiftelser räknas upp i pensionsstiftelsens stadgar. Dessutom skall stadgarna ange hur och när denna information skall ges till alla dem som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev samt till pensionstagarna. Avsikten med den föreslagna bestämmelsen är att säkerställa att de försäkrade på förhand känner till vilken information de har rätt till och hur och när de skall informeras. Bestämmelsen ökar i överensstämmelse med direktivets främsta mål de försäkrades rätt till information.

På ovan nämnda grunder föreslås att det i punkt 15 a föreskrivs att i pensionsstiftelsens stadgar skall anges den information som nämns i lagens 49 a § och som pensionsstiftelsen överlämnar till personer som hör till verksamhetskretsen, personer som fått fribrev och pensionstagare. I stadgarna skall alltså enligt 49 a § nämnas att pensionsstiftelsen tillställer personer som hör till verksamhetskretsen och personer som fått fribrev för kännedom 1) pensionsstiftelsens stadgar, 2) inom skälig tid all information om väsentliga ändringar som gjorts i bestämmelserna om pensionssystemet och 3) årligen en utredning om pensionsstiftelsens finansiella ställning. För pensionstagarnas del skall det nämnas i stadgarna att pensionsstiftelsen ger ut 1) utförliga uppgifter om pensions- och andra förmåner som den försäkrade har rätt till vid sin pensionsavgång eller när någon annan förmån skall betalas ut och 2) inom skälig tid, alla uppgifter om väsentliga ändringar som gjorts i bestämmelserna om pensionssystemet.

Vidare föreslås att det i punkt 15 a föreskrivs att i pensionsstiftelsens stadgar skall anges den information som nämns i lagens 49 b § och som pensionsstiftelsen överlämnar på begäran till personer som hör till verksamhetskretsen, dem som fått fribrev samt till pensionstagarna. I stadgarna skall alltså med stöd av 49 b § nämnas att pensionsstiftelsen till personer som hör till verksamhetskretsen, dem som fått fribrev samt till pensionstagarna på begäran överlämnar för kännedom 1) bokslutet och årsredovisningen samt 2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken. Vidare skall det med

stöd av 49 b § 2 mom. anges i stadgarna att pensionsstiftelsen till de personer som hör till verksamhetskretsen och dem som fått fribrev på begäran ger ut uppgifter om 1) målnivån för pensionsförmånerna, 2) förmånernas storlek när försäkringsförhållandet upphör samt 3) de regler som gäller när pensionsrätten överförs till en annan pensionsanstalt i en situation då anställningsförhållandet upphör. Dessutom skall det enligt 49 b § 3 mom. nämnas i stadgarna att de försäkrade har rätt att vid en rörelseöverlåtelse på begäran få utförliga uppgifter om beloppet av den intjänade pensionen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid rörelseöverlåtelser.

Däremot förutsätts det inte att det anges i pensionsstiftelsens stadgar om en företrädare har rätt att få den information som nämns i 49 a och 49 b §.

Enligt den föreslagna punkten 15 b skall de rättsmedel som står till buds för de personer som hör till verksamhetskretsen, dem som fått fribrev, pensionstagarna samt deras förmånstagare anges i stadgarna för en pensionsstiftelse med tilläggs pensionsverksamhet. Förslaget grundar sig på direktivets artikel 9.1 punkt f i om information om de rättigheter som parterna i ett pensionssystem har.

I fråga om information om till buds stående rättsmedel föreskrivs i 49 a § i den gällande lagen, enligt vilken informationen om rättsmedel skall ges samtidigt som de personer som hör till verksamhetskretsen informeras om stadgarna. I praktiken ges informationen om rättsmedel vanligen i anslutning till pensionsbeslutet. För att trygga de försäkrades och deras förmånstagares intressen och med tanke på deras rättigheter är det dock av betydelse att informationen om de till buds stående möjligheterna att söka ändring uttryckligen ges i pensionsstiftelsens stadgar.

När det gäller försäkringsbolag nämns de försäkrades rättsmedel i försäkringsvillkoren enligt allmän praxis i branschen, och utöver det skall försäkringsbolagen enligt 2 kap. 8 § i lagen om försäkringsavtal informera om rättsmedel i anslutning till beslut som ges med anledning av ersättningsansökan och andra beslut som gäller försäkring. Förslaget som gäller pensionsstiftelser motsvarar alltså allmän praxis inom försäkringsbranschen.

Pensionsstiftelseföreningen har i fråga om de pensionsstiftelser (och pensionskassor) som är medlemmar i Pensionsstiftelseföreningen kommit överens om att anlita Konsumenternas försäkringsbyrås och Försäkringsnämndens service. Enligt överenskommelsen kan pensionsstiftelser som bedriver tilläggs pensionsförsäkring, de instanser som betalar försäkringspremier, de försäkrade och förmånstagarna använda Konsumenternas försäkringsbyrås avgiftsfria rådgivningsservice. Dessutom ger Försäkringsnämnden utlåtanden (rekommendationer till avgöranden) i frågor som gäller pensionsstiftelsernas tilläggs pensionsförsäkringar. Utlåtande kan begäras av en pensionsstiftelse, den som betalar försäkringspremier, en försäkrad eller en förmånstagare. Arrangemanget gäller stiftelser som är medlemmar i Pensionsstiftelseföreningen fr.o.m. den 1 maj 2004 (och kassor fr.o.m. den 1 januari 2005).

Eftersom artikel 14 i direktivet betonar de behöriga myndigheternas roll som garant för medlemmarnas och förmånstagarnas förmåner, kan också Försäkringsinspektionens ställning som tillsynsmyndighet för pensionsstiftelserna nämnas i bestämmelserna. Eftersom Försäkringsinspektionen däremot inte är en rättsmedelsinstans, borde omnämnandet av Försäkringsinspektionen hållas tydligt åtskilt från uppgifter som gäller sökande av ändring.

Här föreslås att bestämmelsen om rättsmedel skall gälla endast pensionsstiftelsens frivilliga tilläggs pensionsverksamhet, eftersom det i fråga om pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad verksamhet finns särskilda bestämmelser om rättsmedel i lagen om pension för arbetstagare (395/1961).

19 §. I paragrafens 1 mom. föreslås en ändring motsvarande ändringen (lag 887/2002) av lagen om aktiebolag så, att minst en av pensionsstiftelsens styrelsemedlemmar och ombudsmannen skall vara bosatta i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag från detta.

Vidare föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som i enlighet med direktivets artikel 9.1 punkt b föreskriver om den yrkesmässiga kompetensen hos ledningen för en pensionsstiftelse. Det föreslagna kravet på

yrkesmässig kompetens motsvarar till innehållet i sak motsvarande bestämmelse i lagen om försäkringsbolag. Med ledning avses här den ledning som definieras i 3 kap. i lagen om pensionsstiftelser, dvs. styrelsemedlemmarna och ombudsmannen samt medlemmarna i ett eventuellt förvaltningsråd. Här föreslås att bestämmelsen om ledningen skall gälla både ledningen för pensionsstiftelser som bedriver frivillig verksamhet och ledningen för pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad verksamhet. Särskilt när det gäller AB-pensionsstiftelser är det omöjligt att dela direktivets bestämmelser om ledningen så att det endast gäller tilläggsverksamhet. Vidare är det motiverat att ledningen för en pensionsstiftelse när det gäller den lagstadgade verksamheten uppfyller de kompetenskrav som nämns i direktivet.

En person vars tidigare verksamhet, t.ex. en person som dömts för betydande ekonomiska brott, visat att han eller hon inte är lämplig att verka i ledningen för en pensionsstiftelse, kan inte anses ha god vandel. Den behövliga yrkeskompetens och erfarenhet som avses i förslaget skall enligt förslaget stå i proportion till arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet.

Enligt direktivet är det också möjligt att en ledning som inte själv har behövlig yrkesmässig kompetens och erfarenhet för att sköta verksamheten anställer personer som besitter den yrkeskompetens och erfarenhet som avses i förslaget. Vidare kan ledningen för pensionsstiftelsen i enlighet med rådande praxis köpa de tjänster som behövs för skötseln av pensionsstiftelsens verksamhet. Förslaget innebär dock inte att ombudsmannens eller styrelsens ansvar kan överföras på de rådgivare som avses i förslaget. Enligt förslaget kan ledningen för pensionsstiftelsen endast utnyttja rådgivarnas kompetens och erfarenhet på det sätt som direktivet medger, när man bedömer om ledningen för pensionsstiftelsen uppfyller de krav på yrkeskompetens och erfarenhet hos ledningen som avses i 2 mom. Pensionsstiftelsen ansvarar för att ledningen ensam eller tillsammans med rådgivarna uppfyller kraven i det föreslagna 2 mom. Om tillsynsmyndigheten anser att ledningen eller de rådgivare som ledningen anlitar inte uppfyller de krav som avses i 2

mom., kan den använda de tvångsmedel som avses i 8 kap. för att rätta till förhållandet.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. i vilket föreskrivs om ledningens skyldighet att sköta pensionsstiftelsen med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om de personer som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev samt pensionstagarna. Förslaget grundar sig på bestämmelserna i direktivets artikel 14.2—3 och 14.4 punkt a samt artikel 18.1 punkt a, i vilka upprepade gånger betonas att pensionsanstalten och ledningen för den skall skydda sina medlemmars och förmånstagares intressen på ett ändamålsenligt sätt. Enligt artikel 14.2-3 och 14.4 punkt a har de behöriga myndigheterna befogenhet att gentemot varje pensionsanstalt som är etablerad inom deras territorium eller gentemot de personer som driver dem vidta alla de åtgärder som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen. De behöriga myndigheterna får vidare förbjuda eller begränsa verksamheten i en pensionsanstalt som är etablerad inom deras territorium, om den inte på ett tillfredsställande sätt kan skydda de i direktivet avsedda medlemmarnas och förmånstagarnas intressen.

Enligt direktivet skall ledningen för pensionsstiftelsen sålunda i sin verksamhet skydda sina medlemmars och förmånstagares intressen på ett ändamålsenligt sätt. För att Försäkringsinspektionen skall kunna övervaka ledningen för pensionsstiftelsen i den bemärkelse som avses i artikel 14 i direktivet med stöd av 8 kap. 67 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser föreslås här att det till lagen om pensionsstiftelser fogas ett uttryckligt omnämnande om att pensionsstiftelsen skall skötas med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om de personer som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev samt pensionstagarna. I den gällande lagen om pensionsstiftelser finns ingen uttrycklig bestämmelse som förpliktar ledningen för pensionsstiftelsen till detta. Enligt förslaget skall beaktandet av de försäkrades intressen var den ledande principen för pensionsstiftelsernas verksamhet och Finansinspektion skall övervaka att principen följs.

Bestämmelsen om beaktande av de försäkrades intressen kan t.ex. komma till tillämpning om det finns en med avseende på tolkningen oklar punkt i pensionsstiftelsens stadgar. En oklar punkt i stadgarna skall tolkas till de försäkrades förmån. Förslaget motsvarar den praxis som tillämpas av försäkringsbolagen och enligt vilken oklara försäkringsvillkor alltid tolkas till förmån för de försäkrade som är i konsumentställning.

En bestämmelse som främjar de försäkrades intressen inverkar också på ledningens beslutsfattande och verkställandet av besluten. När ledningen fattar beslut borde de försäkrades intressen beaktas så, att besluten och verkställandet av dem är konsekventa och enhetliga ur de försäkrades synvinkel. Förslaget hindrar dock inte fattande av sådana beslut som är tillåtna enligt lagen om pensionsstiftelser. Förslaget hindrar inte t.ex. överföring av övertäckning eller sådana beslut som nämns i 1 kap. 11 § i lagen om pensionsstiftelser. Beslut som fattas med stöd av den föreslagna allmänna principen skall dock vara enhetliga för alla försäkrade. Vid verkställandet av besluten kan t.ex. inte vissa försäkrade utan grund gynnas på andra försäkrades bekostnad. Ledningen för pensionsstiftelsen kan dock t.ex. inte klandras för att placeringsverksamheten har misslyckats, om ledningen har följt riktlinjerna för placeringsverksamheten och tillgångarna har investerats enligt direktivets artikel 18.1 punkt a på ett sätt som bäst gagnar medlemmarnas och förmånstagarnas intressen.

Det ovan nämnda förslaget kan anses vara nödvändigt också därför att det i lagen om pensionsstiftelser inte finns något omnämnande om god pensionsstiftelsesed. Det är alltså motiverat att det till lagen fogas en allmän princip om främjande av de försäkrades intressen som skall styra pensionsstiftelsens verksamhet och ledningens förfaranden på det sätt som förutsätts i direktivet. Den föreslagna bestämmelsen styr ledningens verksamhet så att den iaktar s.k. god pensionsstiftelsesed. Avsikten är att de försäkrades intressen genom förslaget skall skyddas på det sätt som förutsätts i direktivet. Förslaget motsvarar också principen att betona ledningens skyldigheter på det föreslagna sättet som har antagits av flera medlemsstater.

Det föreslås att paragrafens gällande 2 mom. flyttas och blir 4 mom.

25 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som motsvarar direktivets artikel 14.1 om intern kontroll. I den gällande lagen om pensionsstiftelser finns inte några bestämmelser om intern kontroll. Enligt direktivet skall Försäkringsinspektionen kräva att varje tilläggs-pensionsanstalt som är etablerad i Finland har sunda förvaltnings- och redovisningsmetoder samt tillfredsställande mekanismer för intern kontroll. Eftersom en pensionsstiftelses styrelse i sista hand ansvarar för verksamheten, föreslås att styrelsen skall ansvara för ordnandet av intern kontroll.

Enligt 10 kap. 3 c § i lagen om försäkringsbolag skall ett försäkringsbolag och en försäkringsholdingsammanslutning ha tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskkontrollsystem med beaktande av arten och omfattningen av bolagets verksamhet. Här föreslås att det i 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i lagen om försäkringsbolag också om riskkontrollsystem.

Här föreslås att kravet på anordnande av tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem utsträcks att utöver pensionsstiftelsernas tilläggs-pensionsverksamhet gälla också verksamhet i enlighet med lagen om pension för arbetstagare, eftersom den interna kontrollen och riskhanteringen i framför allt AB-pensionsstiftelserna är övergripande tillsyn över pensionsanstalten. Det skulle inte vara möjligt att genomföra kravet endast i AB-pensionsstiftelsers A-avdelningar. Vidare bör det observeras att arbetspensionsbolagen har motsvarande bestämmelse. Förslaget avser sålunda både pensionsstiftelsers tilläggs-pensionsverksamhet och verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare.

Den interna kontrollen i en pensionsstiftelse skall vara tillräcklig med beaktande av arten och omfattningen av stiftelsens verksamhet och den skall vara ordnad på ett ändamålsenligt sätt. Med intern kontroll avses t.ex. alla interna anvisningar, personalens yrkeskompetens, organisationens funktionsduglighet och uppgiftsfördelningen inom organisationen samt beslutsprocessernas ändamålsenlighet. En effektiv intern kontroll för-

utsätter att de betydande både yttre och inre risker som kan ha en skadlig inverkan på uppnåendet av målen för verksamheten kontinuerligt identifieras och bedöms. Med riskhantering som en del av den interna kontrollen avses identifiering, bedömning, begränsning och övervakning av risker som orsakas av och i väsentlig grad ansluter sig till verksamheten. Utöver den föreslagna bestämmelsen skall det beaktas att social- och hälsovårdsministeriets förordning om försäkringskassors och pensionsstiftelsers bokslut (1336/2002) förutsätter att det i noterna till bokslutet finns en utredning om de väsentliga riskerna för pensionsstiftelsen och hanteringen av riskerna.

Vidare föreslås i överensstämmelse med 10 kap. 3 c § i lagen om försäkringsbolag att Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om ordnandet av intern kontroll och riskhantering samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning när det gäller pensionsstiftelser.

44 §. I paragrafen föreskrivs om beräkningsgrunder och beräkning av pensionsansvar för pensionsstiftelser när det gäller annan verksamhet än lagstadgad verksamhet. I paragrafen beaktas kraven i tjänstepensionsdirektivets artikel 15.4 punkt a, c, d och artikel 15.5.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 1 mom. med bestämmelser om principerna vid utarbetandet av beräkningsgrunder samt aktsamhetsprincipen och principen om tillämpande av samma försäkringsmatematiska metoder som skall följas vid beräkning av pensionsansvar. Grunderna för beräkningen skall utarbetas med beaktande främst av trygghandet av förmånerna. Det gällande 1 mom. flyttas och blir 2 mom. till följd av denna ändring.

Paragrafens 2 mom. ändras för att överensstämma med direktivet så, att pensionsansvaret skall beräknas så att det fullständigt motsvarar samtliga pensionsåtaganden. Enligt den gällande lagen kan pensionsansvaret beräknas till ett lägre belopp än det som motsvarar pensionsåtagandena.

Det är dock möjligt att avvika från kravet på fullständig täckning för pensionsansvaret i en situation enligt 2 mom. när beräkningsgrunderna ändras så att pensionsansvaret en-

ligt de nya grunderna blir större än pensionsansvaret enligt de gamla grunderna. I en sådan situation skall en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning med Försäkringsinspektionens tillstånd under en viss tid tillåtas ha ett täckningsunderskott, i de fall ändringen av beräkningsgrunderna har orsakats av de skäl som anges i momentet. Med uttrycket 'förändrad ekonomisk situation' avses sådana generella förändringar i den ekonomiska situationen som rör flera pensionsanstalter samtidigt. Täckningsunderskottet skall enligt förslaget bokföras som ett ansvarsunderskott för vilket det inte krävs säkerhet som kan användas som täckning. Det föreslagna förfarandet ökar genomskinligheten när det gäller pensionsstiftelsens finansiella ställning. Ändringen medför inte större kostnader för stiftelserna än det nuvarande förfarandet medför.

Vidare föreslås att ett nytt 3 mom. om villkoren för Försäkringsinspektionens tillstånd fogas till paragrafen. Amorteringen av täckningsunderskottet skall ske enligt en plan som godkänts av Försäkringsinspektionen. En periodisering över flera år av den engångskostnad som ökningen av pensionsansvaret medför kan anses vara motiverad för att inte premiehöjningen under ett år skall bli för hög. Däremot kan inte en obetydlig höjande verkan på premien under ett år anses motivera ett tillstånd till täckningsunderskott. Om ökningen av pensionsansvaret höjer premienivån så mycket att en periodisering av premien över flera år leder till en genomsnittlig höjning av premienivån på ca 10 % per år, kan den årliga inverkan på premienivån inte anses vara obetydlig.

Den plan för amorteringen av täckningsunderskottet som uppgjorts av pensionsstiftelsen skall finnas tillgänglig för de personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, dem som fått fribrev och för pensionsstagarna. I detta fall är det tillräckligt att planen kan erhållas avgiftsfritt från pensionsstiftelsens eller arbetsgivarens kontor.

Vidare föreslås ett nytt 4 mom. med ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela närmare föreskrifter om innehållet i beräkningsgrunderna. Försäkringsinspektionen skall också kunna meddela närmare föreskrifter om iakttagandet av säkerhet

och aktsamhet när det gäller beräkningsgrunder och beräkningen av pensionsansvar.

44 a §. Enligt förslaget fogas en ny paragraf till lagen med en bestämmelse om den räntesats som skall användas vid beräkning av pensionsansvar för annan verksamhet än lagstadgad verksamhet. I paragrafen beaktas kraven i tjänstepensionsdirektivets artikel 15.4 punkt b. I 1 mom. föreskrivs om iakttagandet av aktsamhet vid valet av den räntesats som skall användas vid beräkning av pensionsansvar. Med hjälp av räntesatsen kompenseras pensionsansvaret, dvs. när beloppet av förmånerna räknas ut beaktas en avkastning motsvarande räntesatsen på de tillgångar som täcker pensionsansvaret. Härvid är det motiverat att räntesatsen väljs på ett aktsamt sätt, eftersom räntan skall ligga på en nivå som är minst lika stor som den avkastning en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning årligen får på sina placeringar. I momentet föreskrivs om ett allmänt krav som gäller valet av den räntesats som skall användas vid beräkning av pensionsansvar. Aktuarien skall vid behov tillämpa en lägre räntesats än den maximiräntesats som det föreskrivs om i 4 mom., om kravet på aktsamhet förutsätter det.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att man vid valet av räntesats skall beakta marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk. Detta är motiverat eftersom dessa när referensvärdena uppskattas kan anses vara nästan riskfria eller ha en mycket låg kreditrisk när det gäller marknadsavkastningen på placeringarna. Avsikten med bestämmelsen är att ge myndigheterna en konsekvent riktlinje för fastställandet av maximiräntesatsen.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs att, utan hinder av vad som bestäms i 4 mom., den räntesats som används vid beräkning av pensionsansvaret på ansökan av en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse med Försäkringsinspektionens tillstånd också kan väljas enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som utgör täckning för pensionsansvaret. Härvid skall den tillräckliga minskning som enligt 1 mom. skall göras med beaktande av säkerheten och nivån på avkastningen av placeringen av framtida försäk-

ringspremier beaktas. När nivån på avkastningen uppskattas skall den eventuella skillnaden mellan placeringarnas och pensionsåtagandenas varaktighet beaktas i situationer där placeringarnas varaktighet är kortare än pensionsåtagandenas varaktighet.

I 4 mom. föreskrivs att social- och hälsovårdsministeriet genom förordning meddelar den maximiräntesats som används vid beräkning av pensionsansvar med beaktande av vad som föreskrivs i 2 mom. I fråga om livförsäkringsbolag utfärdar statsrådet en förordning om maximiräntesatsen. Valet av räntesats är av stor betydelse för pensionsansvarets belopp, därför skall det föreskrivas om maximiräntesatsen genom förordning. Avvikelse uppåt från den fastställda maximiräntesatsen är möjliga på det sätt som det föreskrivs i 3 mom.

46 §. Det föreslås att paragrafens 3, 4 och 6 mom. ändras till följd av uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Hänvisningarna i 5 mom. till en förordning kan strykas, eftersom de bestämmelser i förordningen om pensionsstiftelsers täckning som gäller täckningen för pensionsansvaret flyttas från nämnda förordning till denna lag (47 b—47 o § nedan).

Innehållet i 7 mom. ändras så att det motsvarar 2 § 3 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers täckning. Paragrafens 8 mom. motsvarar till sitt innehåll det nuvarande 9 mom. Paragrafens 10 mom. motsvarar till sitt innehåll det nuvarande 7 mom. Efter de föreslagna ändringarna kommer paragrafen inte att innehålla en bestämmelse om att Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den, eftersom rätten att meddela anvisningar inte förutsätter ett särskilt bemyndigande i lag.

46 a §. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring, eftersom förordningen om pensionsstiftelsers täckning föreslås bli överförd till lagnivå.

47 §. Eftersom A- och AB-pensionsstiftelser med Försäkringsinspektionens tillstånd kan tillåtas ha ett täckningsunderskott i de situationer som avses i 44 §, föreslås att till 1 mom. fogas en bestämmelse

om minskning av täckningsunderskottet när det pensionsansvar som skall täckas fastställs. Enligt bestämmelsen kan från pensionsansvaret avdras det belopp av det täckningsunderskott som avses i 44 § 2 mom. som inte har amorterats.

Det föreslås att 3 mom. upphävs. I momentet föreskrivs om täckandet av pensionsansvaret i en situation där anställningstid före grundandet av en pensionsstiftelse som skall registreras skall beaktas vid fastställande av pension enligt stadgarna för pensionsstiftelsen. I en sådan situation har pensionsansvaret med Försäkringsinspektionens samtycke kunnat täckas inom fem år. Tjänstepensionsdirektivet utgår från att en pensionsanstalt alltid har tillräckliga tillgångar för att täcka den försäkringstekniska ansvarsskulden. Undantag från denna huvudregel är endast tillfälliga och oförutsebara situationer. Följaktligen överensstämmer en permanent undantagsbestämmelse som skrivits in i lagen inte med direktivet.

I ikraftträdandebestämmelsen föreslås en bestämmelse enligt vilken sådant samtycke i fråga om täckande av pensionsansvar som Försäkringsinspektionen givit med stöd av det gällande 3 mom. i 47 § förblir i kraft i den form samtycket har när denna lag träder i kraft.

47 a §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. i vilket föreskrivs om en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken i enlighet med artikel 12 i direktivet. Redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken är en del av den placeringsplan som avses i 1 mom. Med en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken avses sålunda inte en placeringsplan som innehåller sådana detaljerade uppgifter om pensionsstiftelsens placeringsverksamhet att den omfattas av skyddet för affärshemligheter. Redogörelsen för placeringspolitikens riktlinjer skall dock överensstämma med placeringsplanen. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och alltid minst vart tredje år.

I enlighet med bestämmelserna i direktivet skall redogörelsen innehålla en redogörelse för metoderna för mätning av placeringsrisker och för riskhanteringen och den strategi som en A-pensionsstiftelse eller en AB-

pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning har följt vid allokeringen av sina placerade tillgångar med beaktande av pensionsåtagandenas art och varaktighet när det gäller det frivilliga pensionsskyddet. Redogörelsen är sålunda mer omfattande redogörelse för en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings placeringsverksamhet än t.ex. de uppgifter som framgår av årsredovisningen.

Det föreslås att till lagen fogas nya 47 b—47 k § som föreskriver om täckningen för det pensionsansvar som pensionsstiftelsernas lagstadgade pensionsförsäkringsverksamhet föranleder.

47 b §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de tillgångsslag med vilka pensionsansvarets hela bruttobelopp kan täckas. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 4 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 c §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de skuldförbindelser som sammanlagt kan täcka högst 50 % av pensionsansvarets bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 5 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 d §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de tillgångsslag som sammanlagt kan täcka högst 50 % av pensionsansvarets bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 6 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 e §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de tillgångsslag som sammanlagt kan täcka högst 40 eller 70 % av pensionsansvarets bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 7 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 f §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 25 % av pensionsansvarets bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsva-

rar i sak 8 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 g §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 15 % av pensionsansvarets bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 9 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 h §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 5 eller 10 % av pensionsansvarets bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 10 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 i §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om minskning av arbetsgivarvarrisken. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 11 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning. I fråga om förslaget bör observeras att den föreslagna 47 § begränsar pensionsstiftelsens möjlighet att räkna arbetsgivarinvesteringar till de tillgångar som täcker pensionsansvaret, medan 5 § 3 mom. gäller en pensionsstiftelsens möjlighet att investera hos arbetsgivaren.

47 j §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning som avser koncern. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 12 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 k §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om minskning av valutarisken när det gäller lagstadgad verksamhet. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 13 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 l §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om att på den täckning på 75 % av pensionsansvar som avser annan verksamhet än lagstadgad verksamhet tillämpas motsvarande bestämmelserna som på täckning av pensionsansvar som avser lagstadgad verksamhet. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen,

är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 14 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 m §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om en annan del av täckningen än täckning för lagstadgat pensionsansvar till den del som bestämmelserna i 47 l § inte tillämpas på det. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 15 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

47 n §. Det föreslås att till lagen, med beaktande av kravet i tjänstepensionsdirektivets artikel 18.5 punkt b, fogas en ny paragraf i vilken föreskrivs om begränsning av valutarisken när det gäller annan verksamhet än lagstadgad verksamhet. Högst 30 % av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

47 o §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om att Försäkringsinspektionen på pensionsstiftelsens ansökan för viss tid kan bevilja tillstånd att överskrida de maximigränser som föreskrivs i 47 c—47 h § och 47 m §. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 16 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning.

48 a §. I paragrafen föreskrivs om verksamhetskapitalet i pensionsstiftelser som bedriver lagstadgad verksamhet.

I 1 mom. görs tekniska ändringar eftersom det föreslås att bestämmelserna från förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital fogas till denna paragraf.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. med en bestämmelse om poster som hänförs till en pensionsstiftelsers verksamhetskapital. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 1 § 1 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. med en bestämmelse om de poster som i en AB-pensionsstiftelse kan hänföras till verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen

eller är B-avdelningens egendom. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 1 § 2 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Vidare föreslås att ett nytt 4 mom. om poster som dras av från verksamhetskapitalet fogas till paragrafen. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 2 § 1 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. med en bestämmelse om de poster som i en AB-pensionsstiftelse dras av från verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 2 § 2 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. med en bestämmelse om de poster som ett belopp motsvarande verksamhetskapitalets minimibelopp skall bestå av. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 3 § 1 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 7 mom. med en bestämmelse om de poster som ett belopp av verksamhetskapitalet motsvarande solvensgränsen skall bestå av. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 3 § 2 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 8 mom. med en bestämmelse om de i 2 mom. uppräknade poster som får utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapitalet och solvensgränsen. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i 3 § 3 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 9 mom. enligt vilket det genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att masskuldebrevslån och andra motsvarande

penning- och kapitalmarknadsinstrument kan värderas avvikande från deras gängse värde i en pensionsstiftelsers verksamhetskapital. Momentet motsvarar i 3 § 3 mom. i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital. En motsvarande bestämmelse gäller också arbetspensionsförsäkringsbolag. Avsikten är att en motsvarande förordning också skall utfärdas för pensionsstiftelser. Den avvikande värderingen kan enbart gälla masskuldebrevslån som hålls till förfallodagen. I jämförelse med den gällande bestämmelsen förutsätter alltså en avvikande värdering att skuldebrevsen hålls till förfall.

Till paragrafen fogas ett nytt 10 mom. med en bestämmelse om ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela föreskrifter. Momentet motsvarar i sakligt hänseende 4 § förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital, som avser Försäkringsinspektionen bemyndigande att meddela föreskrifter. Den föreslagna ändringen motsvarar kraven i grundlagen.

48 b §. I paragrafen föreskrivs om solvensgränsen för pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare. Paragrafens 1 mom. ändras så att det motsvarar kraven i den gällande grundlagen genom att det bestäms närmare om uträkningen av solvensgränsen och de poster som skall hänföras till den genom förordning av statsrådet.

I 2 mom. görs en teknisk ändring till följd av att bestämmelserna i förordningen om pensionsstiftelsers verksamhetskapital tas in i lagen.

7 kap. **Informationsregler, utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar**

Rubriken för kapitlet ändras eftersom direktivets informationsregler enligt förslaget skall fogas till kapitlet. De föreslagna informationsreglerna skall gälla endast A-pensionsstiftelsers och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningars verksamhet.

I direktivets artikel 9.1 punkt f föreskrivs om tvingande informationsregler för tilläggs-pensionsanstalter. Enligt direktivet skall de medlemmar som avses i direktivet hållas till-

räckligt informerade om pensionssystemets villkor, särskilt vad gäller i) de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionssystemet har, ii) de ekonomiska, tekniska och övriga risker som är förbundna med pensionssystemet och iii) vad dessa risker innebär och deras fördelning. Enligt artikel 9.3 får en medlemsstat, i syfte att säkerställa att medlemmarnas och förmånstagarnas intressen skyddas på ett fullgott sätt, foga ytterligare krav till villkoren för att få bedriva verksamhet i pensionsanstalter som är etablerade inom dess territorium.

Vidare föreskrivs i artikel 11 i direktivet om minimikraven när det gäller informationen. I direktivet specificeras de uppgifter som pensionsanstalten skall lämna till de medlemmar och/eller förmånstagare som avses i direktivet på eget initiativ och de uppgifter som pensionsanstalten skall lämna på medlemmarnas begäran.

Med ”medlem” avses i direktivet, så som konstaterades ovan, personer som hör till verksamhetskretsen och personer som fått fribrev och vilka har eller kommer att ha rätt till pension. Vidare avser termen ”förmånstagare” i direktivet pensionstagare enligt lagen om pensionsstiftelser. En pensionstagare kan vara en person som själv har varit försäkrad i pensionsstiftelsen eller en person som är en försäkrads förmånstagare.

49 a §. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras så att det överensstämmer med artikel 9.1 punkt f och artikel 11.2 punkt b i direktivet. Enligt direktivet skall både personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev hållas tillräckligt informerade om pensionssystemets villkor, särskilt vad gäller de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionssystemet har. Skyldigheten att lämna uppgifter i gällande 49 a § utvidgas sålunda till att omfatta även personer som fått fribrev.

Till paragrafens 1 mom. fogas dessutom en bestämmelse som i enlighet med direktivets artikel 11.2 punkt b föreskriver om A-pensionsstiftelsers och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningars skyldighet att inom skälig tid informera personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev samt vid behov deras företrädare om väsentliga ändringar av reglerna. Med information om väsentliga ändringar av reglerna

avses sådana uppgifter som kan påverka de rättigheter eller skyldigheter som personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev har. Skyldigheten att lämna uppgifter om ändringar av reglerna när det gäller pensionstagare fogas till paragrafen i ett nytt 3 mom.

De föreslag som gäller 1 mom. kompletterar bestämmelsen i artikel 7 i direktiv 98/49/EG, som har genomförts nationellt genom 49 a § i lag 421/2003.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. som grundar sig på bestämmelserna i direktivets artikel 11.4 andra stycket och artikel 9.1 punkt f ii och iii. Enligt artikel 11.4 andra stycket skall medlemmarna varje år få kortfattad information om pensionsanstaltens situation och de individuella rättigheternas aktuella finansiella nivå. Enligt artikel 9.1 punkt f ii och iii skall medlemmarna hållas tillräckligt informerade om de ekonomiska, tekniska och övriga risker som är förbundna med pensionssystemet samt vad dessa risker innebär.

Avsikten med artikel 11.4 andra stycket är att medlemmarna varje år skall informeras kortfattat om en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar och åtaganden och om förmånerna har fullständig täckning. Informationsregeln i föreslagna 2 mom. skall gälla endast personer som hör till en A-pensionsstiftelses och AB-pensionsstiftelses A-avdelnings verksamhetskrets och personer som fått fribrev. När det gäller A-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningar skall uppgifter lämnas bl.a. om huruvida alla intjänade förmåner har fullständig täckning eller om pensionsstiftelsen har ett sådant täckningsunderskott som avses i 43 § 5 mom. Dessutom skall pensionsstiftelsen enligt artikel 9.1 punkt f ii och iii ge en bedömning om finansiella, tekniska och övriga risker som eventuellt är förbundna med pensionsstiftelsens verksamhet och som har påverkat eller kommer att påverka pensionsstiftelsens finansiella ställning. Detta är relevant i synnerhet om pensionsstiftelsen har ett ansvarsunderskott. Dessa uppgifter skall enligt förslaget lämnas varje år till medlemmarna. Det föreslagna förfarandet ökar genomskinligheten när det gäller pensionsstiftelsens finansiella ställ-

ning.

Till 3 mom. fogas en bestämmelse om pensionstagarnas rätt att med stöd av artikel 11.5 i direktivet få information om pensionsförmåner och andra förmåner. I momentet föreskrivs också om skyldigheten att informera om regeländringar i enlighet med artikel 11.2 punkt b. Med information om väsentliga regeländringar avses sådana uppgifter som kan påverka de rättigheter eller skyldigheter som pensionstagarna har.

De föreslagna skyldigheterna att lämna uppgifter som avser att trygga de försäkrades rätt till information skall i allmänhet uppfyllas individuellt. Enligt förslaget skall pensionsstiftelsen se till att de regler som avses i 1 mom. och väsentliga ändringar av dem samt de uppgifter som avses i 2 mom. för kännedom tillställs var och en av de personer som hör till verksamhetskretsen och dem som har fått fribrev individuellt. På motsvarande sätt skall pensionstagarna informeras individuellt om de uppgifter om pensionsförmåner och regeländringar som nämns i 3 mom.

Uppfyllandet av de skyldigheter att lämna uppgifter som avses i paragrafen förutsätter att det upprätthålls kontaktinformation om personer som hör till verksamhetskretsen, personer som fått fribrev och över pensionstagarna. I fråga om personer som hör till verksamhetskretsen skall pensionsstiftelsen vara skyldig att uppdatera kontaktinformationen, men när det gäller personer som har fått fribrev och pensionstagarna skall denna skyldighet ankomma på dem själva.

Skyldigheten att informera individuellt kan verkställas på lämpligt sätt med beaktande av omständigheterna. När man överväger vad som är ett lämpligt sätt med beaktande av omständigheterna, skall å ena sidan de försäkrades möjligheter att få tillgång till uppgifterna och å andra sidan pensionsstiftelsens möjligheter att lämna uppgifterna utan att det medför oskäligen kostnader beaktas.

Skyldigheten att lämna uppgifter om pensionsstiftelsens stadgar kan uppfyllas t.ex. genom att dessa kan delas ut eller kopieras avgiftsfritt i arbetsgivarens företag eller pensionsstiftelsens kontor så att varje försäkrad kan få stadgarna och relevant information om ändringar av stadgarna. Dessutom skall, i de

fall arbetsgivarföretaget eller pensionsstiftelsen har Internet- eller Intranet-sidor, reglerna och väsentliga ändringar av dem samt de uppgifter som nämns i 2 mom. finnas enkelt tillgängliga på Internet- eller Intranet-sidorna. I fråga om ändringar av reglerna skall uppgifterna i enlighet med direktivet uppdateras inom en skälig tid från det att de väsentliga ändringarna gjorts och de i 2 mom. uppgifterna uppdateras varje år. I de fall det är möjligt att uppfylla skyldigheten att lämna uppgifter med hjälp av e-post, kan också denna distributionskanal användas.

Om skyldigheten att lämna uppgifter inte kan uppfyllas på något av de ovan nämnda sätten, skall uppgifterna om reglerna och regeländringarna samt den årliga rapporten om pensionsstiftelsens ställning sändas till de försäkrade per post. De utförliga uppgifter om pensionsförmånerna som avses i 3 mom. skall alltid sändas åtminstone per post till pensionstagarna.

Informationen kan inte anses vara effektiv på det sätt som förutsätts i förslaget om det endast informeras om reglerna och de uppgifter som avses i 2 mom. på arbetsgivarföretagets eller pensionsstiftelsens anslagstavla.

I överensstämmelse med direktivets artikel 11.2 föreslås att de väsentliga uppgifter om ändringar av reglerna som avses i 1 och 3 mom. på begäran också sänds till företrädare för personer som hör till verksamhetskretsen, personer som fått fribrev och för pensionstagarna. I direktivet avser företrädare vilken person som helst som har en relevant fullmakt att företräda de ovan nämnda personerna. En ombudsman som fått fullmakt eller centralorganisationernas förbundsjurister kan på begäran av personer som hör till verksamhetskretsen och personer som fått fribrev samt på begäran av pensionstagarna be om att få de regler som gäller tilläggspensionsverksamhet och uppgifter om väsentliga ändringar av reglerna på ett med beaktande av omständigheterna lämpligt sätt.

49 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf med bestämmelser om vilka uppgifter pensionsstiftelserna skall lämna ut på begäran. Bestämmelserna i de föreslagna 1 och 2 punkterna i 1 mom. motsvarar direktivets artikel 11.2 punkt a och artikel 11.3—4. Enligt förslaget skall bokslut och årsredo-

visning på begäran sändas till personer som hör till verksamhetskretsen, personer som fått fribrev samt till pensionstagarna. Med en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken avses den del av den i 47 a § 2 mom. avsedda placeringsplanen som går under benämningen riktlinjer för placeringspolitiken. På det sätt som förutsätts i direktivet skall redogörelsen på begäran ges till personer som hör till verksamhetskretsen, personer som fått fribrev och pensionstagarna samt vid behov till deras företrädare.

Den föreslagna 2 mom. 1 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt a, enligt vilken personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev på begäran skall få utförlig information om målnivån för pensionsförmånerna. Med målnivån för pensionsförmånerna avses en uppskattning av pensionsförmånens storlek i euro. När nivån på en förmånsbaserad pensionsförmån uppskattas skall t.ex. beaktas att en förmånsbaserad tilläggspension i stor utsträckning kan komma att bestämmas på grundval av det totala pensionsskyddet så, att de lagstadgade pensioner och ersättningar som en person får, och vilkas belopp inte är kända, minskar beloppet av den tilläggspension som kommer att beviljas. Personer som hör till verksamhetskretsen borde alltså informeras om målnivån för pensionsförmånerna och de faktorer som kan verka minskande på målnivån.

Den föreslagna 2 mom. 2 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt b, enligt vilken personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev vid behov på begäran skall få utförlig information om pensionsförmånernas storlek för det fall att anställningen upphör. Eftersom det i lagen om pensionsstiftelser endast föreskrivs om försäkringsförhållandets upphörande och inte särskilt om situationer då en anställning upphör, föreslås att bestämmelsen i direktivet utvidgas till att omfatta alla situationer då ett försäkringsförhållande upphör. Med uttrycket 'förmånernas nivå när försäkringsförhållandet upphör, avses t.ex. värdet i euro på en eventuell fribrevsrätt.

Den föreslagna 2 mom. 3 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt d. Enligt direktivet skall personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev på begä-

ran få utförlig information om villkor för överföring av pensionsrättigheter till någon annan tilläggspensionsanstalt om anställningsförhållandet upphör.

Enligt nuvarande praxis har arbetstagarna inte självständig rätt att överföra sina pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt när anställningsförhållandet upphör. Den gällande lagen hindrar dock inte pensionsstiftelserna från att fatta beslut om överföring. Därför föreslås här att bestämmelsen i artikel 11.4 punkt d i direktivet fogas till bestämmelserna om information, utan att lagens centrala principer ändras.

Enligt 11 kap. 102 § 5 mom. i lagen om pensionsstiftelser kan överlåtelsen av en del av försäkringsverksamheten till en annan pensionsanstalt ske utan kungörelseförfarande när det gäller en enskild person som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets. Denna bestämmelse är den enda bestämmelse som delvis överensstämmer med artikel 11.4 punkt d i direktivet. Förfarandet som är möjligt enligt gällande 102 § 5 mom. grundar sig dock på att en person som hör till verksamhetskretsen har fribrevsrätt när försäkringsförhållandet upphör. Förslaget avser alltså inte att pensionsrättigheter skall bli överförbara rättigheter som de försäkrade självständigt kan fatta beslut om. Överlåtelsemöjligheten grundar sig uteslutande på pensionsstiftelsens beslut och förutsätter att den försäkrade har fribrevsrätt när anställningsförhållandet upphör.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om skyldighet att lämna utförliga uppgifter vid en överlåtelse av rörelse. Enligt den nya 9 a punkt som fogas till 9 § skall de försäkrade i pensionsstiftelsens stadgar ges allmän information om sina rättigheter vid rörelseöverlåtelser. För att de försäkrade skall få utförlig information om hur tilläggspensionsrättigheterna tryggas vid rörelseöverlåtelser skall den nya 9 a punkt som fogas till gällande 9 § kompletteras med en ny bestämmelse om lämnande av uppgifter i 49 b § 3 mom. Enligt förslaget skall de försäkrade i en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelning på begäran få information om beloppet av den intjänade pensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid en rörelseöver-

låtelse.

Om denna rätt att få information skall de försäkrade informeras i stadgarna med stöd av den nya 15 a punkten i 9 §. Enligt punkt 15 a skall innehållet i 49 b § nämnas i pensionsstiftelsens stadgar så att de försäkrade får kännedom om sin rätt till information vid rörelseöverlåtelse.

Avsikten med förslaget är att säkerställa rätten till information för personer som hör till verksamhetskretsen i alla situationer då det sker en överlåtelse av rörelse. Ur de försäkrades synvinkel är det väsentligt att få information om tilläggs-pensionsförmåner som de tjänat in fram till tidpunkten för överlåtelsen och om deras storlek, så att de kan kontrollera att de pensionsförmåner som genererats i pensionsstiftelsen överförs till sitt fulla belopp på förvärvarens ansvar på det sätt som förutsätts i arbetsavtalslagen. Enligt arbetsavtalslagen får de försäkrade i en överlåtelssituation inte orsakas förmånsförluster.

Rätten att få information är nödvändig också därför att överlåtaren och förvärvaren vid en rörelseöverlåtelse sinsemellan kan komma överens om skyldigheten att ordna tilläggs-pensionsförmåner och sättet på vilket de skall ordnas. Överlåtaren och förvärvaren kan komma överens om att överlåtaren ansvarar för pensionsförmånerna fram till tidpunkten för rörelseöverlåtelsen, varefter förvärvaren ansvarar för tilläggs-pensionsförmånerna. För de försäkrade innebär detta t.ex. att de i fråga om de pensionsförmåner som tjänats in fram till tidpunkten för överlåtelsen kan få fribrevsrätt från pensionsstiftelsen, eller så kan tillgångar som motsvarar pensionsförmånerna överföras till förvärvarens pensionsanstalt med iakttagande av bestämmelserna i 11 kap. i lagen om pensionsstiftelser, eller så kan överlåtaren i en engångsbetalning betala ett belopp som motsvarar pensionsförmånerna till förvärvaren eller till dennas pensionsanstalt utan iakttagande av förfarandet i 11 kap.

Med tanke på de försäkrades intressen måste det beaktas att endast överlåtelse av en del av försäkringsverksamheten i enlighet med lagens 11 kap. är ett förfarande som förutsätter Försäkringsinspektionens samtycke. Enligt 11 kap. 102 § 6 mom. skall Försäkringsinspektionen ge sitt samtycke till en överlåtelse av försäkringsverksamhet eller en del av

denna, om åtgärden inte gör intrång i de förmåner som tillkommer de personer som hör till verksamhetskretsen, de som fått fribrev eller pensionstagarna eller de övriga förmånstagarna. I andra fall övervakar inte Försäkringsinspektionen hur de pensionsförmåner som genererats i pensionsstiftelsen ordnas vid en rörelseöverlåtelse. För att skydda de försäkrades intressen skall de försäkrade också i andra rörelseöverlåtelssituationer ha rätt att åtminstone få information om hur deras pensionsförmåner skyddas vid rörelseöverlåtelse. Ur de försäkrades synvinkel är det väsentligt att få bekräftat att deras tilläggs-pensionsförmåner är skyddade vid rörelseöverlåtelse på det sätt som avses i arbetsavtalslagen, oberoende av på vilket sätt tilläggs-pensionsförmånerna kommer att ordnas.

Här föreslås att de försäkrade, oberoende av på vilket sätt tilläggs-pensionsförmånerna ordnas, skall få möjlighet att från pensionsstiftelsen få ytterligare uppgifter om storleken på den individuella pensionsförmån som genererats i pensionsstiftelsen. Pensionsstiftelsens skyldighet att lämna uppgifter avser, när det gäller tilläggs-pensionsförmåner som genererats fram till tidpunkten för överlåtelsen, skyldighet att lämna utförliga uppgifter om storleken på tilläggs-pensionsförmånerna, överföringen av förmånerna och rättigheterna vid rörelseöverlåtelsen. I fråga om tiden efter rörelseöverlåtelsen har pensionsstiftelsen däremot endast en allmän skyldighet att informera om de försäkrades rättigheter. Med en pensionsstiftelses skyldighet att lämna uppgifter avses alltså inte att en pensionsstiftelse är skyldig att redogöra för de försäkrade hur förvärvaren ordnar tilläggs-pensionsförmånerna från tidpunkten för överlåtelsen.

Förslaget förbättrar de försäkrades möjligheter att kontrollera att förvärvaren har ordnat pensionsförmånerna efter överlåtelsen rätt i förhållande till situationen före rörelseöverlåtelsen. Förslaget innebär också en förbättring av de försäkrades rättigheter i synnerhet i sådana rörelseöverlåtelssituationer då de försäkrade inte får fribrevsrätt för de pensionsförmåner som de tjänat in fram till tidpunkten för överlåtelsen, eller då förfarandet vid överlåtelsen när det gäller de tillgångar som genererats i pensionsstiftelsen

inte följer 11 kap. i lagen om pensionsstiftelser i fråga om överlåtelse av försäkringsverksamhet. Vid överlåtelser förekommer alltså flera olika situationer då de försäkrade behöver information om storleken på intjänade pensionsförmåner, överföringen av förmånerna och rättigheterna vid rörelseöverlåtelser.

Med anledning av den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. skall också Försäkringsinspektionen alltid ha rätt att ingripa i pensionsstiftelsens verksamhet med stöd av 67 §, om den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter, som är avsedd att skydda de försäkrades intressen, inte följs. Försäkringsinspektionen kan med stöd av 67 § 1 mom. uppmana pensionsstiftelsen att rätta till förhållandet inom en viss tid och vid behov också vidta andra övervakningsåtgärder som är tillåtna enligt 67 §.

Den föreslagna informationsbestämmelsen skall alltså täcka alla möjliga situationer vid en rörelseöverlåtelse när det gäller sådana gamla arbetstagare som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen och deras tilläggs-pensionsförmåner som genererats i pensionsstiftelsen, förmånernas storlek eller överföringen av förmånerna vid en rörelseöverlåtelse. Syftet med förslaget är att trygga de försäkrades rätt till information och förbättra nivån på deras rättsskydd i alla rörelseöverlåtelssituationer, oberoende av hur tilläggs-pensionsförmånerna ordnas i praktiken.

65 §. Det föreslås inga ändringar i paragrafens 1 mom.

Det föreslås att i 2 mom. görs ändringar som ansluter till uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Dessutom bör det observeras att avsikten med direktivet är att ge de behöriga myndigheterna ändamålsenlig rätt till information och befogenheter att ingripa när det gäller tilläggs-pensionsanstalter och de personer som faktiskt driver dem. Det innebär att Försäkringsinspektionen i enlighet med direktivets artikel 13 punkt a i fråga om tilläggs-pensionsanstalter som är etablerade inom Finlands territorium skall ha de befogenheter och medel som är nödvändiga för att kräva att varje anstalt, dess styrelse, verkställande direktör och andra befattningshavare i ansvarig ställning, skall lämna informa-

tion om alla affärsangelägenheter eller överlämna alla affärshandlingar. Bestämmelsen i direktivets 13 a § kan anses ingå i tillämpningsområdet för paragrafens 2 mom.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Det föreslagna 3 mom. motsvarar direktivets artikel 13 punkt b och artikel 13 punkt d. Artikel 13 b förutsätter att Försäkringsinspektionen skall ha rätt till information och rätt att överta handlingar också i fråga om funktioner som pensionsstiftelsen överlåtit till andra, om överlåtet påverkar pensionsstiftelsens finansiella ställning eller om tillsynen över de överlåtna funktionerna är av central betydelse för vad som krävs av effektiv tillsyn. Den rätt till information som direktivet ger tillsynsmyndigheterna utvidgar Försäkringsinspektionens nuvarande rätt till information. Om en tilläggs-pensionsanstalt har överlåtit vissa funktioner av väsentlig betydelse, t.ex. kapitalförvaltning, informationsteknik eller bokföring, till andra företag ("outsourcing") bör Försäkringsinspektionens rätt till information och dessa befogenheter att ingripa kunna utsträckas, förutom till pensionsstiftelsen, till dessa utlokaliserade funktioner, för att myndigheterna skall kunna kontrollera huruvida verksamheterna drivs i enlighet med tillsynsbestämmelserna. Direktivets artikel 13 d förutsätter att Försäkringsinspektionen vid behov skall ha rätt att utföra inspektioner på plats i pensionsanstalternas lokaler och, när så är lämpligt, på platser där utlokaliserade funktioner utförs kontrollera huruvida verksamheten bedrivs i enlighet med tillsynsreglerna. Bestämmelsen i direktivets artikel 13 d kan anses ingå i tillämpningsområdet för det föreslagna 3 mom. och för det gällande 1 mom. i 66 §.

Nuvarande 65 § gäller såväl pensionsstiftelsernas lagstadgade som deras frivilliga verksamhet. Sålunda avses direktivets bestämmelser på motsvarande sätt utöver tilläggs-pensionsverksamhet också gälla pensionsstiftelsernas lagstadgade verksamhet.

Det tidigare 3 mom. i paragrafen blir 4 mom. Dessutom har tekniska korrigeringar gjorts i paragrafen.

67 §. Till paragrafens 1 mom. fogas en hänvisning till förordningar, och i 1—4 mom. föreslås tekniska ändringar som ansluter sig till uppgiftsfördelningen mellan soci-

al- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Paragrafens 3 mom. ändras så att länsstyrelsen i Nylands län ändras till länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Även om bestämmelserna i 67 § inte ändras i övrigt, utvidgas Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter sakligt sett till följd av artikel 14.2 och 14.4 punkt a i direktivet. Artikel 14.2 förutsätter att de behöriga myndigheterna har befogenhet att gentemot varje tilläggs pensionsanstalt som är etablerad inom deras territorium eller gentemot de personer som driver tilläggs pensionsanstalterna vidta alla de åtgärder som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen. Enligt artikel 14.4 punkt a får de behöriga myndigheterna förbjuda eller begränsa verksamheten i en pensionsanstalt etablerad inom deras territorium, särskilt om anstalten inte på ett tillfredsställande sätt kan skydda medlemmarnas eller förmånstagarnas intressen eller inte längre uppfyller villkoren för att få bedriva sin verksamhet eller om pensionsanstalten allvarligt har åsidosatt sina skyldigheter enligt de regler den omfattas av.

Artikel 14.2 och 14.4 punkt a betonar tillsynsmyndigheternas tillsynsbefogenheter gentemot tilläggs pensionsanstalterna och de personer som driver dem, för att missförhållanden som äventyrar medlemmarnas eller förmånstagarnas intressen skall kunna undvikas eller rättas till. Enligt direktivet har tillsynsmyndigheterna allmän behörighet att ingripa i pensionsstiftelsens eller dess lednings verksamhet, om tilläggs pensionsanstalten inte på ett ändamålsenligt sätt skyddar de intressen som de som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev eller pensionstagarna har. Direktivet förutsätter alltså att Försäkringsinspektionen har befogenheter att vidta alla de åtgärder, vid behov också administrativa och finansiella åtgärder, som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen. Med anledning av regleringen i direktivet skall nuvarande tolkningspraxis således utvidgas på det sätt som direktivet förutsätter.

Också ur de försäkrades synvinkel är det

väsentligt att Försäkringsinspektionen kan ingripa i pensionsstiftelsens eller dess lednings verksamhet, om pensionsstiftelsen eller de personer som leder pensionsstiftelsen verkar på ett sätt som är ofördelaktigt med tanke på de intressen som de som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev och deras förmånstagare har.

För att Försäkringsinspektionen med stöd av 67 § 1 mom. uttryckligen skall kunna ingripa i ledningens verksamhet på det sätt som förutsätts i artikel 14.2 i direktivet, fogas till lagens 3 kap. 19 § 3 mom. en uttrycklig skyldighet för ledningen att sköta pensionsstiftelsen med yrkesskicklighet och med beaktande av de intressen som de som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev och pensionstagarna har.

Genom att den ovan nämnda skyldigheten för ledningen fogas till lagen om pensionsstiftelser, klarläggs Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter så att Försäkringsinspektionen alltid skall ha rätt att ingripa i ledningens verksamhet på det sätt som förutsätts i direktivet, om ledningen inte beaktar de försäkrades intressen i sin verksamhet på det sätt som föreskrivs i kapitlet om pensionsstiftelsens ledning.

68 §. I 1 och 2 mom. föreslås en teknisk ändring till följd av uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

69 §. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring till följd av uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket Försäkringsinspektionen har befogenhet att förbjuda användningen av en Apensionsstiftelses eller en ABpensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar när det gäller kapitalförvaltare och förvaringsinstitut i de fall som nämns i 69 § 1 mom.

Förslaget baserar sig på artikel 19.3 i direktivet enligt vilken varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt enligt sin nationella lagstiftning att i enlighet med artikel 14 förbjuda förvaringsinstitut som är etablerade inom dess territorium att fritt förfoga över förvarade tillgångar om detta begärs av en tillsynsmyndighet som övervakar en tilläggs pensionsanstalt som har

grundats och registrerats i en annan medlemsstat. I artikel 14 konstateras att de behöriga myndigheterna får begränsa eller förbjuda tilläggspensionsanstaltens rätt att fritt förfoga över sina tillgångar, särskilt om (a) den inte har en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet eller om de tillgångar som motsvarar den försäkringstekniska ansvarsskulden är otillräckliga eller (b) den inte längre uppfyller det lagstadgade kapitalkravet.

Artikel 19.3 i direktivet gäller i princip verksamhet över gränserna. Försäkringsinspektionen skall dock ha rätt att förbjuda användningen av en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar när det gäller kapitalförvaltare och förvaringsinstitut också i fråga om annan verksamhet än verksamhet över gränserna i de fall som avses i artikel 14 i direktivet. Av punkterna a och b i artikel 14.2 kan endast punkt a tillämpas på pensionsstiftelsernas tilläggspensionsverksamhet, och punkt a motsvarar den situation som avses i 69 § 1 mom. Det innebär att Försäkringsinspektionens rätt att begränsa kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut att fritt förfoga över tillgångar som de har i sin besittning kommer till tillämpning i den situation som avses i 69 § 1 mom.

I fråga om bestämmelsen i artikel 19.3 om verksamhet över gränserna föreslås att den fogas till 15 § 3 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag. Bestämmelsen passar också utländska EES-tilläggspensionsanstalter med stöd av 125 a § 2 mom. i 13 a kap.

13 a kap. Verksamhet över gränserna

Det föreslås att till lagen om pensionsstiftelser fogas ett nytt 13 a kap. i vilket på det sätt som förutsätts i artikel 20 i direktivet föreskrivs om sådana enligt lagen om pensionsstiftelser i Finland grundade EES-tilläggspensionsstiftelser verksamhet över gränserna i andra medlemsstater och om utländska EES-tilläggspensionsanstalters verksamhet över gränserna i Finland. Enligt direktivets artikel 20.1 skall medlemsstaterna tillåta tilläggspensionsanstalter som är godkända inom deras territorier att förvalta tilläggspensionssystem för företag som är

etablerade i andra medlemsstater. På motsvarande sätt skall medlemsstaterna tillåta att tilläggspensionsanstalter som är godkända i andra medlemsstater förvaltar pensionssystem för företag som är etablerade inom deras territorier.

Enligt den gällande lagen har det inte varit möjligt för pensionsstiftelserna att bedriva verksamhet över gränserna. Tjänstepensionsdirektivet gör det för första gången möjligt för EES-tilläggspensionsstiftelser som endast beviljar frivilliga tilläggspensioner att bedriva verksamhet över gränserna under de förutsättningar som nämns i direktivet. I det nya 13 a kap. avses med EES-tilläggspensionsanstalt inte utländska EES-försäkringsbolag med tilläggspensionsverksamhet. Beträffande utländska EES-försäkringsbolags gränsöverskridande verksamhet föreskrivs i lagen om utländska försäkringsbolag.

125 a §. I denna paragraf föreskrivs enligt förslaget om tillämpningsanvisningar för bestämmelserna om verksamhet över gränserna.

I 1 mom. föreskrivs om en tillämpningsanvisning som gäller EES-tilläggspensionsstiftelser som grundas enligt lagen om pensionsstiftelser och deras verksamhet över gränserna.

I 2 mom. föreskrivs om en tillämpningsanvisning som gäller utländska EES-tilläggspensionsanstalter som godkänts i andra medlemsstater och deras verksamhet över gränserna i Finland.

Enligt artikel 20.1 i direktivet skall medlemsstaterna tillåta företag som är etablerade inom deras territorier att finansiera tilläggspensionsanstalter som godkänts i andra medlemsstater. Till den nationella lagstiftningen i Finland skall således fogas bestämmelser om utländska EES-tilläggspensionsanstalters rätt att bedriva verksamhet över gränserna i Finland. För undvikande av överlappande reglering föreslås i 2 mom. att det föreskrivs endast i 14 a kap. 157 a § 2 mom. i lagen om försäkringskassor om utländska EES-tilläggspensionsanstalters rätt att bedriva tilläggspensionsverksamhet över gränserna i Finland.

En utländsk EES-tilläggspensionsanstalt är en sådana i direktivet avsedd tilläggspen-

sionsanstalt som, oavsett rättslig form, förvaltar fonderade medel och som är etablerad oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation i syfte att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning på grundval av en överenskommelse eller ett avtal som slutits enskilt eller kollektivt mellan arbetsgivare och arbetstagare eller deras respektive företrädare, eller med egenföretagare i enlighet med lagstiftningen i hem- och värdmedlemsstaten, och som bedriver verksamheter som direkt föränleds av dessa.

125 b §. I 1 mom. föreskrivs på det sätt som förutsätts i artikel 20.2 i direktivet om förutsättningarna för att en EES-tilläggs pensionsstiftelse skall få inleda verksamhet över gränserna. Inledandet av verksamhet över gränserna förutsätter godkännande i förväg av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är EES-tilläggs pensionsanstaltens hemstat.

I 2 mom. föreskrivs om vilka uppgifter som skall lämnas till Försäkringsinspektionen i tillståndsansökan. Förslaget grundar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 20.3 om uppgifter som skall lämnas till de behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-tilläggs pensionsanstaltens hemstat.

Punkt 1 i 2 mom. baserar sig på bestämmelsen i artikel 20.3 punkt b enligt vilken uppgiften om det uppdragsgivande företagets namn skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Med det uppdragsgivande företaget avses här det företag som gör inbetalningar till EES-tilläggs pensionsstiftelsen.

Punkt 2 i 2 mom. baserar sig på bestämmelsen i artikel 20.3 punkt a enligt vilken uppgiften om värdmedlemsstat(er) skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Med värdmedlemsstat avses enligt artikel 6 punkt j den medlemsstat vars social- och arbetslagstiftning som är relevant på tilläggs pensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna. Avsikten med direktivet är att den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas på tilläggs pensionssystemen bestäms enligt den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på arbetsavtalet mellan arbetsgivaren och arbetstagaren. Vilken lag som tillämpas på arbetsavtalet bestämmer också den medlemsstat som avses i 2 mom.

Punkt 3 i 2 mom. baserar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 20.3 punkt c enligt vilken uppgifter om de viktigaste särdragen i det pensionssystem som skall förvaltas för det uppdragsgivande företagets räkning skall lämnas till Försäkringsinspektionen.

Om en EES-tilläggs pensionsstiftelse tidigare har ansökt om tillstånd att inleda verksamhet över gränserna i en annan medlemsstat, föreslås att EES-tilläggs pensionsstiftelsen senare endast behöver anmäla till Försäkringsinspektionen att verksamheten över gränserna utvidgas genom att meddela namnet på det företag vars tilläggs pensionssystem EES-tilläggs pensionsstiftelsen börjar förvalta i den ifrågavarande medlemsstaten. Om det däremot är en annan medlemsstats social- och arbetslagstiftning som är tillämplig på det nya företagets pensionssystem, skall EES-tilläggs pensionsanstalten ansöka separat om det tillstånd som avses i 125 § b för bedrivande av verksamhet över gränserna i den ifrågavarande medlemsstaten. Och, vidare, om en EES-tilläggs pensionsstiftelse vill utvidga sin verksamhet till en annan medlemsstat skall EES-tilläggs pensionsstiftelsen ansöka separat om tillstånd enligt 125 b § om inledande av verksamhet över gränserna i den ifrågavarande nya medlemsstaten.

I 3 mom. föreskrivs att Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till tillståndsansökan. Förslaget grundar sig på att de behöriga myndigheterna i olika medlemsstater som bäst tillsammans utarbetar regler för vilka andra uppgifter tillsynsmyndigheterna behöver i anslutning till inledande av verksamhet över gränserna och hur tillsynsmyndigheterna skall utbyta information. Försäkringsinspektionen avses sålunda vid behov meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter en EES-tilläggs pensionsstiftelse skall lämna till Försäkringsinspektionen med stöd av 2 mom. Förslaget grundar sig på bestämmelsen i artikel 21.1 i direktivet om samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller verksamhet över gränserna.

125 c §. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarandet enligt artikel 20.4 i direktivet. Avsikten är att de behöriga myndigheterna endast under de förutsättningar som nämns i direktivet skall kunna avslå en anhållan om

tillstånd för en tilläggs pensionsanstalt att inleda verksamhet över gränserna. De förutsättningar som nämns i direktivet gäller tilläggs pensionsanstaltens administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning samt dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer.

Med hänvisningen till den administrativa uppbyggnaden avses t.ex. att en EES-tilläggs pensionsstiftelses administrativa uppbyggnad skall vara lämplig för tillhandahållandet av tilläggs pensionstjänster i den medlemsstat som avses i den föreslagna 125 b § 2 mom. 2 punkten. De försäkrades intressen kan t.ex. förutsätta att tilläggs pensionsanstaltens administrativa uppbyggnad, beslutsprocess eller interna kontroll ändras så, att exempelvis tilläggs pensionsanstaltens administrativa uppbyggnad är förenlig med den föreslagna tilläggs pensionsverksamheten. Vid en bedömning av en EES-tilläggs pensionsstiftelses finansiella ställning skall det beaktas att den försäkringstekniska ansvarsskulden när det gäller verksamhet över gränserna alltid skall ha full täckning i enlighet med artikel 16.3 i direktivet. Om detta krav i direktivet föreskrivs i den föreslagna 125 g §. I fråga om de kompetenskrav som gäller en EES-tilläggs pensionsstiftelses ledning bör det bedömas huruvida EES-tilläggs pensionsstiftelses ledning uppfyller de krav avseende yrkeskompetens och erfarenhet som gäller vid bedrivande av verksamhet över gränserna. Om t.ex. en A-pensionsstiftelse omvandlas till en EES-tilläggs pensionsstiftelse på det sätt som avses i 125 f §, skall det bedömas separat huruvida den tidigare A-pensionsstiftelses ledning har tillräcklig yrkeskompetens för att i en EES-tilläggs pensionsstiftelses ledning sköta verksamhet över gränserna.

Om pensionsanstaltens administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet är förenliga med den föreslagna tilläggs pensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen enligt direktivet lämna de uppgifter som avses i 125 b § 2 mom. till de behöriga myndigheterna i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten inom tre månader från det att Försäkringsinspektionen fick de behövliga uppgifterna från

EES-tilläggs pensionsstiftelsen. Tidsfristen på tre månader börjar inte innan EES-tilläggs pensionsstiftelsen har lämnat alla de uppgifter som avses i 125 b § 2 mom. till Försäkringsinspektionen.

Till följd av bestämmelserna i direktivet skall Försäkringsinspektionen också underätta EES-tilläggs pensionsstiftelsen om lämnandet av de uppgifter som nämns i 125 b § 2 mom. till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses ovan.

125 d §. I paragrafen föreskrivs om ett förfarande som överensstämmer med artikel 20.5—6 i direktivet. Enligt artikel 20.5 skall de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten inom två månader efter mottagandet av de uppgifter som avses i artikel 20.3 vid behov underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är EES-tilläggs pensionsanstaltens hemland om de krav i social- och arbetslagstiftningen som är relevanta på tilläggs pensionsområdet och som skall uppfyllas när pensionssystemet förvaltas på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten samt om alla regler som skall tillämpas enligt artikel 18.7 (investeringsregler) och artikel 20.7 (informationsregler). De behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland skall underrätta EES-tilläggs pensionsanstalten om dessa uppgifter.

I överensstämmelse med direktivet föreslås att det till 1 mom. fogas bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att underrätta EES-tilläggs pensionsstiftelsen om de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall tillämpas på tilläggs pensioner samt om de investeringsregler och informationsregler som skall tillämpas när det gäller tilläggs pensionssystem för företag som är etablerade i en annan EES-stat. Dessa uppgifter lämnas till Försäkringsinspektionen av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten i enlighet med bestämmelserna i direktivet.

De krav i social- och arbetslagstiftningen som nämns i 1 mom. avser enligt direktivet t.ex. bestämmelser om fastställande och utbetalning av pensionsförmåner samt möjligheten att överföra pensionsrättigheter. Enligt artikel 20.1 i direktivet kan medlemsstaterna när det gäller verksamhet över gränserna dessutom kräva att de tilläggs pensionsanstal-

ter som är etablerade inom medlemsstatens territorium följer de bestämmelser om obligatoriskt medlemskap som skall följas i medlemsstaten. Om medlemsstaterna kräver skall EES-tilläggs-pensionsstiftelserna också beakta vilka verkningar kollektivavtal som gäller i en annan medlemsstat har på förvaltningen av tilläggs-pensionssystemen. Med tillämpning av social- och arbetslagstiftning avses närmast sådana bestämmelser som inte har harmoniserats i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom direktiv. Också bestämmelser om god försäkringssed kan vara en del av kraven i social- och arbetslagstiftningen. Däremot är t.ex. bestämmelser som gäller beskattning inte sådana bestämmelser i social- och arbetslagstiftning som avses i direktivet.

De investeringsregler som nämns i 1 mom. avser bestämmelser som överensstämmer med bestämmelserna i artikel 18.7 i direktivet. Enligt artikel 18.7 kan de behöriga myndigheterna i varje värdmedlemsstat kräva att investeringsreglerna som nämns i artikel 18.7 skall tillämpas i fråga om EES-tilläggs-pensionsanstaltens verksamhet över gränserna. Bestämmelserna skall dock bara tillämpas om samma eller strängare regler även tillämpas på nationella tilläggs-pensionsanstalter som är etablerade i värdmedlemsstaten.

Informationsreglerna som nämns i 1 mom. avser de i den stat som företaget är etablerat i gällande informationsreglerna för tilläggs-pensionsanstalter som baserar sig på bestämmelserna i artikel 11 i direktivet.

Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen ge EES-tilläggs-pensionsstiftelserna tillräckliga anvisningar när det gäller iakttagandet av de bestämmelser som avses i 1 mom. i verksamhet över gränserna.

I 2 mom. föreskrivs om inledande av tilläggs-pensionsverksamhet över gränserna i enlighet med artikel 20.6 i direktivet. En EES-tilläggs-pensionsstiftelse kan inleda verksamhet över gränserna efter att ha fått de uppgifter som avses i 1 mom. från Försäkringsinspektionen och alltid senast två månader från det att en behörig myndighet i en stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten mottog de i 125 c § avsedda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Det föreslås att till 3 mom. fogas bestämmelsen från direktivets artikel 9.1 punkt a, enligt vilken varje medlemsstat i fråga om alla tilläggs-pensionsanstalter som är etablerade inom dess territorium skall se till att tilläggs-pensionsanstalten registrerats i ett nationellt register av den behöriga tillsynsmyndigheten eller att tilläggs-pensionsanstalten är godkänd. Enligt förslaget skall Försäkringsinspektionen på tjänstens vägnar föra in EES-tilläggs-pensionsstiftelserna och de medlemsstater i vilka de är etablerade i registret över pensionsstiftelser. Dessutom tillämpas på EES-tilläggs-pensionsstiftelser vad som föreskrivs i 9 kap. i lagen om pensionsstiftelser om uppgifter som skall föras in i registret över pensionsstiftelser. Vidare skall det beaktas att Försäkringsinspektionen enligt lagen om pensionsstiftelser inte kan registrera en EES-tilläggs-pensionsstiftelse innan Försäkringsinspektionen har godkänt EES-tilläggs-pensionsstiftelsens stadgar.

125 e §. I 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med artikel 20.6—7 i direktivet om de bestämmelser som en EES-tilläggs-pensionsstiftelse skall följa när den förvaltar tilläggs-pensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat.

EES-tilläggs-pensionsstiftelserna skall alltid i sin verksamhet över gränserna följa kraven i den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i den medlemsstat som avses i 125 b 2 mom. 2 punkten och de informationsregler som skall tillämpas i denna medlemsstat när det gäller de försäkrade i medlemsstaten. För innehållet i de bestämmelser om social- och arbetslagstiftningen och information som avses i direktivet redogjordes i motiveringen till 125 d § 1 mom.

Med avvikelse från de ovan nämnda bestämmelserna tillämpas bestämmelserna i direktivets artikel 18.7 om investeringsregler som skall följas i en annan medlemsstat när det gäller verksamhet över gränserna endast om de behöriga myndigheterna i den ifrågasvarande medlemsstaten kräver det. I enlighet med direktivet skall investeringsreglerna som skall följas i en annan medlemsstat endast gälla tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i denna medlemsstat. I fråga om de tillgångar som motsvarar verksamhet som bedrivs i Finland, skall de investerings-

regler som avses i lagen om pensionsstiftelser följas. Om Försäkringsinspektionen inte i enlighet med 125 c § har informerat om de investeringsregler som skall följas i en annan medlemsstat, skall på EES-tilläggs-pensionsstiftelsens verksamhet både i Finland och i den andra medlemsstaten tillämpas de investeringsregler som avses i lagen om pensionsstiftelser.

I 2 mom. föreskrivs i enlighet med artikel 20.8 i direktivet att Försäkringsinspektionen skall informera EES-tilläggs-pensionsstiftelser om ändringar som gäller de bestämmelser som avses i 1 mom.

125 f §. I paragrafens föreskrivs att en A-pensionsstiftelse kan inleda verksamhet över gränserna i form av en EES-tilläggs-pensionsstiftelse endast genom att följa det förfarande som föreskrivs i 125 b—125 d §.

Enligt förslaget kan inte heller en AB-pensionsstiftelse bedriva verksamhet över gränserna, eftersom en EES-tilläggs-pensionsstiftelse enligt förslaget endast kan bevilja frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner. För att en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall kunna utvidgas och bli en EES-tilläggs-pensionsstiftelse, måste A-avdelningen avskiljas från AB-pensionsstiftelsens övriga verksamhet i en separat avdelning som blir en EES-tilläggs-pensionsanstalt. Innan verksamheten inleds skall EES-tilläggs-pensionsstiftelsen dock följa det förfarande som avses i 125 b—125 d §.

125 g §. I paragrafen föreskrivs i enlighet med artikel 16.3 i direktivet att en EES-tilläggs-pensionsstiftelse när det gäller verksamhet över gränserna skall ha fullständig och varaktig täckning för det pensionsansvar som hänför sig till samtliga pensionssystem som stiftelsen förvaltar. Enligt direktivet krävs det för ett ömsesidigt erkännande av de tillsynsprinciper som tillämpas i medlemsstaterna att den försäkringstekniska ansvars-skulden alltid är fullt och varaktigt täckt i synnerhet när det gäller verksamhet över gränserna.

Enligt förslaget skall bestämmelserna om ansvarsunderskott eller täckningsunderskott i lagen om pensionsstiftelser, och inte övergångsbestämmelserna i samma lag, tillämpas

på EES-tilläggs-pensionsstiftelsers tilläggs-pensionsverksamhet över gränserna. Däremot skall bestämmelserna om pensionsansvar och täckande av pensionsansvar i 6 kap. i lagen om pensionsstiftelser tillämpas när det gäller tillgångar som hänför sig till en EES-tilläggs-pensionsstiftelsens verksamhet i Finland.

125 h §. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att tillgångar och ansvar som hänför sig till en EES-tilläggs-pensionsstiftelsens verksamhet över gränserna skall hållas åtskilda från verksamhet som bedrivs i Finland. Förslaget grundar sig på ovan nämnda artikel 16.3 i direktivet enligt vilken den medlemsstat som är hemland får kräva att tillgångarna och skulderna som hänför sig till verksamheten över gränserna skall hållas fullständigt åtskilda från övrig verksamhet. Förslaget är motiverat, eftersom pensionsstiftelserna enligt 43 § 5 mom. kan ha ett ansvarsunderskott och pensionsstiftelser med tilläggs-pensionsverksamhet under vissa förutsättningar tillåts ha ett täckningsunderskott enligt den föreslagna 44 §. När det gäller EES-tilläggs-pensionsstiftelsers verksamhet över gränserna kan dock inte ansvars- eller täckningsunderskott tillåtas till följd av bestämmelserna i direktivet. Beträffande kravet på full täckning för EES-tilläggs-pensionsstiftelser föreskrivs enligt förslaget i 125 g §.

Förslaget innebär att en EES-tilläggs-pensionsstiftelse måste hålla tillgångar och ansvar som hänför sig till i Finland etablerade företags tilläggs-pensionssystem åtskilda från tillgångar och ansvar som hänför sig till sådana företags tilläggs-pensionssystem som förvaltas i andra medlemsstater. Detta motsvarar den indelning i avdelningar som avses i 1 kap. 6 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse i vilken det i enlighet med artikel 18.7 i direktivet föreskrivs att en EES-tilläggs-pensionsstiftelse skall hålla tillgångar som hänför sig till tilläggs-pensionssystem som finns i olika medlemsstater åtskilda, när de nationella investeringsreglerna i ifrågavarande medlemsstat kräver det. Försäkringsinspektionen skall informera EES-tilläggs-pensionsstiftelsen om kravet i ett sådant samband som avses i

125 d § 1 mom. Den grad av åtskillnad som föreslås i detta fall avses vara lindrigare än fullständig åtskillnad enligt 1 mom. Enligt direktivet skall endast de tillgångar som hänför sig till sådana företags tilläggspensionssystem som är etablerade i den ifrågavarande medlemsstaten vid behov kunna åtskiljas från tillgångar som hänför sig till sådana företags tilläggspensionssystem som är etablerade i en annan medlemsstat.

125 i §. I 1 mom. föreskrivs att det i en pensionsstiftelses stadgar skall anges de medlemsstater i vilka EES-tilläggspensionsstiftelsen bedriver verksamhet. Förslaget som gäller verksamhet över gränserna avses komplettera bestämmelsen i 2 kap. 9 § i lagen om pensionsstiftelser.

I 2 mom. preciseras att det i stadgarna för en EES-tilläggspensionsstiftelse skall anges, utöver vad som föreskrivs i 1 mom., 2 kap. 9 § och 13 kap. 116 §, hur de tillgångar som hänför sig till verksamhet över gränserna i en EES-tilläggspensionsstiftelse skall fördelas innan en sådan delning av tillgångarna genomförs som avses i 10 kap. 88 § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser. Fördelningen av tillgångar skall nämnas i stadgarna, eftersom alla situationer som ansluter sig till fördelningen av en pensionsstiftelses, en sam pensionsstiftelses eller en EES-tilläggspensionsstiftelses tillgångar måste nämnas i stiftelsens stadgar.

125 j §. Den föreslagna paragrafen motsvarar till innehållet direktivets artikel 14.4 punkt d enligt vilken de behöriga myndigheterna kan begränsa eller förbjuda verksamheten i en tilläggspensionsanstalt som är belägen inom deras territorium, särskilt om en pensionsanstalt som bedriver verksamhet över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetslagstiftning i värdlandet som är relevant på tilläggspensionsområdet.

137 a §. I 2 mom. föreslås tekniska ändringar som beror på uppgiftsfördelningen mellan Försäkringsinspektionen och social- och hälsovårdsministeriet.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

I ikraftträdandebestämmelsens 2 mom. föreskrivs att en pensionsstiftelse, utan hinder

av vad som föreskrivs i 1 kap. 4 § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser, får hålla lån, som upptagits före denna lags ikraftträdande, i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

I ikraftträdandebestämmelsens 3 mom. föreskrivs med anledning av bestämmelsen i direktivets artikel 22.4 att medlemsstaterna fram till den 23 september 2010 får uppskjuta tillämpningen av artikel 18.1 punkt f på pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorier. A-pensionsstiftelserna och AB-pensionsstiftelsernas A-avdelningar kan sålunda behålla sina nuvarande lånearrangemang under övergångstiden. De nuvarande lånearrangemangen skall senast den 24 september 2010 överensstamma med föreslagna 5 § 3 mom. På nya lån som ges efter lagens ikraftträdande och på ändringar – t.ex. höjning av lånesumman eller ändring av säkerheten – beträffande sådana lån som getts före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i 5 § 3 mom. Vad som föreskrivs i momentet om EES-tilläggspensionsstiftelser grundar sig på förbudet i direktivets artikel 22.4 i fråga om tillämpning av övergångsbestämmelsen när det gäller verksamhet över gränserna.

I 4 mom. i ikraftträdandebestämmelsen föreslås en bestämmelse enligt vilken sådant samtycke i fråga om täckande av pensionsansvar som Försäkringsinspektionen givit med stöd av det gällande 3 mom. i 47 § förblir i kraft i den form samtycket har när denna lag träder i kraft. Bestämmelsen i momentet är för närvarande tillämplig på en pensionsstiftelse.

Ikraftträdandebestämmelsens 5 mom. motsvarar 16 § i förordningen om pensionsstiftelsers täckning. Ändringen är teknisk, och innebär att bestämmelsen överförs till lagnivå.

1.2. Lagen om försäkringskassor

2 §. Det föreslås att 1 mom. ändras till följd av reformeringen av sjukförsäkringslagen. I fråga om sjukförsäkringslagen hänvisas i 1 mom. till lag 1224/2004.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen med en allmän bestämmelse om tillämpningen av lagen när det gäller EES-tilläggs-pensionskassor.

3 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 1 a punkt med definitionen på en ny term, tilläggs-pensionsverksamhet. Det föreslagna tillägget hänför sig till ett behov som framkom i samband med genomförandet av tjänstepensionsdirektivet och som innebär att man behövde definiera en term med vars hjälp det på ett lagtekniskt okomplicerat sätt går att hänvisa till tilläggs-pensionsverksamhet som hör till tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde. Termen täcker således inte verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare, även om en pensionskassa utöver frivilliga tilläggs-pensioner beviljar också lagstadgade pensioner. Med termen avses inte heller sådan verksamhet som sjukkassorna, begravningsbidragskassorna och avgångsbidragskassorna bedriver. Den term som hänvisar till tilläggs-pensionsverksamheten är i sig redan bekant för pensionskassorna, vilket innebär att en ny term inte påverkar redan etablerad praxis.

Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 1 b punkt med definitionen på en ny term, EES-tilläggs-pensionskassa. Med EES-tilläggs-pensionskassa avses en EES-tilläggs-pensionskassa som grundats enligt lagen om försäkringskassor och som bedriver verksamhet över gränserna på Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. En EES-tilläggs-pensionskassa kan inte bedriva verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare eller lagen om pension för företagare. Förslaget grundar sig på bestämmelserna i direktivets artikel 20 om sådan verksamhet över gränserna som gäller pensionsanstalter som bedriver tilläggs-pensionsverksamhet.

Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 1 c-punkt om de utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter som avses i tjänstepensionsdirektivet. Avsikten är att det hänvisas till tilläggs-pensionsförsäkring som bedrivs av andra utländska tilläggs-pensionsanstalter än EES-försäkringsföretag. Förslaget grundar sig på bestämmelserna i direktivets artikel 20 om sådan verksamhet över gränserna som gäller pensionsanstalter som be-

driver tilläggs-pensionsverksamhet.

Dessutom föreslås en ändring i 1 mom. genom att definitionerna i 1 och 2 § i förordningen om försäkringskassors täckning och i social- och hälsovårdsministeriets föreskrifter samt preciseringarna av tillämpningsområdet, med undantag för 2 § 3 mom. i nämnda förordning om täckning, fogas till 1 mom. och blir nya 7—13 punkter. Ändringen är teknisk, och innebär att en bestämmelse på förordningsnivå överförs till lagnivå. Till följd av de nya punkterna görs i 1 mom. tekniska ändringar i 5 och 6 punkten.

7 §. Paragrafens 2 mom. om upplåning ändras så att det i fråga om pensionskassornas tilläggs-pensionsverksamhet överensstämmer med artikel 18.2 i direktivet. Förslaget innebär att pensionskassornas möjlighet att i fråga om tilläggs-pensionsverksamheten uppta lån i nuvarande omfattning begränsas. I enlighet med direktivet föreslås att en pensionskassa i fråga om tilläggs-pensionsverksamhet endast skall få uppta kortfristiga krediter som syftar till att upprätthålla likviditeten. Bestämmelsen föreslås gälla endast nya lån. I denna lags ikraftträdande- och övergångsbestämmelser föreskrivs att pensionskassorna skall kunna behålla sina nuvarande lån i enlighet med de villkor som gäller för lånen. I fråga om de övriga försäkringskassorna föreslås att den nuvarande bestämmelsen om upplåning kvarstår oförändrad med undantag av en teknisk ändring som gäller arbetsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

I 2 mom. föreskrivs dessutom, i enlighet med artikel 18.2 i direktivet, om förbudet att ställa borgen på en tredje parts vägnar. Det föreslagna tillägget avses gälla samtliga försäkringskassor. Förslaget ändrar inte på gällande rättsläge.

8 §. Det föreslås att till paragrafen i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 250/2002 fogas ett nytt 2 mom. i vilket i enlighet med artikel 18 1.f i direktivet föreskrivs om investeringar i ett företag som är delägare i kassan. Förslaget gäller endast en pensionskassas tilläggs-pensionsverksamhet. Motsvarande bestämmelse har inte tidigare funnits i lagen om försäkringskassor. I momentet föreslås dessutom att sådana lån som

ges till ett företag som är delägare och för vilka ställts en säkerhet som är oberoende av det företag som är delägare och som kan utgöra täckning inte skall betraktas som investeringar i företag som är delägare. Dessutom föreslås att till lagen om försäkringskassor i fråga om 2 mom. fogas en på direktivet baserad övergångsbestämmelse, enligt vilken en tilläggs pensionskassa fram till den 23 september 2010 får behålla investeringar som avses i 2 mom. Förslaget motsvarar ändringen gällande tilläggs pensionsverksamhet i 1 kap. 5 § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

Förslaget innebär en ändring av tillämpningen av 7 § 3 mom. i den gällande lagen och av den till lagrummet relaterade 182 § genom att i deras ställe införa en ny begränsning när det gäller investeringar i ett företag som är delägare i kassan. Till dessa investeringar skall dock inte räknas sådana lån till nämnda företag för vilka har ställts en säkerhet som är oberoende av det företag som är delägare och som kan utgöra täckning. I dessa fall blir den faktiska risken inte beroende av verksamheten i nämnda företag.

Det bör observeras att det föreslagna momentet innebär en begränsning av pensionskassans möjlighet att investera i ett företag som är delägare, medan 83 o § för sin del begränsar pensionskassans möjlighet att till de tillgångar som utgör täckning för ansvarskulden räkna investeringar som görs i ett företag som är delägare.

9 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf som motsvarar artikel 19.1 och 19.2 i direktivet och det som förslås i fråga om 1 kap. 6 a § i lagen om pensionsstiftelser. Det föreslagna tillägget ändrar inte på gällande rättsläge.

12 §. I 1 mom. föreslås en ny 11 a punkt, i vilken det i enlighet med 8 kap. 93 § i lagen om försäkringskassor bestäms om en kassamedlems eventuella fribrevsrätt ifall medlemskapet i kassan upphör. Genom förslaget uppfylls det krav i direktivets artikel 9.1 punkt f i, enligt vilken medlemmarna skall hållas tillräckligt informerade om pensionsystemets villkor, särskilt vad gäller de rättigheter och skyldigheter som parterna i pensionssystemet har. I tekniskt avseende motsvarar förslaget bestämmelsen i 9 § 9 punk-

ten i lagen om pensionsstiftelser.

I anslutning till det ovan sagda skall beaktas att det i 93 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor konstateras att en medlem som har avgått innan försäkringsfallet inträffat har såsom fribrev rätt till minst en mot hans eller hennes egna avgifter svarande andel av premieansvaret. I enlighet med kraven i gällande lag skall således i stadgarna alltid nämnas medlemmarnas rätt att i form av fribrev få en mot sina egna avgifter svarande andel av premieansvaret. För att omfattningen av fribrevsrätten inte skall vara oklar till andra delar än vad som gäller de egna avgiftsandelarna, skall av stadgarna klart framgå fribrevsrättens omfattning och grunderna för bestämmandet av denna rätt. Genom förslaget vill man öka de försäkrades kännedom om vilka rättigheter de har och inte har.

På motsvarande sätt skall, i fråga om pensionskassor som avses i 1 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten i lagen om försäkringskassor och som bedriver tilläggs pensionsverksamhet, i stadgarna anges alla rättigheter som medlemmarna och de övriga försäkrade har samt i stadgarna vid behov informeras om de rättigheter som dessa personer inte har ifall medlemskapet i kassan upphör.

Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 11 b punkt, i vilken föreskrivs om rättigheterna i fråga om medlemmarna i en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet och deras förmånstagare vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen. Lagen om försäkringskassor har inte tidigare innehållit något omnämnande om nämnda personers rättigheter vid överlåtelse av rörelse. Förslaget grundar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 9.1 punkt f i. I bakgrunden till förslaget finns också arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottets betänkande (5/2002 rd). Förslaget motsvarar den föreslagna ändringen i 2 kap. 9 § 9 a punkten i lagen om pensionsstiftelser. Syftet med förslaget är att de försäkrades rättigheter vid överlåtelse av rörelse skall framgå tydligare.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny punkt 11 c gällande information. Förslaget grundar sig på direktivets artikel 9.1 punkt f i—iii och på artikel 11.1—4 i direktivet. I den föreslagna 11 c punkten föreskrivs att i

pensionskassans stadgar i fråga om tilläggs-pensionsverksamhet skall anges den i 84 a § i lagen om försäkringskassor avsedda informationen, som pensionskassan på eget initiativ skall överlämna till medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare. Dessutom skall i stadgarna anges den i 84 b § nämnda informationen, som pensionskassan på begäran skall överlämna till medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare. Vidare föreslås att i stadgarna skall anges hur och när informationen i fråga skall överlämnas till ovan nämnda personer. Förslaget motsvarar den föreslagna nya 15 a punkten i 2 kap. 9 § i lagen om pensionsstiftelser.

Det föreslås att till paragrafen fogas en ny punkt 11 d gällande information. Enligt punkt 11 d skall, i fråga om annan verksamhet än lagstadgad verksamhet, de rättsmedel som står till buds för de försäkrade och deras förmånstagare nämnas i försäkringskassans stadgar. Förslaget grundar sig delvis på direktivets artikel 9.1 punkt f i.

I den gällande lagen föreskrivs i 84 a § att pensionskassan skall ge information om de rättsmedel som står till buds för medlemmarna. I den gällande lagen bestäms inte om sättet att informera. För de försäkrade och deras förmånstagare är det väsentligt att information om de tillbudsstående rättsmedlen ingår i pensionskassans stadgar på motsvarande sätt som föreskrivs i den nya 15 b punkt som föreslås i 2 kap. 9 § i lagen om pensionsstiftelser. För tryggande av de försäkrades rättigheter föreslås att förpliktelsen i fråga skall gälla också försäkringskassor som bedriver frivillig tilläggsförmånsverksamhet. Eftersom det i fråga om rättsmedlen gällande de kassor som bedriver lagstadgad verksamhet föreskrivs separat i lagarna om lagstadgad pensionsförsäkring och sjukförsäkring, avses förslaget dock inte gälla försäkringskassornas lagstadgade verksamhet.

Med rättsmedel avses sådan service som den i lagen om försäkringskassor avsedda försäkringskassenämnden eller andra motsvarande besvärsorgan tillhandahåller. Pensionsstiftelseföreningen har i fråga om de pensionskassor som bedriver tilläggs-pensionsverksamhet och som är medlemmar i Pensionsstiftelseföreningen kommit överens om att fr.o.m. den 1 januari 2005 anlita Kon-

sumenternas försäkringsbyrås och Försäkringsnämndens service. Pensionskassor som bedriver tilläggs-pensionsförsäkring och som är medlemmar i Pensionsstiftelseföreningen, samt de försäkrade och förmånstagarna, kan anlita Konsumenternas försäkringsbyrås avgiftsfria rådgivningsservice. Dessutom kan en pensionskassa som bedriver tilläggs-pensionsverksamhet, den som betalar försäkringspremier, en försäkrad eller en förmånstagare begära utlåtande av Försäkringsnämnden.

Enligt förslaget skall i de stadgar som gäller försäkringskassor som bedriver annan verksamhet än lagstadgad verksamhet klart anges alla rättsmedel i enlighet med försäkringsbranschens allmänna praxis.

Eftersom artikel 14 i direktivet betonar de behöriga myndigheternas roll som garant för medlemmarnas och förmånstagarnas förmåner, kan också Försäkringsinspektionens ställning som tillsynsmyndighet för försäkringskassorna nämnas i bestämmelserna. Eftersom Försäkringsinspektionen dock inte är rättsmedelsinstans, borde omnämmandet av Försäkringsinspektionen hållas tydligt åtskilt från andra uppgifter som gäller sökande av ändring.

25 §. Det föreslås att 1 mom. ändras till följd av ändringen av sjukförsäkringslagen (1224/2004). Det föreslås att i paragrafen i fråga om arbetsplatskassor hänvisas endast generellt till sjukförsäkringslagens bestämmelser.

27 §. Paragrafens 1 mom. ändras så att det motsvarar den ändring av lagen om aktiebolag som gjordes genom lag 887/2002. Enligt ändringen skall minst en av försäkringskassans styrelsemedlemmar och verkställande direktören vara bosatta i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar undantag från detta.

Vidare föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. i vilket, enligt direktivets artikel 9.1 punkt b, föreskrivs om kravet på ledningens yrkesmässiga kompetens. Förslaget angående ledningens yrkesmässiga kompetens motsvarar till sitt innehåll det föreslagna nya 2 mom. i 3 kap. 19 § i lagen om pensionsstiftelser. Med ledning avses här den ledning som definieras i 3 kap. i lagen om försäk-

ringskassor, dvs. styrelsemedlemmarna och verkställande direktören samt medlemmarna i ett eventuellt förvaltningsråd.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. i vilket föreskrivs om försäkringskassans lednings skyldighet att sköta försäkringskassan med yrkesskicklighet och med beaktande av förmånerna för medlemmar och personer som fått fribrev samt pensionstagare. Förslaget angående ledningens yrkesmässiga kompetens grundar sig på bestämmelserna i direktivets artikel 14 och artikel 18.1 punkt a, och förslaget motsvarar till sitt innehåll det föreslagna 3 mom. i 3 kap. 19 § i lagen om pensionsstiftelser. Enligt förslaget skall beaktandet av de försäkrades intressen vara den ledande principen för försäkringskassornas verksamhet. Finansinspektion övervakar med stöd av 9 kap. 99 § i lagen om försäkringskassor att principen följs. Den föreslagna bestämmelsen styr ledningens verksamhet så att den iakttar god sed avseende försäkrings- eller pensionskasseverksamheten.

Eftersom bestämmelserna om pensionskassornas och de övriga försäkringskassornas ledning bör vara enhetliga, föreslås att direktivets regler utsträcks att gälla alla försäkringskassor. Också med tanke på Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter är det motiverat att de förpliktelser som gäller ledningen är enhetliga i fråga om samtliga försäkringskassor.

Det föreslås att paragrafens gällande 2 mom. flyttas och blir 4 mom.

33 §. Till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. som motsvarar direktivets artikel 14.1 om intern kontroll. Förslaget motsvarar det föreslagna nya 3 mom. i 3 kap. 25 § i lagen om pensionsstiftelser, och sålunda föreslås att i 3 mom. föreskrivs också om pensionskassornas riskhanteringssystem. Förslaget avses bli tillämpligt på pensionskassornas tilläggspensionsverksamhet och verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare.

81 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf innehållande bestämmelser om beräkningsgrunderna och beräkning av ansvarsskulden när det gäller pensionskassor som bedriver tilläggspensionsverksamhet. I paragrafen beaktas kraven i tjänstepensionsdirektivets artikel 15.4 punkt a, c, d och 15.5.

Det föreslås att i 1 mom. föreskrivs om principerna vid utarbetandet av beräkningsgrunder samt om aktsamhetsprincipen och principen om tillämpande av samma försäkringsmatematiska metoder vid beräkning av ansvarsskulden. Grunderna för beräkningen skall utarbetas med beaktande främst av tryggandet av förmånerna.

I 2 mom. föreskrivs om sådana situationer där beräkningsgrunderna ändras så, att skillnaden mellan ansvarsskulden enligt den nya och den gamla beräkningsgrunden är positiv och pensionskassans tillgångar gällande tilläggspensionsverksamheten är otillräckliga för täckande av ansvarsskulden enligt de nya beräkningsgrunderna. I sådana situationer skall en pensionskassa som bedriver tilläggspensionsverksamhet med Försäkringsinspektionens tillstånd under en viss tid tillåtas ha ett försäkringstekniskt täckningsunderskott, i de fall ändringen av beräkningsgrunderna orsakas av sådana skäl som anges i momentet. Med formuleringen 'förändrad ekonomisk situation' avses en sådan generell förändring i den ekonomiska situationen som rör många pensionsanstalter samtidigt. Enligt förslaget bokförs ett försäkringstekniskt täckningsunderskott som ett ansvarsunderskott bland aktiva i balansräkningen. Det föreslagna förfarandet ökar genomskinligheten när det gäller pensionskassans finansiella ställning. I jämförelse med det nuvarande förfarandet medför den föreslagna ändringen inte större kostnader för kassornas del.

Det föreslås att i 3 mom. skall ingå en bestämmelse om förutsättningarna för att Försäkringsinspektionen skall bevilja ovan nämnda tillstånd. Amorteringen av ett försäkringstekniskt täckningsunderskott skall ske enligt en plan som godkänts av Försäkringsinspektionen. En periodisering över flera år av den engångskostnad som ökningen av ansvarsskulden medför kan anses vara motiverad för att inte premiehöjningen under ett år inte skall bli för hög. Däremot kan inte en obetydlig höjande inverkan på premien under ett år anses motivera ett tillstånd till ett försäkringstekniskt täckningsunderskott. Om ökningen av ansvarsskulden höjer premienivån så mycket att en periodisering av premien över flera år leder till en genomsnittlig höjning av premienivån på ca 10 % per år,

kan den årliga inverkan på premienivån inte anses vara obetydlig.

Den plan för amorteringen av ett försäkringstekniskt täckningsunderskott som uppgjorts av pensionskassan skall finnas tillgänglig för pensionskassans medlemmar, de personer som fått fribrev och för pensionstagnarna. I detta fall är det tillräckligt att planen kan erhållas avgiftsfritt från pensionskassans eller det delägda företags kontor.

Vidare föreslås ett 4 mom. innehållande ett bemyndigande för Försäkringsinspektionen att meddela närmare föreskrifter om innehållet i beräkningsgrunderna. Försäkringsinspektionen skall, enligt förslaget, också kunna meddela närmare föreskrifter om beaktandet av tryggnad och aktsamhet när det gäller beräkningsgrunder och beräkningen av ansvarsskulden.

82 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. för att de bestämmelser om pensionskassor som bedriver tilläggs pensionsverksamhet och som grundar sig på 2 och 3 mom. i 81 a § skall skilja sig från de övriga bestämmelserna om försäkringskassor i 82 §. Med anledning av direktivet föreslås således inte ändringar i anslutning till de övriga försäkringskassorna.

82 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny paragraf innehållande bestämmelser om den räntesats som skall användas vid beräkning av ansvarsskulden när det gäller pensionskassor som bedriver tilläggs pensionsverksamhet. I paragrafen beaktas kraven i tjänstepensionsdirektivets artikel 15.4 punkt b. I momentet föreskrivs om ett allmänt krav som gäller valet av den räntesats som skall användas vid beräkning av ansvarsskulden. Aktuarien skall vid behov, för uppfyllande av aktsamhetskravet, tillämpa en lägre räntesats än den maximiräntesats som föreskrivs i 4 mom.

De 1—4 mom. som föreslås i paragrafen motsvarar till sitt innehåll de bestämmelser som föreslås i 44 a § i lagen om pensionsstiftelser. I 1 mom. i lagen om försäkringskassor föreskrivs om iakttagandet av aktsamhet vid valet av den räntesats som skall användas vid beräkning av en pensionskassas ansvarsskulden. I paragrafens 2 mom. föreskrivs att man vid valet av räntesats skall beakta avkastningen på långfristiga statsobligationer

eller andra obligationer med låg kreditrisk. I 3 mom. föreskrivs att den räntesats som används vid beräkning av ansvarsskulden på ansökan av en tilläggs pensionskassa med Försäkringsinspektionens tillstånd också kan väljas enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden. I 4 mom. föreskrivs att social- och hälsovårdsministeriet genom förordning meddelar den maximiräntesats som kan användas vid beräkning av ansvarsskulden.

83 §. Eftersom en pensionskassa som bedriver tilläggs pensionsverksamhet med Försäkringsinspektionens tillstånd kan tillåtas ha ett försäkringstekniskt täckningsunderskott i de situationer som avses i 81 a §, föreslås att det till 83 § 1 mom. fogas en bestämmelse om minskning av det försäkringstekniska täckningsunderskottet när den ansvarsskulden som skall täckas fastställs. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan vid täckningen av ansvarsskulden från ansvarsskulden avdras det belopp av det försäkringstekniska täckningsunderskott som avses i 81 a § 2 mom. som inte har amorterats.

I paragrafens 3, 4 och 6 mom. föreslås en teknisk ändring till följd av den uppgiftsfördelning som avser social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. Det föreslås att förordningshänvisningarna i 5 mom. ändras, eftersom bestämmelserna i förordningen om försäkringskassors täckning i sin helhet fogas till lagen. Hänvisningarna till förordningen kan således strykas.

I paragrafen föreslås ett nytt 7 mom., som motsvarar 2 § 3 mom. i ovan nämnda förordning om täckning. Innehållet i 8 mom. motsvarar nuvarande 7 mom. I momentet föreslås inga ändringar i sak.

Efter de föreslagna ändringarna kommer paragrafen inte att innehålla en bestämmelse om att Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den, eftersom rätten att meddela anvisningar inte förutsätter ett särskilt bemyndigande i lag.

83 b §. I paragrafen bestäms om pensionskassans verksamhetskapital. Med anledning av kraven i grundlagen föreslås att bestämmelserna i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital i sin helhet fogas till la-

gen. Det föreslås att de hänvisningar till förordningen som ingår i 1 mom. ändras att motsvara den ovan nämnda ändringen.

Till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. i vilket anges de poster som hänförs till verksamhetskapitalet. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar i sak 1 § 1 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. innehållande närmare bestämmelser om de poster som hänförs till verksamhetskapitalet i sådana fall där i en pensionskassa har ordnats både lagstadgat pensionskydd och tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar 1 § 2 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Vidare föreslås att ett nytt 4 mom. om poster som dras av från verksamhetskapitalet fogas till paragrafen. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar 2 § 1 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 5 mom. innehållande närmare bestämmelser om de poster som skall avdras från verksamhetskapitalet i sådana fall där i en pensionskassa har ordnats både lagstadgat pensionskydd och tilläggs-pensionskydd som kompletterar detta. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar 2 § 2 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 6 mom. med en bestämmelse om de poster som ett belopp motsvarande verksamhetskapitalets minimibelopp skall bestå av. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar 3 § 1 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 7 mom. med en bestämmelse om de poster som ett belopp av verksamhetskapitalet motsvarande solvensgränsen skall bestå av. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen

tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar 3 § 2 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 8 mom. med en bestämmelse om andra poster än tidigare uppräknade poster som hänförs till verksamhetskapitalet. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Momentet motsvarar 3 § 3 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital.

Till paragrafen fogas ett nytt 9 mom. enligt vilket det genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att masskuldebrevslån och andra motsvarande penning- och kapitalmarknadsinstrument kan värderas med avvikelse från deras gängse värde i en pensionskassas verksamhetskapital. Momentet motsvarar 3 § 3 mom. i förordningen om pensionskassors verksamhetskapital. En motsvarande bestämmelse gäller också ifråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Avsikten är att en motsvarande förordning skall ges i fråga om pensionskassor. Den avvikande värderingen kan enbart gälla masskuldebrevslån som hålls till förfallodagen. I jämförelse med den gällande bestämmelsen förutsätter alltså en avvikande värdering att skuldebrevet hålls till förfall.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 10 mom. enligt vilket Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som skall hänföras till och poster som skall dras av från verksamhetskapitalet. Momentet motsvarar i sakligt hänseende 4 § förordningen om pensionskassors verksamhetskapital, som avser Försäkringsinspektionen bemyndigande att meddela föreskrifter. Den föreslagna ändringen motsvarar kraven i grundlagen.

83 c §. I paragrafen bestäms om uträkningen av den solvensgräns som gäller pensionskassan. Det föreslås att i 1 mom. görs en teknisk ändring, enligt vilken beträffande uträkningen av solvensgränsen bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Det föreslås att i 2 mom. görs en teknisk ändring, i vilken hänvisningarna till förordningen om pensionskassors verksamhetskapital ersätts med hänvisningar till lagparagrafer.

83 f §. Det föreslås att till paragrafen fogas

ett nytt 2 mom., enligt vilket pensionskassor med tilläggs pensionsverksamhet skall ha en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken. Förslaget motsvarar kraven i artikel 12 i direktivet samt det som föreslås i fråga om 47 a § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser. Samtidigt blir paragrafens nuvarande 2 mom. nytt 3 mom.

83 g §. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring eftersom förordningen om försäkringskassors täckning tas in i lagen.

83 h §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de tillgångsslag med vilka ansvarsskuldens hela bruttobelopp kan täckas. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 3 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 i §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de skuldförbindelser som sammanlagt kan täcka högst 50 % av ansvarsskuldens bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 4 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 j §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de tillgångsslag som sammanlagt kan täcka högst 50 % av ansvarsskuldens bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 5 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 k §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om de tillgångsslag som sammanlagt kan täcka högst 40 eller 70 % av ansvarsskuldens bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar i sak 6 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 l §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 25 % av ansvarsskuldens bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 7 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 m §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av vis-

sa enskilda riskkoncentrationer till 15 % av ansvarsskuldens bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 8 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 n §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 5 eller 10 % av ansvarsskuldens bruttobelopp. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 9 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 o §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om minskning av delägarrisken. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 10 § i förordningen om försäkringskassors täckning. Vidare bör observeras att den föreslagna 83 o § begränsar pensionskassans möjlighet att till de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden räkna arbetsgivarinvesteringar, medan 8 § 3 mom. innebär en begränsning av pensionskassans möjlighet att investera i ett företag som är delägare, medan 83 o § för sin del begränsar pensionskassans möjlighet till investeringar hos arbetsgivaren.

83 p §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning som avser koncern. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk. Paragrafen motsvarar 11 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 q §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om begränsning av valutarisken. När det gäller pensionskassor som bedriver tilläggs pensionsverksamhet beaktas kravet i tjänstepensionsdirektivets artikel 18.5 punkt b. I övrigt är ändringen är teknisk, och innebär att en bestämmelse på förordningsnivå överförs till lagnivå. Paragrafen motsvarar 12 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

83 r §. Till lagen fogas en ny paragraf med en bestämmelse om att Försäkringsinspektionen på försäkringskassans ansökan för viss tid kan bevilja tillstånd att överskrida de maximigränser som föreskrivs i 83 i-83 n §. Ändringen, som innebär att en bestämmelse från förordningen tas in i lagen, är teknisk.

Paragrafen motsvarar 13 § i förordningen om försäkringskassors täckning.

8 kap. **Informationsregler, begränsning av en försäkringskassas ansvar och utbetalning av förmåner**

Det föreslås att rubriken för kapitlet ändras, eftersom till kapitlet, på motsvarande sätt som i fråga om 7 kap. i lagen om pensionsstiftelser, fogas de tvingande informationsregler som ingår i direktivets artikel 9.1 punkt f och artikel 11. De föreslagna informationsreglerna gäller endast en pensionskassas tilläggs pensionsverksamhet. I fråga om metoderna att lämna information föreslås samma typ av metoder som föreslås i motsvarande bestämmelser i lagen om pensionsstiftelser.

De informationsregler som avses i direktivet gäller den information som skall lämnas till pensionssystemets medlemmar och förmånstagare. Termen ”medlem” i direktivet avser här de försäkringskassemedlemmar och personer som fått fribrev, vilka nu har eller i framtiden kommer att ha rätt till pensionsförmåner. Vidare avser termen ”förmånstagare” i direktivet pensionstagare enligt lagen om försäkringskassor. En pensionstagare kan vara en person som själv har varit försäkrad i en pensionskassa eller en person som är en försäkrads förmånstagare.

84 a §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att det överensstämmer med direktivets artikel 9.1 punkt f i och artikel 11.2 punkt b. Förslaget motsvarar det föreslagna 1 mom. i 7 kap. 49 a § i lagen om pensionsstiftelser. Det föreslås att skyldigheten att lämna information skall utvidgas att, i enlighet med direktivets krav, gälla också de personer som fått fribrev. Vidare föreslås att en pensionskassa som bedriver tilläggs pensionsverksamhet inom skälig tid skall tillställa medlemmarna och de personer som fått fribrev samt deras företrädare information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet. Beträffande dem som fått fribrev förutsätter den i direktivet angivna skyldigheten att lämna information att de pensionskassor som bedriver tilläggs pensionsverksamhet skall börja följa den praxis som pensionsstiftelser-

na iakttar, enligt vilken en uppdaterad förteckning förs också i fråga om de personer som fått fribrev. Skyldigheten att lämna information om ändringar av reglerna när det gäller pensionstagare fogas till paragrafen i ett nytt 3 mom.

I det föreslag som gäller 1 mom. har beaktats bestämmelsen i artikel 7 i direktiv 98/49/EG, som har genomförts nationellt genom den nuvarande 84 a § i lag 420/2003.

Det föreslagna 2 mom. grundar sig på informationsreglerna i direktivets artikel 11.4 andra stycket och artikel 9.1. punkt f ii och iii på motsvarande sätt som i det föreslagna 2 mom. i 7 kap. 49 a § i lagen om pensionsstiftelser. Redogörelsen för den finansiella ställningen i fråga om pensionskassor som bedriver tilläggs pensionsverksamhet avser enligt förslaget bl.a. uppgifter om täckandet av intjänade förmåner. Pensionskassan skall således lämna medlemmarna och de personer som fått fribrev information om huruvida de intjänade förmånerna är fullständigt täckta eller huruvida det i pensionskassan för tilläggs pensionsverksamhetens del finns ett i 81 a § 2 mom. avsett försäkringstekniskt täckningsunderskott. Det föreslagna förfarandet ökar genomskinligheten när det gäller den finansiella ställningen i fråga om pensionskassor som bedriver tilläggs pensionsverksamhet.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 3 mom. motsvarande det föreslagna 3 mom. i 7 kap. 49 a § i lagen om pensionsstiftelser.

Termen ”företrädare” avses i paragrafen motsvara den terminologi som ingår i den föreslagna 49 a § i 7 kap. i lagen om pensionsstiftelser.

84 b §. Till lagen fogas en ny paragraf med bestämmelser om vilka uppgifter en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet skall lämna på begäran till kassans medlemmar och de personer som fått fribrev. Förslaget motsvarar det föreslagna 1 mom. i 7 kap. 49 b § i lagen om pensionsstiftelser.

Bestämmelserna i 1 mom. 1 och 2 punkten motsvarar direktivets artikel 11.2 punkt a och artikel 11.3—4. På det sätt som förutsätts i förslaget skall bokslut, årsredovisning och en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken ges till medlemmarna, de personer som fått fribrev och pensionstagarna samt vid

behov till deras företrädare. Med en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken avses den del av placeringsplanen som avses i 83 f § 2 mom. och som går under benämningen riktlinjer för placeringspolitiken. Redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken skall lämnas till medlemmarna, de personer som fått fribrev och pensionstagarna.

Bestämmelserna i 2 mom. 1 och 2 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt a och b, i enlighet med vilka föreskrivs om den utförliga information som medlemmarna och de som fått fribrev skall få på begäran. Förslaget motsvarar den föreslagna 1 och 2 punkten i 7 kap. 49 b § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

Bestämmelsen i 3 punkten i det föreslagna 2 mom. motsvarar artikel 11.4 punkt d i direktivet. Enligt direktivet skall medlemmar och personer som fått fribrev på begäran få utförlig information om villkor för överföring av pensionsrättigheter till någon annan tilläggs-pensionsanstalt om anställningsförhållandet upphör. Enligt nuvarande praxis har arbetstagarna inte självständig rätt att överföra sina pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt när anställningsförhållandet upphör. Den gällande lagen hindrar dock inte pensionskassorna från att fatta beslut om överföring. Därför föreslås här att bestämmelsen i direktivets artikel 11.4 punkt d fogas till bestämmelserna om information, utan att den gällande lagens centrala principer ändras.

I 93 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor föreskrivs att en kassamedlem som avgår har rätt till en mot hans eller hennes egna avgifter svarande andel av premieansvaret (fribrevsrätt). En sådan andel kan utan kungörelseförfarande överföras till ett försäkringsbolag eller en annan försäkringskassa. Övan nämnda bestämmelse är den enda bestämmelsen i lagen om försäkringskassor som delvis överensstämmer med artikel 11.4 punkt d i direktivet. Det överföringsförfarande som är möjligt enligt gällande 93 § 2 mom. grundar sig dock på att en medlem som avgått har fribrevsrätt när medlemskapet upphör. Förslaget avser alltså inte att pensionsrättigheter skall bli överförbara rättigheter som de försäkrade självständigt kan fatta beslut om. Förslaget motsvarar den föreslag-

na 3 punkten i 7 kap. 49 b § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om skyldighet att lämna utförlig information vid en överlåtelse av rörelse. Enligt den nya 11 b punkt som föreslås i 12 § skall medlemmarna i försäkringskassans stadgar ges allmän information om medlemmarnas och deras förmånstagares rättigheter vid rörelseöverlåtelse. För att medlemmarna skall få utförlig information om hur tilläggs-pensionsförmånerna tryggas vid rörelseöverlåtelse, kompletteras förslaget med en ny bestämmelse, 84 b § 3 mom., om lämnande av information. Enligt förslaget skall en pensionskassa med tilläggs-pensionsverksamhet på begäran ge de medlemmar som omfattas av en rörelseöverlåtelse information om hur tilläggs-pensionsförmånerna tryggas vid en sådan överlåtelse.

Den föreslagna informationsbestämmelsen skall täcka de situationer vid en rörelseöverlåtelse där det är fråga om sådana gamla arbetstagare som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen och deras tilläggs-pensionsförmåner som genererats i pensionskassan, beloppet av förmånerna eller överföringen av förmånerna vid en rörelseöverlåtelse. Syftet med förslaget är att förbättra de försäkrades rätt till information och förbättra nivån på deras rättskydd vid alla rörelseöverlåtelse, oberoende av hur tilläggs-pensionsförmånerna ordnas i samband med dessa överlåtelse.

Med anledning av bestämmelsen i 3 mom. skall också Försäkringsinspektionen ha rätt att ingripa i pensionskassans verksamhet med stöd av 99 §, om den ovan nämnda skyldigheten att lämna uppgifter som är avsedd att skydda de försäkrades intressen inte följs. Försäkringsinspektionen kan med stöd av 99 § 1 mom. uppmana pensionskassan att rätta till förhållandet inom en viss tid och vid behov också vidta andra övervakningsåtgärder som är tillåtna enligt 99 §.

Förslaget gällande 3 mom. motsvarar till sitt innehåll 7 kap. 49 b § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser.

96 §. Det föreslås att i 2 mom. stryks omnämmandet om social- och hälsovårdsministeriets rätt att bestämma att tillsynsuppgifter som angår de sjukkassor som bedriver verksamhet enligt sjukförsäkringslagen och lagen om rehabiliteringspenning skall överföras på

Folkpensionsanstalten; omnämmandet är onödigt eftersom tillsynen över dessa sjukkassor numera föreskrivs i sjukförsäkringslagen (1224/2004).

97 §. Det föreslås inga ändringar i paragrafens 1 mom.

I 2 mom. föreslås ändringar som beror på uppgiftsfördelningen mellan Försäkringsinspektionen och social- och hälsovårdsministeriet. Dessutom bör det observeras att 2 mom. i enlighet med artikel 13 a i direktivet skall tillämpas på de personer som faktiskt driver en pensionskassa, vilket även föreslagits i fråga om 8 kap. 65 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser. Bestämmelsen i direktivets artikel 13 a kan anses ingå i tillämpningsområdet för 97 § 2 mom.

Enligt förslaget fogas med anledning av direktivets artiklar 13 b och 13 d ett nytt 3 mom. till paragrafen. Förslaget motsvarar det föreslagna 3 mom. i 65 § i lagen om pensionsstiftelser.

Med tanke på Försäkringsinspektionens enhetliga tillsynspraxis är det motiverat att förslagen i 2 och 3 mom. skall gälla alla försäkringskassor.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. av tekniska orsaker blir 4 mom. Dessutom föreslås att momentet ändras så, att i det stryks omnämmandet om Folkpensionsanstaltens rätt att få handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., eftersom bestämmelser om övervakning och inspektion av arbetsplatskassor numera ingår i sjukförsäkringslagen (1224/2004). Oberoende av det som nämnts ovan skall i fråga om arbetsplatskassorna alltså kvarstå den på lag grundade skyldigheten att tillställa också Folkpensionsanstalten en årlig statistikberättelse. Det anses nödvändigt att nuvarande praxis fortsätter, eftersom Folkpensionsanstalten genom statistikberättelsen får information om bl.a. arbetsplatskassornas bokslutsuppgifter och Folkpensionsanstalten utifrån berättelsen gör arbetsplatskassornas statistiksammandrag. För Folkpensionsanstaltens vidkommande avses skyldigheten att lämna handlingar gälla endast statistikberättelsen, dvs. inte upplysningar som avses i 2 mom.

99 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till förordningar och till 1—4 mom. tekniska ändringar som ansluter sig till

uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen. I 4 mom. ändras länsstyrelsen i Nylands län till länsstyrelsen i Södra Finlands län. I paragrafen görs dessutom tekniska korrigeringar.

Även om bestämmelserna i 99 § inte ändras i övrigt, utvidgas Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter sakligt sett till följd av artikel 14.2 och 14.4 punkt a i direktivet. Enligt bestämmelserna i artikel 14 i direktivet skall tillsynsmyndigheterna ha allmän befogenhet att ingripa i pensionskassans eller dess lednings verksamhet, om pensionsanstalten inte på ett ändamålsenligt sätt skyddar de intressen som medlemmarna, de personer som fått fribrev eller pensionstagarna har. Direktivet förutsätter att Försäkringsinspektionen har befogenhet att vidta alla de åtgärder, vid behov också administrativa och finansiella åtgärder, som är lämpliga och nödvändiga för att förebygga eller åtgärda varje oegentlighet som kan skada medlemmarnas och förmånstagarnas intressen.

För att Försäkringsinspektionen med stöd av 99 § 1 mom. uttryckligen skall kunna ingripa i pensionskassans lednings verksamhet på det sätt som förutsätts i artikel 14.2 i direktivet, föreslås att till 3 kap. 27 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor fogas den uttryckliga skyldigheten för ledningen att sköta pensionskassan med yrkesskicklighet och med beaktande av de intressen som medlemmarna, de personer som fått fribrev och pensionstagarna har.

Genom att den ovan nämnda skyldigheten för ledningen fogas till lagen om försäkringskassor, klarläggs Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter så att Försäkringsinspektionen alltid skall ha rätt att ingripa i ledningens verksamhet på det sätt som förutsätts i direktivet, om ledningen inte beaktar de försäkrades intressen i sin verksamhet på det sätt som föreskrivs i kapitlet om försäkringskassans ledning.

I och med den föreslagna ändringen gällande ledningen för pensionskassan genomförs nationellt bestämmelserna i direktivets artikel 14.2 och 14.4 punkt a om tillsynsmyndighetens befogenhet att ingripa i pensionskassans eller dess lednings verksamhet så, att missförhållanden som äventyrar de in-

tressen som medlemmarna, de personer som fått fribrev eller pensionstagarna har kan förebyggas eller åtgärdas i enlighet med kraven i direktivet. Förslaget om en utvidgning av paragrafens tillämpningsområde motsvarar förslaget i 67 § i lagen om pensionsstiftelser.

100 §. I 1 och 2 mom. föreslås tekniska ändringar till följd av uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

101 §. I 1 mom. föreslås en teknisk ändring till följd av uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

Enligt förslaget fogas med anledning av direktivets artikel 19.3 ett nytt 2 mom. till paragrafen. Förslaget motsvarar förslaget i 8 kap. 69 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser. I fråga om bestämmelsen i artikel 19.3 om verksamhet över gränserna föreslås att den fogas till lagen om utländska försäkringsbolag. Bestämmelsen passar också utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter med stöd av 157 a § 2 mom. i 14 a kap.

14 a kap. Verksamhet över gränserna

Det föreslås att till lagen om försäkringskassor fogas ett nytt 14 a kap. i vilket, på det sätt som förutsatts i artikel 20 i direktivet, föreskrivs om enligt lagen om försäkringskassor i Finland grundade EES-tilläggs-pensionskassors verksamhet över gränserna och om utländska EES-tilläggs-pensionsanstalters verksamhet över gränserna i Finland. Enligt direktivets artikel 20.1 skall medlemsstaterna tillåta tilläggs-pensionsanstalter som är godkända inom deras territorier att förvalta tilläggs-pensionssystem för företag som är etablerade i andra medlemsstater. På motsvarande sätt skall medlemsstaterna tillåta att tilläggs-pensionsanstalter som är godkända i andra medlemsstater förvaltar pensionssystem för företag som är etablerade inom deras territorier.

Enligt den gällande lagen har det inte varit möjligt för försäkringskassorna att bedriva verksamhet över gränserna. Tjänstepensionsdirektivet gör det för första gången möjligt för pensionskassor som beviljar enbart frivilliga tilläggs-pensionsförmåner att bedriva verksamhet över gränserna under de förut-

sättningar som nämns i direktivet. I det nya 14 a kap. avses med EES-tilläggs-pensionsanstalt inte här tilläggs-pensionsverksamhet som utländska EES-försäkringsbolag bedriver. Beträffande utländska EES-försäkringsbolags gränsöverskridande verksamhet föreskrivs, på motsvarande sätt som föreslås i fråga om 13 a kap. i lagen om pensionsstiftelser, i lagen om utländska försäkringsbolag.

157 a §. I denna paragraf föreskrivs om tillämpningsanvisningar för bestämmelserna om verksamhet över gränserna. Förslaget motsvarar direktivets artikel 20.1 samt det som föreslås i 13 a kap. 125 a § i lagen om pensionsstiftelser.

Om utländska EES-försäkringsbolags rätt att bedriva tilläggs-pensionsverksamhet i Finland föreskrivs i lagen om utländska försäkringsbolag. Eftersom direktivets bestämmelser om inledande och bedrivande av tilläggs-pensionsverksamhet som avser utländska EES-försäkringsbolag och utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter motsvarar varandra, är det inte motiverat att i lagen om försäkringskassor upprepa de paragrafer om tilläggs-pensionsverksamhet som ingår i lagen om utländska försäkringsbolag. Sålunda föreslås att i 2 mom. föreskrivs att på utländska EES-tilläggs-pensionsanstalters gränsöverskridande verksamhet i Finland på motsvarande sätt skall tillämpas de bestämmelser som i lagen om utländska försäkringsbolag gäller utländska EES-försäkringsbolags rätt att bedriva tilläggs-pensionsverksamhet i Finland.

Enligt förslaget skall på en utländsk EES-tilläggs-pensionsanstalt som inleder verksamhet i Finland tillämpas 13 a, 13 b och 13 e § i lagen om utländska försäkringsbolag. Dessutom föreslås att de utländska EES-tilläggs-pensionsanstalterna i fråga om försäkrade som arbetar i Finland skall tillämpa de informationskrav som föreskrivs i 13 c och 13 d § i lagen om utländska försäkringsbolag. Enligt förslaget tillämpas på tillsynen över utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter bestämmelserna i 3 kap. i lagen om utländska försäkringsbolag, med undantag av 15 a—15 d § i 3 kap., eftersom bestämmelserna i fråga grundar sig på direktivet om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföre-

tag (2001/17/EG). Motsvarande bestämmelser gällande EES-tilläggs pensionsanstalterna inte har harmoniserats på gemenskapsnivå. Dessutom skall de utländska EES-tilläggs pensionsanstalterna följa de bestämmelser om god försäkrings sed, marknadsföring och främjande av konkurrens som ingår i 59—61 § i lagen om utländska försäkringsbolag. Likaså skall t.ex. bestämmelserna om registrering och olovligt bedrivande av försäkringsrörelse i 11 kap. tillämpas på utländska EES-tilläggs pensionsanstalter på ett sätt som motsvarar tillämpningen gällande utländska EES-försäkringsbolag.

157 b §. I 1 mom. föreskrivs på det sätt som förutsätts i artikel 20.2 i direktivet om förutsättningarna för att en EES-tilläggs pensionskassa skall få inleda verksamhet över gränserna. Inledandet av verksamhet över gränserna förutsätter godkännande i förväg av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är EES-tilläggs pensionsanstaltens hemstat.

I 2 mom. föreskrivs om vilka uppgifter som skall lämnas till Försäkringsinspektionen i tillståndsansökan. Förslaget baserar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 20.3 om uppgifter som skall lämnas till de behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-tilläggs pensionsanstaltens hemstat.

Punkt 1 i 2 mom. baserar sig på bestämmelsen i artikel 20.3 punkt b enligt vilken uppgiften om det uppdragsgivande företags namn skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Med det uppdragsgivande företaget avses här det företag som gör inbetalningar till EES-tilläggs pensionskassan eller som är egenföretagare och medlemmar i pensionssystemet. Med egenföretagare avses här sådana persongrupper som avses i 4 punkten i 1 kap. 4 § 1 mom. i lagen om försäkringskassor. Eftersom det i fråga om verksamhet över gränserna inte föreslås att de bestämmelser om verksamhetskretsen som ingår i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor ändras, motsvarar EES-tilläggs pensionskassornas verksamhetskrets den bestämmelse om verksamhetskretsen som ingår i 1 kap. 4 § i lagen om försäkringskassor i fråga om både de i direktivet avsedda företagen och egenföretagarna.

Punkt 2 i 2 mom. baserar sig på bestäm-

melsen i artikel 20.3 punkt a, enligt vilken uppgiften om värdmedlemsstat(er) skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Med värdmedlemsstat avses enligt direktivets artikel 6 punkt j den medlemsstat vars social- och arbetslagstiftning som är relevant på tilläggs pensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna. Avsikten med direktivet är att den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas bestäms enligt den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på arbetsavtalet mellan arbetsgivaren och arbetstagaren eller på egenföretagare. Förslaget motsvarar till sitt innehåll den föreslagna 2 punkten i 125 b § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser. I fråga om EES-tilläggs pensionskassorna skall den föreslagna bestämmelsen dock gälla också tilläggs pensionssystem som avser egenföretagare.

Punkt 3 i 2 mom. baserar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 20.3 punkt c, enligt vilken en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som skall förvaltas för det uppdragsgivande företags räkning skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Förslaget motsvarar till sitt innehåll den föreslagna 3 punkten i 125 b § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser. I fråga om EES-tilläggs pensionskassorna skall den föreslagna bestämmelsen dock gälla också pensionssystem som avser egenföretagare.

I 3 mom. föreslås att Försäkringsinspektionen ges bemyndigande att meddela föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i ansökan om tillstånd. Förslaget motsvarar det föreslagna 3 mom. i 13 a kap. 125 b § i lagen om pensionsstiftelser.

157 c §. I paragrafen föreslås, i enlighet med direktivets artikel 20.4., bestämmelser motsvarande det som föreslås i 125 c § i 13 a kap. i lagen om pensionsstiftelser.

157 d §. I paragrafen föreskrivs om ett förfarande som överensstämmer med artikel 20.5—6 i direktivet och som gäller inledande av en tilläggs pensionsanstalts verksamhet över gränserna.

I enlighet med direktivet föreslås att till 1 mom. fogas bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att underrätta EES-tilläggs pensionskassan om de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall tillämpas

på tilläggspensioner samt de investeringsregler och informationsregler enligt vilka ett tilläggspensionssystem för ett företag eller för egenföretagare som är etablerade i en annan EES-stat skall förvaltas.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse om inledande av tilläggspensionsverksamhet över gränserna i enlighet med artikel 20.6 i direktivet. Till 3 mom. fogas, i enlighet med artikel 9.1 punkt a i direktivet, en bestämmelse om registrering av EES-tilläggspensionsanstalter. Förslaget motsvarar den föreslagna 125 d § i 13 a kap. i lagen om pensionsstiftelser.

157 e §. I 1 mom. föreskrivs i överensstämmelse med artikel 20.6—7 i direktivet om de bestämmelser som en EES-tilläggspensionskassa skall följa när den förvaltar tilläggspensionssystem för företag eller egenföretagare som är etablerade i en annan medlemsstat. Det 2 mom. som föreslås i paragrafen motsvarar artikel 20.8 i direktivet. Förslagen i paragrafen motsvarar de föreslagna bestämmelserna i 125 e § i lagen om pensionsstiftelser.

157 f §. I paragrafen föreslås att en pensionskassa som beviljar endast frivilliga tilläggspensionsförmåner och andra förmåner kan bedriva verksamhet över gränserna endast genom att följa det förfarande som föreskrivs i 157 b—157 d §.

Enligt förslaget kan en EES-tilläggspensionskassa bevilja endast frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner. Förslaget innebär att en pensionskassa som beviljar både frivilliga tilläggspensioner och lagstadgade pensioner kan bedriva verksamhet över gränserna endast på det villkoret att den avdelningen som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet avskiljs till en separat avdelning och bildar en EES-tilläggspensionsanstalt. Innan verksamheten inleds skall EES-tilläggspensionskassan dock följa det förfarande som avses i 157 b—157 d §.

157 g §. Förslaget motsvarar artikel 16.3 i direktivet samt det som föreslås i 13 a kap. 125 g § i lagen om pensionsstiftelser. I paragrafen föreskrivs i enlighet med artikel 16.3 i direktivet att en EES-tilläggspensionskassa när det gäller verksamhet över gränserna skall ha fullständig och varaktig täckning för

den ansvarsskuld som hänför sig till samtliga pensionssystem som kassan förvaltar.

Enligt förslaget skall bestämmelserna om försäkringstekniskt täckningsunderskott i lagen om försäkringskassor, och inte övergångsbestämmelserna i samma lag, tillämpas på EES-tilläggspensionskassors tilläggspensionsverksamhet över gränserna. Däremot skall bestämmelserna om försäkringspremier och ansvarsskuld i 7 kap. i lagen om försäkringskassor tillämpas när det gäller tillgångar som hänför sig till en EES-tilläggspensionskassas verksamhet i Finland.

157 h §. I 1 mom. föreslås en bestämmelse om att tillgångar och skulder som hänför sig till en EES-tilläggspensionskassas verksamhet över gränserna skall hållas åtskilda från verksamhet som bedrivs i Finland. Förslaget grundar sig på ovan nämnda artikel 16.3 i direktivet, enligt vilken den medlemsstat som är hemland får kräva att tillgångarna och skulderna som hänför sig till verksamhet över gränserna skall hållas fullständigt åtskilda från den övriga verksamheten. Förslaget är motiverat, eftersom en pensionskassa som bedriver tilläggspensionsverksamhet kan ha ett i 81 a § lagen om försäkringskassor avsett försäkringstekniskt ansvarsunderskott. När det gäller EES-tilläggspensionskassors verksamhet över gränserna kan ansvarsunderskott dock inte tillåtas till följd av bestämmelserna i direktivet. Om kravet på full täckning för EES-tilläggspensionskassor föreskrivs enligt förslaget i 157 g §. I praktiken motsvarar förslaget den indelning enligt avdelning som avses i 1 kap. 8 a § i lagen om försäkringskassor. Förslaget motsvarar det föreslagna 1 mom. i 125 h § i lagen om pensionsstiftelser.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse i vilken det i enlighet med artikel 18.7 i direktivet föreskrivs att en EES-tilläggspensionskassa skall hålla tillgångar som hänför sig till tilläggspensionssystem som finns i olika medlemsstater åtskilda, när de nationella investeringsreglerna i ifrågavarande medlemsstat kräver det. Förslaget motsvarar det föreslagna 2 mom. i 125 h § i lagen om pensionsstiftelser.

157 i §. I 1 mom. föreskrivs att det i en pensionskassas stadgar skall anges de medlemsstater i vilka EES-

tilläggs pensionskassan bedriver verksamhet. Förslaget som gäller verksamhet över gränserna kompletterar bestämmelsen i 2 kap. 11 § i lagen om försäkringskassor.

I föreslagna 2 mom. föreskrivs att det i stadgarna för en EES-tilläggs pensionskassa skall nämnas, utöver vad som föreskrivs i 1 mom. och 2 kap. 11 §, hur de tillgångar som hänför sig till verksamhet över gränserna i en EES-tilläggs pensionskassa skall fördelas innan en delning av tillgångarna genomförs i en sådan situation som avses i 11 kap. 122 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor. Fördelningen av tillgångar skall nämnas i stadgarna, eftersom alla situationer som ansluter till fördelningen av en pensionskassas tillgångar måste nämnas i kassans stadgar.

157 j §. Förslaget motsvarar till sitt innehåll direktivets artikel 14.4 punkt d samt det som föreslås i 125 j § i lagen om pensionsstiftelser.

172 a §. I fråga om 2 mom. föreslås tekniska ändringar till följd av uppgiftsfördelningen mellan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Lagen avses träda i kraft samtidigt som lagen om ändring av lagen om pensionsstiftelser.

Det föreslås att i 2 mom. i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs att en pensionskassa utan hinder av vad som föreskrivs i 1 kap. 7 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor får hålla lån, som upptagits före denna lags ikraftträdande, i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Det föreslås att i 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen föreskrivs om en bestämmelse i artikel 22.4 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna fram till den 23 september 2010 får uppskjuta tillämpningen av artikel 18.1 punkt f på pensionsanstalter som är etablerade inom deras territorier. Tilläggs pensionskassorna kan sålunda behålla sina nuvarande lånearrangemang under övergångstiden. De nuvarande lånearrangemangen skall senast den 24 september 2010 överensstämja med föreslagna 8 § 2 mom. På nya lån som ges efter lagens ikraftträdande och på ändringar – t.ex. höjning av lånesumman eller ändring av

säkerheten – beträffande sådana lån som getts före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i 8 § 2 mom. Dessutom grundar sig momentets bestämmelse om EES-tilläggs pensionskassor på förbudet i artikel 22.4 i direktivet i fråga om tillämpning av övergångsbestämmelsen när det gäller verksamhet över gränserna.

Ikraftträdandebestämmelsens 4 mom. motsvarar 19 § i förordningen om försäkringskassors täckning. Ändringen är teknisk, och innebär att bestämmelsen överförs till lagnivå.

1.3. Lagen om utländska försäkringsbolag

Det föreslås att till lagen om utländska försäkringsbolag i enlighet med kraven i tjänstepensionsdirektivet fogas bestämmelser om sådan tilläggs pensionsverksamhet över gränserna som utländska EES-försäkringsbolag med livförsäkringsverksamhet bedriver i Finland.

I direktivet avses med tilläggs pensionsanstalt en pensionsanstalt som, oavsett dess rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etablerad oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation i syfte att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning på grundval av en överenskommelse eller ett avtal som slutits enskilt eller kollektivt mellan arbetsgivare och arbetstagare eller deras respektive företrädare, eller med egenföretagare i enlighet med lagstiftningen i hem- och värdmedlemsstaten, och som bedriver verksamheter som direkt föranleds av dessa. Med uttrycket värdmedlemsstat avses här den medlemsstat vars social- och arbetslagstiftning som är relevant på tilläggs pensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna.

I direktivets artikel 4 föreskrivs om den möjlighet som försäkringsbolag som omfattas av livförsäkringsdirektivet (2002/83/EG) har när det gäller att bedriva tilläggs pensionsverksamhet. Enligt artikel 4 i direktivet får de medlemsstater som är hemländer välja att tillämpa bestämmelserna i artiklarna 9–16 och 18–20 i direktivet på tilläggs pensionsverksamheten hos försäkringsföretag

som omfattas av livförsäkringsdirektivet. I sådana fall skall alla tillgångar och skulder som hänför sig till denna verksamhet hållas fullständigt åtskilda från, förvaltas och hanteras skilt från försäkringsföretagens övriga verksamheter, utan någon möjlighet till överföring. Separeringen av livförsäkringsbolagens tilläggspensionsverksamhet från försäkringsbolagets övriga verksamheter är viktig, eftersom på tilläggspensionsverksamhet tillämpas tjänstepensionsdirektivets – inte livförsäkringsdirektivets – investeringsregler. Till den del som gäller företagens tilläggspensionsverksamhet skall försäkringsföretagen inte omfattas av artiklarna 20—26, 31 och 36 i livförsäkringsdirektivet.

I enlighet med det ovan nämnda skall på livförsäkringsbolagens tilläggspensionsverksamhet inte tillämpas livförsäkringsdirektivets bestämmelser om försäkringsteknisk ansvarsskuld och täckningen för den (artiklarna 20—26) samt inte heller livförsäkringsdirektivets bestämmelser i artikel 31 gällande tillgångar som inte används för täckningen för den försäkringstekniska ansvarsskulden. I fråga om tilläggspensionsverksamheten skall inte heller tillämpas de informationsbestämmelser avseende försäkringstagarna som ingår i artikel 36 i livförsäkringsdirektivet. I stället för ovan nämnda bestämmelser i livförsäkringsdirektivet skall enligt föreliggande förslag på försäkringsbolagens tilläggspensionsverksamhet tillämpas tjänstepensionsdirektivets aktsamhetsregler gällande verksamheten (bestämmelserna i artiklarna 9—16 och 18—20 i tjänstepensionsdirektivet). För det nationella genomförandet av de ovan nämnda bestämmelserna i tjänstepensionsdirektivet svarar EES-försäkringsbolagens hemstater. De myndigheter som svarar för försäkringsinspektionen i ett EES-försäkringsbolags hemstat övervakar att bestämmelserna i fråga följs i verksamheten över gränserna.

Eftersom artikel 4 i direktivet tillåter medlemsstaterna att tillämpa tjänstepensionsdirektivets bestämmelser också på livförsäkringsbolagens tilläggspensionsverksamhet, skall Finland tillåta utländska EES-försäkringsbolag att med stöd av bestämmelserna om verksamhet över gränserna bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland. På den

gränsöverskridande verksamhet som EES-försäkringsbolag med tilläggspensionsverksamhet bedriver tillämpas direktivets artikel 20 som gäller verksamhet över gränserna beträffande tilläggspensionsanstalter som bedriver tilläggspensionsverksamhet. Med verksamhet över gränserna avses både sådan tilläggspensionsverksamhet som bedrivs i Finland på basis av fritt tillhandahållande av tjänster och sådan verksamhet som bedrivs i vårt land på basis av etableringsrätt.

1 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 4 mom., i vilket föreskrivs om den rätt som utländska EES-försäkringsbolag med livförsäkringsverksamhet har att bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland. Av förslaget följer att utländska EES-försäkringsbolag utöver skade- och livförsäkringsverksamhet kan bedriva i tjänstepensionsdirektivet avsedd tilläggspensionsverksamhet i Finland på det sätt som föreslås i denna lag. Enligt förslaget skall tilläggspensionsverksamhet kunna bedrivas endast av sådana utländska livförsäkringsbolag, vilkas hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Eftersom det på utländska EES-försäkringsbolag som bedriver livförsäkringsverksamhet i fråga om bolagens tilläggspensionsverksamhet över gränserna i enlighet med tjänstepensionsdirektivets artikel 4 tillämpas bestämmelserna i artikel 20 i detta direktiv, föreslås att till lagen om utländska försäkringsbolag fogas sådana bestämmelser om inledande av tilläggspensionsverksamhet som motsvarar tjänstepensionsdirektivet. Sålunda föreslås här att på EES-försäkringsbolagens tilläggspensionsverksamhet inte skall tillämpas 4, 5 och 6 § i kap. 1 och inte heller de bestämmelser i 7—13 § i 2 kap. som gäller ett EES-försäkringsbolags representation i Finland och fritt tillhandahållande av försäkrings-tjänster.

Eftersom tjänstepensionsdirektivet inte gäller tilläggspensionsverksamhet i fråga om försäkringsbolag i tredje land, föreslås att inte heller bestämmelserna i 4—8 kap. och i 56 § i 9 kap. skall tillämpas på tilläggspensionsverksamheten.

Beträffande tilläggspensionsverksamhetens separering från försäkringsbolagens övriga

verksamhet föreskrivs i EES-försäkringsbolagets hemstats lagstiftning i enlighet med kraven i artikel 4 i direktivet. Därför finns det inte heller behov av att tillämpa 57 § i 9 kap. på EES-försäkringsbolagens tilläggspensionsverksamhet.

Direktivet innehåller inte heller bestämmelser om överlåtelse av försäkringsbestånd, och därför föreslås att lagens 10 kap. inte skall tillämpas på tilläggspensionsverksamhet.

2 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 15 punkt, i vilken tilläggspensionsverksamhet enligt tjänstepensionsdirektivet definieras. Till följd av bestämmelserna i direktivet avser den föreslagna termen här endast sådan tilläggspensionsverksamhet som bedrivs av utländska EES-försäkringsbolag som förvaltar livförsäkringar. Till följd av den föreslagna nya 15 punkten föreslås tekniska ändringar i 1 mom. 13 och 14 punkten.

13 a §. Inledande av tilläggspensionsverksamhet. Det föreslås att till kapitlet fogas nya bestämmelser om utländska EES-försäkringsbolags inledande av gränsöverskridande tilläggspensionsverksamhet i Finland i enlighet med artikel 20 i direktivet. Artikel 20 i direktivet innehåller inte särskilda bestämmelser om inrättande av en representation eller inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster. Utgångspunkten är därför att de föreslagna bestämmelserna om inledande av tilläggspensionsverksamhet skall gälla både sådan tilläggspensionsverksamhet över gränserna som baserar sig på etableringsrätt och sådan verksamhet som drivs på basis av fritt tillhandahållande av tjänster.

Det föreslås att i paragrafen föreskrivs om de uppgifter som den myndighet som i EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten skall tillstålla Försäkringsinspektionen innan verksamheten över gränserna inleds. Förslaget grundar sig på direktivets artikel 20.4, i vilken föreskrivs om den skyldighet som den myndighet som i EES-försäkringsbolagets hemstat svarar för tillsynen över försäkringsverksamheten har när det gäller att lämna de i direktivets punkt 3 avsedda uppgifterna till den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter. Med

behörig myndighet avses här Försäkringsinspektionen. Det föreslås att de i artikel 20.3 nämnda uppgifterna sätts i kraft nationellt i enlighet med förslaget nedan.

Enligt artikel 20.3 i direktivet skall den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i EES-försäkringsbolagets hemstat lämna de i paragrafen avsedda uppgifterna till Försäkringsinspektionen för inledande av försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet i Finland, såvida den myndighet som utövar tillsyn över EES-försäkringsbolaget inte har skäl att betvivla att EES-försäkringsbolagets administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga med krav som ställs i Finland.

Punkt 1 i paragrafen baserar sig på bestämmelsen i artikel 20.3 punkt b, enligt vilken uppgiften om det uppdragsgivande företags namn skall lämnas till Försäkringsinspektionen. Med det uppdragsgivande företaget avses här de företag eller egenföretagare som verkar i Finland och som gör inbetalningar till ett utländskt EES-försäkringsbolag för förvaltandet av tilläggspensionssystemet.

De nationella reglerna för egenföretagares medlemskap i tilläggspensionsanstalter skiljer sig åt. I vissa medlemsstater kan tilläggspensionsanstalter drivas på grundval av överenskommelser med en branschorganisation eller grupper av sådana vars medlemmar uppträder i egenskap av egenföretagare eller direkt med egenföretagare och anställda. I vissa medlemsstater kan en egenföretagare även bli medlem i en pensionsanstalt när denne uppträder i egenskap av arbetsgivare eller tillhandahåller sina yrkesmässiga tjänster åt ett företag. I vissa medlemsstater kan inte egenföretagare bli medlemmar i en tilläggspensionsanstalt om inte vissa villkor, inbegripet sådana som framgår av social- och arbetslagstiftningen, är uppfyllda. I fråga om EES-försäkringsbolags verksamhet över gränserna bestäms egenföretagarnas möjlighet att omfattas av ett sådant bolags tilläggspensionsverksamhet således på grundval av lagstiftningen i försäkringsbolagets hemstat.

Punkt 2 i paragrafen baserar sig på bestämmelsen i artikel 20.3 punkt a, enligt vilken uppgiften om värdmedlemsstat(er) skall

lämnas till Försäkringsinspektionen. Med värdmedlemsstat avses enligt direktivets artikel 6 punkt j den medlemsstat vars social- och arbetslagstiftning som är relevant på tilläggs pensionsområdet är tillämplig på förhållandet mellan det uppdragsgivande företaget och medlemmarna. Avsikten med direktivet är att den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas på tilläggs pensionssystemen bestäms enligt den medlemsstats lagstiftning som är tillämplig på arbetsavtalet mellan arbetsgivaren och arbetstagaren eller på egenföretagare eller på deras anställdas arbetsavtal. Den social- och arbetslagstiftning som tillämpas anger vilken medlemsstat som avses i 2 punkten. I lagen om utländska försäkringsbolag är utgångspunkten att man på tilläggs pensionsarrangemang som EES-försäkringsbolag förvaltar tillämpar finsk social- och arbetslagstiftning, eftersom en anmälan om inledande av tilläggs pensionsverksamhet inte annars skulle tillställas Försäkringsinspektionen.

I praktiken skall en anmälan om inledande av tilläggs pensionsverksamhet på det sätt som direktivet anger lämnas dels till Försäkringsinspektionen, dels till en annan medlemsstat (t.ex. Sverige), ifall tilläggs pensionssystemet skulle omfatta arbetstagare som sänts till denna andra medlemsstat, på vilken bestämmelserna i ifrågavarande medlemsstats social- och arbetslagstiftning skall tillämpas.

Punkt 3 i paragrafen baserar sig på bestämmelsen i direktivets artikel 20.3 punkt c, enligt vilken uppgifter om de viktigaste särdragen i det pensionssystem som skall förvaltas för det uppdragsgivande företags räkning skall lämnas till Försäkringsinspektionen.

Om ett EES-försäkringsbolag tidigare har fått tillstånd av Försäkringsinspektionen att bedriva tilläggs pensionsverksamhet i Finland, skall den myndighet som svarar för EES-försäkringsbolagets försäkringsinspektion senare till Försäkringsinspektionen endast anmäla att verksamheten över gränserna utvidgas i Finland. I anmälningen skall nämnas namnet på det företag eller namnen på de egenföretagare, vilkas tilläggs pensionssystem EES-försäkringsbolaget börjar förvalta i Finland. I detta fall förutsätts att på pensions-

systemen också i fråga om ett nytt företag eller egenföretagare tillämpas den social- och arbetslagstiftning som följs i Finland.

De myndigheter i olika medlemsstater som svarar för försäkringsinspektionen utvecklar fortlöpande myndighetssamarbetet i fråga om verksamheten över gränserna. Enligt direktivet är det viktigt att vidta åtgärder för samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i tillsynssyfte och mellan dessa myndigheter och kommissionen i andra syften. För att de behöriga myndigheterna skall kunna uppfylla sina skyldigheter och bidra till att tjänstepensionsdirektivet genomförs konsekvent och utan dröjsmål, bör de förse varandra med den information som är nödvändig för tillämpningen av direktivet. Kommissionen har uppgett att den avser att inrätta en kommitté för tillsynsorgan i syfte att uppmuntra till samarbete, samordning och diskussioner mellan behöriga nationella myndigheter och att främja ett konsekvent genomförande av direktivet. Med anledning av direktivets krav när det gäller samarbete föreslås i denna proposition att Försäkringsinspektionen skall få åtminstone de i 1 mom. avsedda uppgifterna innan ett utländskt EES-försäkringsbolag inleder tilläggs pensionsverksamhet i Finland. Förslaget anses nödvändigt, eftersom praxis i fråga om tolkningen av bestämmelsen om lämnande av uppgifter kan komma att preciseras inom ramen för myndigheternas samarbete. Det är därmed inte motiverat att strikt i enlighet med de föreslagna uppgifterna begränsa Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter.

13 b §. Försäkringsinspektionens underrättelse. Det föreslås att i paragrafen i enlighet med direktivets artikel 20.5 föreskrivs om Försäkringsinspektionens svar till den myndighet som i EES-försäkringsbolagets hemstat svarar för tillsynen över försäkringsverksamheten.

Enligt artikel 20.5 i direktivet skall Försäkringsinspektionen innan ett EES-försäkringsbolag börjar förvalta ett tilläggs pensionssystem för ett uppdragsgivande företag i Finland vid behov inom två månader efter mottagandet av de uppgifter som avses i direktivets artikel 20.3 underrätta de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är EES-försäkringsbolagets hemstat om de krav

i social- och arbetslagstiftningen som är relevanta på tilläggs pensionsområdet och som skall uppfyllas när pensionssystemet förvaltas på uppdrag av ett företag i värdmedlemsstaten samt om de regler som skall tillämpas enligt artikel 18.7 (investeringsregler) och artikel 20.7 (informationsregler).

Enligt 1 punkten i paragrafen skall Försäkringsinspektionen underrätta om de krav i social- och arbetslagstiftningen som ett EES-försäkringsbolag skall följa när det bedriver tilläggs pensionsverksamhet i Finland.

Med nämnda krav i social- och arbetslagstiftningen avses närmast sådana bestämmelser som inte har harmoniserats inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet genom direktiv. De krav i social- och arbetslagstiftningen som avses här gäller enligt direktivet t.ex. bestämmelser om fastställande och utbetalning av pensionsförmåner samt möjligheten att överföra pensionsrättigheter. Enligt artikel 20.1 i direktivet kan medlemsstaterna dessutom kräva att de tilläggs pensionsanstalter som är etablerade inom medlemsstatens territorium i fråga om verksamhet över gränserna följer de bestämmelser om obligatoriskt medlemskap som skall följas i medlemsstaten eller att utländska tilläggs pensionsanstalter skall beakta i ifrågavarande medlemsstat gällande kollektivavtalskonsekvenser för tilläggs pensionssystemen. Också bestämmelser om t.ex. god försäkringssed kan vara en del av kraven i social- och arbetslagstiftningen. Bestämmelser om beskattningen ingår inte i kraven i social- och arbetslagstiftningen.

Enligt den föreslagna 2 punkten skall Försäkringsinspektionen underrätta den myndighet som i EES-försäkringsbolagets hemstat svarar för tillsynen över försäkringsverksamheten om de obligatoriska informationsregler som skall följas vid förvaltandet av tilläggs pensionssystem när det gäller sådana medlemmar av ett tilläggs pensionssystem som arbetar i Finland. Enligt artikel 20.5 och 20.7 i direktivet avses med informationsregler de informationsregler som anges i artikel 11 i direktivet.

I artikel 11 i direktivet föreskrivs om minimikraven när det gäller informationen. I direktivet specificeras de uppgifter som pensionsanstalterna skall lämna till de medlem-

mar och/eller förmånstagare som avses i direktivet på eget initiativ och de uppgifter som pensionsanstalten skall lämna på medlemmarnas begäran. Termen "medlem" i direktivet avser här de försäkrade som nu har eller i framtiden kommer att ha rätt till pension. Begreppet "försäkrad" kan därmed avse också en person som har fått fribrev. Vidare avses pensionstagare med termen "förmånstagare" i direktivet. En pensionstagare kan vara en person som själv har varit försäkrad i ett försäkringsbolag eller en person som är en försäkrads förmånstagare. Det föreslås att informationsreglerna i direktivets artikel 11 fogas i form av 13 c och 13 d § till lagen om utländska försäkringsbolag. I den föreslagna 13 c § föreskrivs om de uppgifter som ett EES-försäkringsbolag på eget initiativ skall tillställa de försäkrade. I den föreslagna 13 d § föreskrivs om de uppgifter som ett EES-försäkringsbolag på begäran skall tillställa de försäkrade.

De ovan nämnda bestämmelserna om investeringsregler som avses i artikel 20.5 i direktivet lämpar sig inte i fråga om utländska EES-försäkringsbolags verksamhet, eftersom man i Finland i fråga om pensionsstiftelsernas och pensionskassornas verksamhet inte tillämpar investeringsreglerna i artikel 18.7 i direktivet. Detta innebär, enligt direktivets bestämmelser, att man inte heller i fråga om utländska tilläggs pensionsanstalter kan förutsetta att de kvantitativa begränsningarna enligt direktivets artikel 18.7 skall följas i Finland.

13 c §. *Den skyldighet att lämna information som gäller EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet.* Det föreslås att i 1 mom. föreskrivs om EES-försäkringsbolagets skyldighet att informera de försäkrade om försäkringsvillkoren och om ändringar i villkoren. Förslaget motsvarar direktivets artikel 9.1 punkt f och artikel 11.2 punkt b samt det föreslagna 1 mom. i 7 kap. 49 a § i lagen om pensionsstiftelser.

Det föreslås att i 2 mom., i enlighet med direktivets artikel 9.1 punkt f ii och iii och artikel 11.4 andra stycket, föreskrivs om EES-försäkringsbolagets skyldighet att årligen ge de försäkrade kortfattad information om pensionsanstaltens situation och de individuella förmånernas aktuella finansiella nivå. Avsik-

ten med direktivets artikel 11.4 andra stycket är att de försäkrade varje år skall få kortfattad information om de tillgångar och åtaganden som gäller EES-försäkringsbolagets tilläggs-pensionsverksamhet samt information varav framgår om förmånerna har fullständig täckning. Dessutom skall EES-försäkringsbolaget enligt direktivets artikel 9.1 punkt f ii och iii ge en bedömning av finansiella, tekniska och övriga risker som eventuellt är förbundna med tilläggs-pensionsverksamheten och som har påverkat eller kommer att påverka EES-försäkringsbolagets finansiella ställning. Den i 1 mom. avsedda informationen skall varje år ges de försäkrade. Det föreslagna förfarandet ökar genomskinligheten när det gäller EES-försäkringsbolagets finansiella ställning.

I 3 mom. föreskrivs, i enlighet med artikel 11.5 i direktivet, om pensionstagarnas rätt att få information om pensionsförmåner och andra förmåner. I det föreslagna momentet föreskrivs också om skyldigheten att informera om regeländringar i enlighet med artikel 11.2 punkt b. Med information om väsentliga regeländringar avses sådana uppgifter som kan påverka de rättigheter eller skyldigheter som pensionstagarna har. Förslaget motsvarar det som föreslagits beträffande lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor.

I fråga om sättet att lämna information och de försäkrades företrädares rätt att få den information som avses i paragrafen, föreslås bestämmelser motsvarande dem som ingår i den föreslagna 49 a § i 7 kap. i lagen om pensionsstiftelser.

13 d §. Information som ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet skall lämna på begäran. Bestämmelserna i föreslagna 1 mom. 1 och 2 punkten motsvarar direktivets artikel 11.2 punkt a och artikel 11.3-4. I enlighet med förslaget skall EES-försäkringsbolagets bokslut och årsredovisning över tilläggs-pensionsverksamheten på begäran tillställas de försäkrade och pensionstagarna.

Med redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken avses de riktlinjer som nämns i artikel 12 i direktivet. EES-försäkringsbolaget skall utarbeta riktlinjer för placeringspolitiken i enlighet med lagstift-

ningen i försäkringsbolagets hemstat. Enligt förslaget skall den i momentet avsedda redogörelsen på begäran tillställas de försäkrade och pensionstagarna samt vid behov deras företrädare.

Den föreslagna 2 mom. 1 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt a, enligt vilken de försäkrade på begäran skall få utförlig information om målnivån för pensionsförmånerna. Med målnivån för pensionsförmånerna avses en uppskattning av pensionsförmånens storlek i euro.

Den föreslagna 2 mom. 2 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt b, enligt vilken personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev vid behov på begäran skall få utförlig information om målnivån för pensionsförmånerna när anställningsförhållandet upphör. Här föreslås att bestämmelsen i direktivet på motsvarande sätt som föreslagits i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor utvidgas att gälla alla situationer i samband med att ett försäkringsförhållande upphör. Med förmånernas nivå då försäkringsförhållandet upphör avses t.ex. värdet i euro på en fribrevsrätt.

Den föreslagna 2 mom. 3 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt c. Nämnda bestämmelse i direktivet gäller endast arrangemang, där de försäkrade svarar för investeringsriskerna.

Den föreslagna 2 mom. 4 punkten motsvarar direktivets artikel 11.4 punkt d. Enligt direktivet skall de försäkrade på begäran få utförlig information om villkor för överföring av pensionsrättigheter till någon annan tilläggs-pensionsanstalt om anställningsförhållandet upphör. Finlands nationella lagstiftning utgör inget hinder för överföring av pensionsrättigheter, och det är inte motiverat att förbjuda möjligheten till överföring inom ramen för bestämmelserna i social- och arbetslagstiftningen. Sålunda skall, ifall pensionsrättigheterna i enlighet med försäkringsvillkoren gällande EES-försäkringsbolagets tilläggs-pensionsverksamhet skall överföras när ett försäkringsförhållande upphör, de försäkrade enligt föreliggande förslag på begäran informeras om bestämmelserna om överföring av pensionsrättigheter.

13 e §. *Inledande av tilläggs-pensionsverk-*

samhet. I 1 mom. föreslås i enlighet med artikel 20.6 i direktivet bestämmelser om inledande av tilläggs pensionsverksamhet. Enligt direktivet kan ett EES-försäkringsbolag börja förvalta ett tilläggs pensionssystem i värdmedlemsstaten sedan bolaget fått den i 13 b § avsedda underrättelsen av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten, och alltid senast två månader från att Försäkringsinspektionen mottog de i 13 a § avsedda uppgifterna av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten.

EES-försäkringsbolaget skall enligt direktivets artikel 20.6 i sin verksamhet, när tilläggs pensionsverksamhet bedrivs i Finland, följa de i 13 b § avsedda kraven i social- och arbetslagstiftningen samt informationsreglerna.

I 2 mom. föreslås i enlighet med artikel 20.8 i direktivet bestämmelser om Försäkringsinspektionens skyldighet att underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat om alla väsentliga ändringar i uppgifter som avses i 13 b § och som kan påverka ett tilläggs pensionssystem som EES-försäkringsbolaget förvaltar i Finland.

Det föreslås att till kapitlet fogas direktivets bestämmelser om tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet. Utöver de ändringar som beror på direktivet bör man beakta att också de övriga gällande bestämmelserna i kap. 3 avseende tillsyn lämpar sig som sådana när det gäller EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet.

14 a §. *Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet.* Det föreslås att till kapitlet fogas en ny bestämmelse som gäller Försäkringsinspektionens tillsyn över utländska EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet. Förslaget motsvarar bestämmelsen i artikel 20.9 i direktivet. Enligt direktivet skall Försäkringsinspektionen övervaka att ett utländskt EES-försäkringsbolag i sin tilläggs pensionsverksamhet följer de i 13 b § avsedda kraven i social- och arbetslagstiftningen och de informationsregler som skall tillämpas på tilläggs pensionssystem. Om oegent-

ligheter upptäcks vid denna tillsyn skall Försäkringsinspektionen omedelbart underrätta den myndighet i EES-försäkringsbolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen om detta.

I enlighet med direktivet föreslås att tillsynen över tilläggs pensionsverksamheten grundar sig på samarbete mellan de myndigheter som svarar för försäkringsinspektionen i medlemsstaterna. För att de behöriga myndigheterna skall kunna uppfylla sina skyldigheter och bidra till att tjänstepensionsdirektivet genomförs konsekvent och utan dröjsmål förutsätter direktivet t.ex. att de behöriga myndigheterna förser varandra med den information som är nödvändig för tillämpningen av direktivet.

15 §. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. Enligt artikel 19.3 i direktivet skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt enligt sin nationella lagstiftning att i enlighet med artikel 14 förbjuda förvaringsinstitut som är etablerade inom dess territorium att fritt förfoga över förvarade tillgångar om detta begärs av den medlemsstat som är pensionsanstaltens hemland. I artikel 14.2 bestäms i det andra stycket om de förutsättningar enligt vilka de behöriga myndigheterna kan begränsa eller förbjuda pensionsanstaltens rätt att fritt förfoga över sina tillgångar. Till följd av direktivets bestämmelser föreskrivs i det föreslagna momentet om Försäkringsinspektionens rätt att på begäran av EES-försäkringsbolagets hemstat på de villkor som nämns i artikel 14.2 i direktivet förbjuda fritt förfogande över tillgångar som kapitalförvaltare och förvaringsinstitut innehar. Det föreslås att de krav gällande ansvarsskuld och kapitalkrav som avses i artikel 14.2 i direktivet skall ingå i momentet.

17 §. Med anledning av direktivets artikel 20.9 och 20.10 föreslås att paragrafen ändras när det gäller utländska EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet. Enligt artikel 20.9 skall de myndigheter som svarar för försäkringsinspektionen i ett EES-försäkringsbolags hemstat i samordning med Försäkringsinspektionen vidta de åtgärder som krävs för att se till att bolaget upphör med de upptäckta överträdelserna av social- och arbetslagstiftningen.

I artikel 20.10 bestäms dock om den möjlighet som en behörig myndighet i värdmedlemsstaten har att ingripa i överträdelser av social- och arbetslagstiftningen. Om pensionsanstalten, trots de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland eller på grund av att lämpliga åtgärder saknas i den medlemsstat som är hemland, fortsätter att överträda de tillämpliga bestämmelser i värdmedlemsstatens social- och arbetslagstiftning som är relevanta på tilläggspensionsområdet, får de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, efter att ha informerat de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra eller beivra ytterligare oegentligheter och, om det är strikt nödvändigt, hindra pensionsanstalten från att bedriva verksamhet i värdmedlemsstaten för det uppdragsgivande företags räkning.

Till följd av ovan nämnda artikel 20.10 i direktivet föreslås att till 17 § 1 mom. fogas en bestämmelse om överträdelser av den social- och arbetslagstiftning som följs i Finland. Om ett EES-försäkringsbolag, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat eller på grund av att lämpliga åtgärder saknas i hemstaten, fortsätter att överträda de tillämpliga bestämmelser i Finlands social- och arbetslagstiftning, får Försäkringsinspektionen, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i EES-försäkringsbolagets hemstat, tilldela det utländska EES-försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som ministeriet eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Eftersom direktivets artikel 20.10 ger möjlighet till vidtagande av lämpliga åtgärder för att förhindra eller beivra överträdelser av gällande bestämmelser, föreslås att till 3 mom. fogas en bestämmelse enligt vilken Försäkringsinspektionen kan förbjuda ett EES-försäkringsbolags marknadsföring när det gäller tilläggspensionsverksamhet. Med anledning av bestämmelserna i direktivet föreslås vidare att Försäkringsinspektionen, om det är strikt nödvändigt, skall kunna förbjuda

en utländsk tilläggspensionsanstalt att i Finland bedriva verksamhet för företag eller egenföretagare som avses i 13 a § 1 mom. 1 punkten.

Bestämmelsen i direktivets artikel 20.10 täcker inte överträdelser av de i artikel 20.7 nämnda och i 13 b § avsedda informationsreglerna, eftersom informationskraven, enligt kommissionens tolkning, inte är bestämmelser som omfattas av social- och arbetslagstiftningen. Enligt kommissionens tolkning har Försäkringsinspektionen, ifall ett utländskt EES-försäkringsbolag inte följer de ovan avsedda informationsreglerna, således inte sådana sanktioner som avses i 17 § 3 mom. till sitt förfogande. I enlighet med kraven i direktivet begränsar sig Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter till att övervaka att informationsreglerna följs på det sätt som föreskrivs i 14 a §. Däremot kan den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat uppställa sanktioner om informationsreglerna inte följs. Med tanke på skyddandet av de försäkrades intressen bör det dock anses att Försäkringsinspektionen som en s.k. sista metod till sitt förfogande skall ha sådan befogenhet att ingripa i ett EES-försäkringsbolags verksamhet som föreskrivs i 17 § 4 mom., ifall ett EES-försäkringsbolag trots de i 14 a § föreskrivna åtgärderna i sin tilläggspensionsverksamhet inte följer informationsreglerna enligt 13 c och 13 d §.

70 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 8 punkt, i vilken föreskrivs att tilläggspensionsverksamhet som ett EES-försäkringsbolag bedriver i Finland skall antecknas i registret över utländska försäkringsbolag. Avsikten med det föreslagna lagrummet är att precisera att i registret skall antecknas både de i 1 mom. 5 punkten avsedda försäkringsklasserna och dessutom den tilläggspensionsverksamhet som bolaget eventuellt bedriver. Till följd av den föreslagna nya 8 punkten föreslås tekniska ändringar i 1 mom. 6 och 7 punkten.

75 §. För att Försäkringsinspektionen vid behov skall kunna ingripa i olovlig tilläggspensionsverksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning, föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till 13 a § som gäller inledande av tilläggspensions-

verksamhet

76 §. Det föreslås att i 1 mom. 1 punkten föreskrivs om förfarande som står i strid med bestämmelserna om inledande av tilläggs-pensionsverksamhet. Enligt förslaget skall den som för ett utländskt EES-försäkringsbolags räkning bedriver tilläggs-pensionsverksamhet utan att göra en i föreslagna 13 a § avsedd anmälan dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse. Förslaget grundar sig inte på krav i direktivet, utan avsikten är att genom förslaget se till att straffbestämmelserna om utländska försäkringsbolag är enhetliga.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

2.1. Förordningarna om täckning

Det föreslås att förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar och förordningen om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld upphävs och att innehållet i dem överförs till lagnivå, eftersom det i 80 § 2 mom. i grundlagen föreskrivs att en myndighet endast genom lag kan bemyndigas att utfärda rättsnormer och eftersom bestämmelserna om täckning för pensionsansvaret är av mycket stor betydelse när det gäller de försäkrades intressen och pensionsanstalternas investeringsverksamhet.

2.2. Förordningarna om verksamhetskapital

Det föreslås att förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997) och förordningen om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1326/1997) upphävs och att innehållet i dem överförs till lagnivå, eftersom det i 80 § 2 mom. i grundlagen föreskrivs att en myndighet endast genom lag kan bemyndigas att utfärda rättsnormer och eftersom bestämmelserna om verksamhetskapital är av stor betydelse när det gäller pensionsanstalternas sol-

vens.

2.3. Social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om upplåning (867/80)

Med anledning av lagförslaget måste social- och hälsovårdsministeriets föreskrift om upplåning ändras, eftersom bestämmelser om upplåning gällande pensionsstiftelser och pensionskassor som bedriver tilläggs-pensionsverksamhet i fortsättningen kommer att ingå i lag när det är fråga om tilläggs-pensionsverksamhet. I fråga om lagstadgad pensionsverksamhet förblir nuvarande praxis oförändrad.

3. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Direktivet skall sättas nationellt i kraft senast den 23 september 2005.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan en myndighet endast genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer. Till följd av regleringen i grundlagen föreslås att de bestämmelser om bemyndigande gällande Försäkringsinspektionen som ingår i de förordningar om täckning och verksamhetskapital som avser pensionsstiftelser och försäkringskassor överförs till lagnivå.

Enligt 80 § 1 mom. i grundlagen skall genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Syftet med bestämmelserna om täckandet av pensionsstiftelsernas och försäkringskassornas ansvarsskuld och om verksamhetskapitalet är att trygga de försäkrades intressen. Eftersom bestämmelserna om täckandet av ansvarsskulden och om verksamhetskapitalet är centrala och betydelsefulla med hänsyn till både pensionsanstalternas verksamhet och de försäkrades intressen, föreslås att regleringen överförs till lagnivå.

Regeringen anser att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 47 § 3 mom., *ändras* 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten, 4 § 3 mom., 5 § 3 och 4 mom., 7 § 2 och 3 mom., 19 och 44 §, 46 § 3—8 och 10 mom., 46 a § 1 mom., 47 § 1 mom., 48 a och 48 b §, rubriken för 7 kap., 49 a, 65 och 67—69 § samt 137 a § 2 mom.,

av dem 2 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 288/2000, 46 § 3 och 5 mom. och 67 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 85/1999, 46 § 4 mom., 46 § 9 och 10 mom. samt 46 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 382/2005, 46 § 7 och 8 mom. och 48 a § sådana de lyder i nämnda lag 85/1999, 48 b § sådan den lyder i lag 1323/1997, 49 a § sådan den lyder i lag 421/2003, 65 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 85/1999 och lag 1323/2004 och 137 a § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 288/2000, samt

fogas till 1 § ett nytt 3 mom., till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 288/2000, en ny 4 a och 4 b punkt och nya 7—13 punkter, till lagen en ny 6 a §, till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1323/1997, en ny 9 a, 15 a och 15 b punkt, till 25 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 44 a §, till 47 a §, sådan den lyder i nämnda lag 85/1999, ett nytt 2 mom., till lagen nya 47 b—47 o § och en ny 49 b § samt ett nytt 13 a kap. som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Vad som med stöd av denna lag gäller en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning tillämpas på motsvarande sätt på en EES-tilläggs-pensionsstiftelse, om inte annat föreskrivs i 13 a kap.

2 §

I denna lag avses med

4 a) *EES-tilläggs-pensionsstiftelse* en pensionsstiftelse enligt 13 a kap. vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggs-pensioner och andra förmåner,

4 b) *utländsk EES-tilläggs-pensionsanstalt* en tilläggs-pensionsanstalt med tilläggs-pensionsverksamhet, som bedriver sådan tilläggs-pensionsverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/41/EG) om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut och som vederbörligen godkänts och registrerats i en annan EES-stat,

5) *personer som hör till verksamhetskretsen* sådana personer som står i arbets-, tjänste- eller annat anställningsförhållande till arbetsgivaren eller hör till dennas ledning och är försäkrade i pensionsstiftelsen,

6) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en pensionsstiftelse producerar tjänster som hänför sig till pensionsstiftelsens verksamhet,

7) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) *reglerad marknad* en fondbörs som är belägen i en EES-stat och står under tillsyn av myndigheter i en EES-stat, samt något annat system för omsättning som verkar i en EES-stat och som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter jämföras med en sådan fondbörs,

9) *pensionsansvarets* bruttobelopp det belopp som pensionsstiftelsen enligt 46 § 1 mom. skall täcka före avdrag av de poster som anges i 3 mom. i nämnda paragraf,

10) *skuldförbindelse* lånefordringar och andra fordringar som grundar sig på en skuldförbindelse, på skuldförbindelser upp- luppen ränta samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument med undantag av aktier, andelar, derivatkon- trakt och sådana förbindelser som har en sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga för- bindelser,

11) *fastighetssammanslutning* en sam- manslutning vars huvudsakliga syfte är att äga sådana tillgångar som avses i 47 e § 1 mom. 1—3 punkten,

12) *koncern* en koncern enligt lagen om ak- tiebolag (734/1978), samt

13) *borgen* proprieborgen som borgens- mannen ställt för en skuldförbindelse.

4 §

Pensionsstiftelsen skall dimensionera sin verksamhet så att den kan bedrivas utan upp- låning. En B-pensionsstiftelse eller en AB- pensionsstiftelse i fråga om en B-avdelning kan dock vid behov uppta lån på ett sätt som bestäms närmare genom förordning av soci- al- och hälsovårdsministeriet. En A- pensionsstiftelse eller en AB- pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning får endast tillfälligt uppta kortfristiga krediter för att upprätthålla sin likviditet. En pen- sionsstiftelse får inte ställa borgen.

5 §

Är arbetsgivaren ett aktiebolag, får de mot vederlag förvärvat aktier en B- pensionsstiftelse eller en AB-

pensionsstiftelses B-avdelning äger i arbets- givarbolaget uppgå till högst 10 procent av bolagets aktiekapital. En B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en B-avdelning får i aktier som förvärvats på nämnda sätt dock placera högst 10 procent av B-pensionsstiftelsens eller AB- pensionsstiftelsens B-avdelnings tillgångar. Med avvikelser från bestämmelserna i 4 § 4 mom. och 143 § får en A-pensionsstiftelse el- ler en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A- avdelning placera högst fem procent av A- pensionsstiftelsens eller AB- pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar i arbetsgivarföretaget. Är arbetsgivaren ett fö- retag som hör till en koncern, får en A- pensionsstiftelse eller en AB- pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning placera högst 10 procent av A- pensionsstiftelsens eller AB- pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar i företag som hör till samma koncern. Det ovan sagda gäller inte sådana lån som en A- pensionsstiftelse eller en AB- pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning ger till arbetsgivarföretaget och för vilka ställts en av arbetsgivaren oberoende säker- het som kan utgöra täckning.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl bevilja B-pensionsstiftelser och AB- pensionsstiftelsers B-avdelningar undantag från bestämmelserna i 3 mom.

6 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB- pensionsstiftelses A-avdelning har rätt att för förvaltningen av sina tillgångar använda ka- pitalförvaltare som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kol- lektiva investeringar i överlåtbara värdepap- per (fondföretag), rådets direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster på värdepappersom- rådet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller Europapar- lamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A- avdelning har också rätt att för förvaringen

av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv om investeringstjänster på värdepappersområdet eller Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

7 §

Arbetsgivaren skall vara antingen en inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en juridisk person vars hemort finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar pensionsstiftelsen tillstånd att avvika från detta. En juridisk person har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet när den har bildats enligt lagstiftningen i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och den har sin stadgeenliga hemort, centralförvaltning eller huvudkontor i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Arbetsgivaren skall, såvida det inte är fråga om en EES-tilläggs-pensionsstiftelse, i Finland utöva den verksamhet inom vilken de personer verkar för vilkas pensionskydd pensionsstiftelsen grundas.

9 §

I pensionsstiftelsens stadgar skall anges

9 a) information om att personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets och deras förmånstagare har rätt till tilläggs-pension eller annan förmån vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

15 a) vilken information om annan verksamhet än sin lagstadgade verksamhet som pensionsstiftelsen, på begäran eller på eget initiativ på det sätt som förutsätts i 7 kap. 49 a—49 b §, överlämnar till personer som

hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, personer som fått fribrev och pensionstagare samt uppgift om hur och när denna information överlämnas,

15 b) information om de rättsmedel som i fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten står till buds för dem som hör till verksamhetskretsen, dem som fått fribrev, pensionstagarna samt deras förmånstagare,

19 §

Minst en av styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt ombudsmannen skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar pensionsstiftelsen tillstånd att avvika från detta.

De personer som hör till ledningen skall ha godandel. De skall ha sådan allmän känedom om pensionsstiftelseverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet eller de skall bland sina anställda ha rådgivare som är tillräckligt kompetenta och erfarna.

Ledningen skall sköta pensionsstiftelsen med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om de personer som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev samt pensionstagarna.

En person som är omyndig eller som har försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller ombudsman.

25 §

Styrelsen skall se till att pensionsstiftelsen med beaktande av arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

44 §

Grunderna för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar skall i första hand bestämmas med beak-

tande av tryggheten av förmånerna för dem som hör till verksamhetskretsen och dem som fått fribrev samt pensionstagarna. De variabler som används vid beräkningen av pensionsansvaret, såsom antaganden i fråga om dödsfall, invaliditet och lång levnad och ekonomiska antaganden, skall väljas på ett aktsamt sätt. De försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar.

Ändras grunderna för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar med anledning av förändrad lagstiftning, befolkningsstruktur eller ekonomisk situation på så sätt att pensionsansvaret enligt de nya grunderna är större än enligt de gamla grunderna, kan Försäkringsinspektionen bevilja pensionsstiftelsen tillstånd att tillåta ett ansvarsunderskott i enlighet med 43 § 5 mom., som skall täckas i enlighet med 46 § 5 mom. inom en viss tid, dock högst tio år (*täckningsunderskott*).

En förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall bevilja tillstånd är att pensionsstiftelsen gör upp en genomförbar plan för amorteringen av täckningsunderskottet inom en viss tid, dock högst tio år. Beviljandet av tillståndet och längden på den utsatta tiden skall grunda sig på pensionsstiftelsens bedömning av den genomsnittliga höjning av premienivån som amorteringen av täckningsunderskottet kommer att medföra. Planen skall finnas tillgänglig för personer som hör till verksamhetskretsen, för dem som fått fribrev samt för pensionstagarna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de grunder som används vid beräkning av pensionsansvaret för A-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningar. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beaktandet av trygghet och aktsamhet i beräkningsgrunderna och om valet av variabler och antaganden som används vid beräkning av pensionsansvaret.

44 a §

Den räntesats som används vid beräkning av A-pensionsstiftelsers och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningars pensionsansvar skall väljas på ett aktsamt sätt.

Vid fastställandet av en maximiräntesats i enlighet med 4 mom. skall marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk beaktas.

Utan hinder av vad som bestäms i 4 mom. kan, på ansökan av pensionsstiftelsen, till räntesats för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en räntesats, som är större än den maximiräntesats som avses i 4 mom., enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker pensionsansvaret genom att den minskas tillräckligt med avseende på säkerheten. Härvid skall också nivån på avkastningen från placeringen av framtida premier beaktas. Avkastningsnivån korrigeras så att den motsvarar avkastningen av framtida placeringar till den del som de placeringar som täcker pensionsansvaret är kortvarigare än pensionsansvaret. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i detta moment.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar genom förordning den maximiräntesats som kan användas vid beräkning av pensionsansvaret.

46 §

Pensionsstiftelsen skall täcka pensionsansvarets bruttobelopp med sådana tillgångslag som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka pensionsansvaret från vilket följande poster först har dragits av:

- 1) återförsäkrarens andel högst till ett belopp som godkänns av Försäkringsinspektionen,
- 2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt
- 3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelser från deras gängse värde.

Täckningen av pensionsansvaret skall, enligt vad som bestäms i 47 b—47 o §, bestå av

- 1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,
- 2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,
- 3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,
- 4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar,
- 5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom, såsom nyttjanderätt och dispositionsrätt, samt legorätt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar; rätt till vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk förutsatt att inteckning har fastställts till säkerhet för rätten att använda vattenkraft, fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som äger tillgångar som avses i denna punkt och i vilken pensionsstiftelsen har absolut bestämmanderätt,
- 6) fordringar på arbetsgivare samt andra fordringar på återförsäkrare än de andelar för återförsäkraren som nämns i 3 mom. 1 punkten,
- 7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,
- 8) fordringar vid ansvarsfördelningen enligt 16 § i förordningen om pension för arbetstagare,
- 9) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,
- 10) pengar och banktillgodohavanden, depositioner i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot depositioner,
- 11) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott, eller
- 12) ansvarsunderskott för vilket har ställts en säkerhet som får användas som täckning.

Försäkringsinspektionen kan på pensionsstiftelsens ansökan godkänna som täckning för pensionsansvarets bruttobelopp även andra än i 5 mom. nämnda tillgångar och förbindelser, vilka med hänseende till deras kvalitet och säkerhet kan likställas med de tillgångar som avses i 5 mom.

Vad i denna lag föreskrivs om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som avses i 5 mom. 5 punkten tillämpas på sådana tillgångar också när de ägs av en fastig-

hetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som pensionsstiftelsen har bestämmanderätt i, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av pensionsstiftelsen. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som pensionsstiftelsen har bestämmanderätten i tillsammans med en annan eller flera andra pensionsstiftelser som hör till samma arbetsgivare eller till arbetsgivare som hör till samma koncern eller som Försäkringsinspektionen på pensionsstiftelsens ansökan jämställer med en sådan fastighetssammanslutning som avses i detta moment.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar och förbindelser som hör till täckningen för pensionsansvaret, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när fondandelar får beaktas i täckningen av bruttobeloppet av pensionsansvaret och när de tillgångar som avses i 47 m § 1 mom. 2 punkten får beaktas i täckningen.

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

46 a §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

- 1) vid tillämpning av 47 b § 1 mom. 1 punkten, och
- 2) vid tillämpning av 47 b § 1 mom. 2 och 3 punkten, 47 c § 1—3 punkten samt 47 d § 1 mom. 1 och 2 punkten.

47 §

En A- och AB-pensionsstiftelse skall täcka sitt pensionsansvar som följer av frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner. Från pensionsansvaret kan härvid avdras det belopp av det täckningsunderskott som avses i 44 § 2 mom. som inte har amorterats.

47 a §

En A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings placeringsplan skall innehålla riktlinjer för placeringspolitiken. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och minst vart tredje år. Redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken skall innehålla en redogörelse för metoder för mätning av placeringsrisker och för riskkontroll och den strategi som en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning följt vid fördelningen av sina placerade tillgångar med beaktande av pensionsåtagandenas art och varaktighet.

47 b §

Pensionsansvarets hela bruttobelopp kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning där åtminstone en av medlemmarna är en EES-stat,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan kommun, samkommun, församling som fungerar som ett offentligt samfund eller annat sådant med dessa jämförbart regionalt offentligt samfund som är beläget i en EES-stat och som har skatteuppbördsrätt eller vars medlemmar har skatteuppbördsrätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämför med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som avses ovan,

4) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

5) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondbolag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf, och

6) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser eller fondandelar som avses i 1—5 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 4 och 5 punkten till täckningen för pensionsansvarets bruttobelopp.

47 c §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat sådant kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat än en sådan depositionsbank som avses i 47 b § 1 mom. 3 punkten, eller en annan sammanslutning som med stöd av samma punkt jämföras med en sådan depositionsbank,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären är en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat,

3) skuldförbindelser som omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat och i vilka gäldenären är en annan sammanslutning än en sådan som avses i 1 eller 2 punkten eller i 47 b § 1 mom. 1—3 punkten, och

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

47 d §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) aktier och andelar i sådana sammanslutningar som har hemort i en EES-stat och vil-

kas aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat, dock inte aktier och andelar i fastighetssammanslutningar,

2) sådana förbindelser som emitterats av sammanslutningar som avses i 1 punkten och som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser,

3) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i 47 b, 47 c § eller i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

4) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i 47 b, 47 c § eller i denna paragraf, och

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av aktier, andelar, förbindelser eller fondandelar som avses i 1—4 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 3 och 4 punkten till täckningen för pensionsansvarets bruttobelopp.

47 e §

Högst 40 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) fastigheter och byggnader i en EES-stat,

2) sådana rättigheter i fast egendom eller vattenkraft i en EES-stat som avses i 46 § 5 mom. 5 punkten,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat, och

4) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetsammanslutning som avses i 3 punkten och i vilken pensionsstiftelsen har bestämmanderätt.

Tillsammans med sådana tillgångsslag som nämns i 1 mom. får sammanlagt högst 70 procent av pensionsansvarets bruttobelopp täckas med sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av in-teckning i sådana tillgångsslag som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten eller av aktier eller andelar som avses i 1 mom. 3 punkten.

47 f §

Högst 25 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) sådana skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i 47 b § 1 mom. 2 punkten eller ett kreditinstitut som avses i 47 c § 1 punkten, eller

2) en placeringsfond som avses i 47 b § 1 mom. 4 och 5 punkten eller 47 d § 1 mom. 3 och 4 punkten eller ett därmed jämförbart fondföretag.

Med skuldförbindelserna enligt 1 mom. 1 punkten jämföras skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av nämnda skuldförbindelser.

Om en i 1 mom. avsedd sammanslutning aktier eller andelar noteras på en reglerad marknad, skall vid tillämpning av maximigränsen sammanräknas också aktierna och andelarna i sammanslutningen och sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

47 g §

Högst 15 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) en fastighet, byggnad, rättighet eller fastighetssammanslutning som avses i 47 e § 1 mom. 1—3 punkten,

2) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en in-teckning i ett objekt enligt 1 punkten eller för vilka säkerheten utgörs av aktier och andelar i samma fastighetssammanslutning, eller

3) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetsammanslutning som avses i 47 e § 1 mom. 3 punkten och i vilken pensionsstiftelsen har bestämmanderätt.

Om en fastighet eller byggnad, ett objekt för en sådan rättighet som avses i 1 mom. 1 punkten eller ett objekt för en in-teckning som fastställts till säkerhet för en skuldförbindelse är en och samma placering eller om de befinner sig så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering, skall alla placeringar enligt 1 mom. som hänför sig till detta objekt

sammanräknas vid tillämpning av den maximigräns som fastställs i nämnda moment.

47 h §

Högst 5 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt i aktier och andelar i en och samma sammanslutning som avses i 47 d § 1 mom. 1 och 2 punkten och i sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

Tillsammans med de tillgångsslag som avses i 1 mom. får sammanlagt högst en andel av täckningen som motsvarar 10 procent av pensionsansvarets bruttobelopp utgöras av

1) skuldförbindelser i en och samma sammanslutning vilka saknar säkerhet eller för vilka säkerheten utgörs av tillgångar enligt 1 mom., och

2) skuldförbindelser som ingåtts av andra gäldenärer och för vilka säkerheten utgörs av en och samma sammanslutnings tillgångar enligt 1 mom. eller 1 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får av de tillgångar och förbindelser som utgör täckningen sammanlagt högst 10 procent vara placerade i sådana skuldförbindelser i en och samma sammanslutning som avses i 47 c § 3 punkten.

47 i §

Av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får högst 25 procent av bruttobeloppet vara placerade i sådana tillgångar enligt 47 b—47 e § vilkas värde huvudsakligen grundar sig på arbetsgivarens verksamhet. Högst 15 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får dock vara placerade i ett objekt som utgör en funktionell helhet.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

47 j §

Vid tillämpningen av maximigränserna enligt 47 c, 47 d, 47 f, 47 h och 47 i § skall också sådana placeringar sammanräknas som riktar eller hänför sig till en annan sammanslutning som hör till samma koncern som sammanslutningen.

47 k §

Högst 20 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

47 l §

Vad som i 47 b—47 j § föreskrivs om täckandet av lagstadgat pensionsansvar, tillämpas vid täckandet av 75 procent av en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar som avses i 47 § 2 mom.

47 m §

En annan del än den del av täckningen för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar som avses i 47 § 2 mom. tredje mening- en får förutom vad som föreskrivs om lagstadgad verksamhet i 47 b—47 j § i denna lag utgöras av

1) skuldförbindelser i vilka arbetsgivaren är gäldenär och för vilka det inte har ställts säkerhet som är oberoende av arbetsgivaren enligt 47 b—47 e § samt arbetsgivarens aktier och andelar som noterats på en reglerad marknad i en EES-stat till sammanlagt högst 10 procent av pensionsansvarets bruttobelopp, och

2) andra tillgångar och förbindelser.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de förutsättningar och begränsningar enligt vilka sådana tillgångar som avses i 1 mom. 2 punkten får upptas till täckning.

47 n §

Högst 30 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvares bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

ar.

47 o §

Försäkringsinspektionen kan på pensionsstiftelsens ansökan för viss tid bevilja tillstånd att överskrida den maximigräns som föreskrivs i 47 c—47 h och 47 m §.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital avses det belopp med vilket tillgångarna för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—10 mom. och bestäms närmare med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Till en pensionsstiftelses verksamhetskapital hänförs följande poster:

1) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) de frivilliga reserveringar som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

3) det tilläggsförsäkringsansvar som avses ovan i 43 § 2 mom. 3 punkten,

4) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär och den inte används som säkerhet enligt 48 § lagen om pensionsstiftelser,

5) borgensförbindelser och säkerheter som enligt 47 b—47 k § kan godkännas som täckning för pensionsansvar i samband med sådana skuldförbindelser som innehas av pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare,

6) av arbetsgivarens ställd säkerhet till den del den överskrider minimibeloppet enligt 48 §,

7) på ansökan av pensionsstiftelsen och med Försäkringsinspektionens samtycke högst fem procent av arbetsgivarens lönesumma som utgör grund för den årspremie som motsvarar de grunder som ministeriet

fastställt med stöd av 12 § 1 mom. 4 punkten lagen om pension för arbetstagare, samt

8) på ansökan av pensionsstiftelsen och med

Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—7 punkten.

I en AB-pensionsstiftelse kan de poster som avses i 1 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten hänföras till verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen eller ingår i B-avdelningens tillgångar.

Från verksamhetskapitalet avdras

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv, samt

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en AB-pensionsstiftelse avdras de i 1 mom. uppräknade posterna från verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser.

Ett belopp motsvarande minimibeloppet av verksamhetskapitalet skall utgöras av de poster som avses i 2 mom. 1—3 punkten minskade med de poster som avses i 4 mom.

Av verksamhetskapitalet skall ett belopp som motsvarar den solvensgräns som avses i 48 b § 1 mom. bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—6 punkten. Av de borgensförbindelser och säkerheter som avses i 2 mom. 5 och 6 punkten får dock räknas till godo endast borgensförbindelser som ingåtts av sådana sammanslutningar som anges i 47 b §.

Av verksamhetskapitalet får andra i 2 mom. uppräknade poster utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapitalet och solvensgränsen.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att skuldförbindelser som avses i 2 mom. 4 punkten och 4 mom. 2 punkten och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan värderas med avvikelse från deras gängse värde i en pensionsstiftelses verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som skall hänföras till och poster som skall dras av från verksamhetskapitalet.

48 b §

Solvensgränsen för pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Om uträkningen av solvensgränsen och om de poster som skall hänföras till denna bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Minimibeloppet av verksamhetskapitalet är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionsstiftelsens pensionsansvar som avses i 43 § 2 mom. 1—3 punkten. Om poster som skall hänföras till minimibeloppet av verksamhetskapitalet föreskrivs i 48 a § 6 mom.

7 kap.

Informationsregler, utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar

49 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall för kännedom tillställa personer som hör till dess verksamhetskrets och de personer som fått fribrev samt vid behov deras företrädare pensionsstiftelsens stadgar av vilka framgår omfattningen av deras pensionsrätt, förutsättningarna i anslutning till erhållandet av förmånerna och valmöjligheterna samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av reglerna för pensionssystemet.

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall varje år ge personer som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev en redogörelse för pensionsstiftelsens finansiella ställning.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensions- och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare och

vid behov hans eller hennes företrädare inom skälig tid få information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet.

49 b §

Personer som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev, pensionstagnarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran få

1) bokslut och årsredovisning och, om pensionsstiftelsen ansvarar för fler än ett pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av pensionssystemen, och

2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken.

Personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev skall på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,

2) förmånernas nivå när försäkringsförhållandet upphör, samt

3) de regler som gäller överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt för det fall att försäkringsförhållandet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

Personer tillhörande verksamhetskretsen som omfattas av en rörelseöverlåtelse skall på begäran få utförlig information om beloppet av den intjänade pensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid rörelseöverlåtelsen.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande samt en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

De pensionsstiftelser och företag eller pensionsanstalter, till vilka pensionsstiftelsens funktioner överlåtits, skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om så-

dana omständigheter mellan pensionsstiftelsen och företaget eller pensionsanstalten, som påverkar pensionsstiftelsens finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

Pensionsstiftelsen skall också tillställa pensionskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om social- och hälsovårdsministeriet har överfört tillsynsuppgifter på denna.

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller av social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade förordningar eller föreskrifter, skall Försäkringsinspektionen uppmana pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som styrelsen eller något annat förvaltningsorgan har fattat i ett ärende som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts, kan Försäkringsinspektionen förplikta pensionsstiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förelägga vite för att förstärka en uppmaning eller ett förbud som nämns i denna paragraf. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att pensionsstiftelsens verksamhet delvis skall upphöra eller att stiftelsen skall upplösas. När pensionsstiftelsen upplöses skall i tillämpliga delar iakttas 10 kap.

68 §

Sköter pensionsstiftelsens styrelse inte sina åligganden, kan Försäkringsinspektionen förordna en eller flera sysslomän att handha pensionsstiftelsens angelägenheter till dess styrelsen på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till sysslomännen skall av pensionsstiftelsens tillgångar betalas ett av Försäkringsinspektionen godkänt arvode samt kostnadserättning. Om pensionsstiftelsens tillgångar

inte räcker för betalning av arvoden och ersättningar, skall den bristande delen betalas av de tillgångar som uppbärs hos pensionsstiftelser som ersättning för försäkringsinspektionens kostnader.

69 §

Anser Försäkringsinspektionen att en pensionsstiftelse är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda pensionsstiftelsen att överlåta eller pantsätta pensionsstiftelsens egendom.

Försäkringsinspektionen kan i den situation som nämns i 1 mom. förbjuda användningen av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar som sådana kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut som avses i 6 a § har i sin besittning.

13 a kap.

Verksamhet över gränserna

125 a §

På tilläggspensionsverksamhet som bedrivs av en EES-tilläggspensionsstiftelse i en annan EES-stat än Finland tillämpas bestämmelserna i 125 b—125 j § i detta kapitel.

En utländsk EES-tilläggspensionsanstalt har rätt att bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland enligt vad som föreskrivs i 157 a § 2 mom. i lagen om försäkringskassor.

125 b §

En EES-tilläggspensionsstiftelse som har för avsikt att förvalta frivilliga tilläggspensioner och andra förmåner för företag som är etablerade inom andra EES-staters territorium skall ansöka om tillstånd hos Försäkringsinspektionen innan verksamheten inleds.

EES-tilläggspensionsstiftelsen skall lämna följande uppgifter till Försäkringsinspektionen i anslutning till ansökan om tillstånd:

1) namnet på det företag vars tilläggspensionssystem EES-tilläggspensionsstiftelsen skall förvalta,

2) den EES-stat, vars social- och arbetslagstiftning gällande tilläggspensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och de försäkrade, samt

3) en utredning om huvuddragen i det företags pensionssystem som EES-tilläggs-pensionsstiftelsen skall förvalta.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till ansökan om tillstånd.

125 c §

Har Försäkringsinspektionen inte skäl att betvivla att EES-tilläggs-pensionsstiftelsens administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga med den föreslagna tilläggs-pensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som avses i 125 b § 2 punkten vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten och underrätta EES-tilläggs-pensionsstiftelsen om detta.

125 d §

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggs-pensionsstiftelsen om de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall tillämpas på tilläggs-pensioner och de investeringsregler enligt vilka ett tilläggs-pensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat skall förvaltas. Försäkringsinspektionen skall dessutom underrätta EES-tilläggs-pensionsstiftelsen om de informationsregler som skall tillämpas i fråga om personer som hör till verksamhetskretsen eller har fått fribrev i en sådan stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten.

En EES-tilläggs-pensionsstiftelse som bedriver verksamhet i Finland kan börja förvalta tilläggs-pensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat, när EES-tilläggs-pensionsstiftelsen har mottagit Försäkringsinspektionens underrättelse om de villkor som avses i 1 mom., dock senast inom två månader från att den behöriga myndigheten i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten mottagit de i 125 c § avsedda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Innan EES-tilläggs-pensionsstiftelsen inleder verksamheten skall Försäkringsinspektionen anteckna EES-

tilläggs-pensionsstiftelsen i registret över pensionsstiftelser. I registret över pensionsstiftelser skall dessutom de EES-stater i vilka EES-tilläggs-pensionsstiftelsen bedriver verksamhet nämnas.

125 e §

En EES-tilläggs-pensionsstiftelse skall i sin verksamhet över gränserna följa den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i den stat som avses i 125 b 2 mom. 2 punkten. Dessutom skall en EES-tilläggs-pensionsstiftelse när de behöriga myndigheterna i en i 125 b § 2 mom. 2 punkten avsedd stat kräver det tillämpa de investeringsregler som skall följas i ifrågavarande stat gällande de tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i den ifrågavarande staten. EES-tilläggs-pensionsstiftelsen skall också följa de informationsregler som skall följas i ifrågavarande stat när det gäller personer som hör till verksamhetskretsen eller som har fått fribrev vilka omfattas av det pensionssystem i den ifrågavarande staten som förvaltas av EES-tilläggs-pensionsstiftelsen.

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggs-pensionsstiftelsen om sådana väsentliga ändringar som gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. om de kan påverka förvaltningen av tilläggs-pensionssystemet för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat.

125 f §

En A-pensionsstiftelse kan omvandlas till en EES-tilläggs-pensionsstiftelse. I fråga om ansökningen och inledandet av verksamheten över gränserna tillämpas 125 b—125 d §.

125 g §

En EES-tilläggs-pensionsstiftelse skall helt täcka det pensionsansvar som hänför sig till tilläggs-pensionsverksamhet som EES-tilläggs-pensionsstiftelsen bedriver i andra EES-stater än Finland.

125 h §

En EES-tilläggs-pensionsstiftelse skall hålla de tillgångar och möjliga skulder samt intäkter och kostnader som hänför sig till verksamhet över gränserna åtskilda från motsva-

rande poster som hänför sig till verksamhet som EES-tilläggs pensionsstiftelsen bedriver i Finland.

Om en EES-tilläggs pensionsstiftelse förvaltar tilläggs pensionssystem i flera medlemsstater, skall den hålla tillgångar som hänför sig till pensionsystem som förvaltas i olika EES-stater åtskilda, om de nationella investeringsreglerna i en sådan stat som avses här kräver det.

125 i §

I stadgarna för en EES-tilläggs pensionsstiftelse skall de EES-stater i vilka EES-tilläggs pensionsstiftelsen bedriver verksamhet nämnas.

I stadgarna för en EES-tilläggs pensionsstiftelse skall dessutom nämnas hur tillgångarna i EES-tilläggs pensionsstiftelsen i enlighet med 88 § 3 mom. skall fördelas före en delning av tillgångarna mellan den försäkringsverksamhet som hänför sig till verksamhet över gränserna och den övriga försäkringsverksamheten.

125 j §

Försäkringsinspektionen kan begränsa verksamheten i en EES-tilläggs pensionsstiftelse som bedriver verksamhet i Finland eller förbjuda den helt, om EES-tilläggs pensionsstiftelsen i verksamheten över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i en sådan stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten.

137 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 6 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 § 1 mom. 3 punkten, 41 a § 1, 2, 4 och 5 mom., 41 b § 3 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 a § 9 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 4 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 och 6 mom., 100 a § 2 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag före-

skrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 4 § 3 mom. får en pensionsstiftelse hålla lån, som upptagits före denna lags ikraftträdande, i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 5 § 3 mom. får en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning fram till den 23 september 2010 behålla investeringar som när denna lag träder i kraft gjorts i ett arbetsgivarföretag. På nya lån som efter denna lags ikraftträdande ges ett arbetsgivarföretag och på ändringar i sådana lån som före ikraftträdandet givits ett arbetsgivarföretag tillämpas bestämmelserna i 5 § 3 mom. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas dock inte på EES-tilläggs pensionsstiftelsers verksamhet över gränserna.

Sådant samtycke i fråga om täckande av pensionsansvar som Försäkringsinspektionen givit före denna lags ikraftträdande med stöd av det 3 mom. i 47 §, som upphävs genom denna lag, förblir i kraft sådant detta samtycke lyder när denna lag träder i kraft.

Om de i 47 c—47 i § och 47 m § avsedda tillgångar och förbindelser som utgör täckning för bruttobeloppet av en pensionsstiftelses pensionsansvar när denna lag träder i kraft överskrider de maximigränser som föreskrivs i nämnda paragrafer, skall pensionsstiftelsen före utgången av 2005 undanröja överskridningen. Beloppet av dessa tillgångar och förbindelser får inte öka eller deras relativa andel av alla de tillgångar och förbindelser som utgör täckningen stiga under den tid då maximigränsen överskrids. Om beloppet av tillgångarna och förbindelserna har minskat, men fortfarande överskrider den föreskrivna maximigränsen, får beloppet av tillgångarna och förbindelserna inte längre stiga från detta minskade belopp.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 23 december 1998 om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998) och förordningen av den 30 december 1997 om poster som skall hänföras till verksam-

hetskapalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetsstagare (1326/1997) jämte ändringar.

2.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 2 §, 3 § 5 och 6 punkten, 7 § 2 mom., 25 § 1 mom., 27 §, 83 § 1 och 3—8 mom., 83 b §, 83 c §, 83 g § 1 mom., rubriken för 8 kap., 84 a §, 96 § 2 mom., 97 §, 99—101 § samt 172 a § 2 mom.,

av dem 3 § 5 och 6 punkten sådana de lyder i lag 287/2000, 27 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 250/2002, 83 § 1, 6 och 7 mom. sådana de lyder i lag 1777/1995, 83 § 3 och 5 mom. samt 99 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 84/1999, 83 § 4 mom. och 83 b § sådana de lyder i sistnämnda lag, 83 c § sådan den lyder i lag 1322/1997, 83 g § 1 mom. sådant det lyder i lag 383/2005, 84 a § sådan den lyder i lag 420/2003, 97 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 84/1999 och i lag 1324/2004 samt 172 a § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 287/2000, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i nämnda lag 287/2000, nya 1 a—1 c punkter och nya 7—13 punkter, till 8 § ett nytt 2 mom. i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 250/2002, till lagen en ny 9 a §, till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 420/2003, nya 11 a—11 d punkter, till 33 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 81 a §, till 82 §, sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 82 a §, till 83 f §, sådan den lyder i nämnda lag 84/1999, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen nya 83 h—83 r § och en ny 84 b § samt till lagen ett nytt 14 a kap. som följer:

2 §

På en försäkringskassa som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/1961), lagen om pension för företagare (468/1969), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991) skall denna lag tillämpas, om inte något annat följer av de nämnda lagarna. En och samma kassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkring.

Vad som med stöd av denna lag gäller en pensionskassas tilläggs pensionsverksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en EES-tilläggs pensionskassa, om inte annat föreskrivs i 14 a kap.

3 §

I denna lag avses med

1 a) *tilläggs pensionsverksamhet* en pensionskassa vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner eller en avdelning i en pensionskassa som beviljar frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner,

1 b) *EES-tilläggs pensionskassa* en pensionskassa enligt 14 a kap. vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner,

1 c) *utländsk EES-tilläggs pensionsanstalt* en tilläggs pensionsanstalt med tilläggs pensionsverksamhet, som bedriver sådan tilläggs pensionsverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/41/EG) om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut och som vederbörligen godkänts och registrerats i en annan EES-stat,

5) *delägare* den som betalar fortlöpande bidrag,

6) *tjänsteföretag* en sammanslutning som för en försäkringskassa producerar tjänster som hänför sig till försäkringskassans verksamhet,

7) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) *reglerad marknad* en fondbörs som är belägen i en EES-stat och står under tillsyn av myndigheter i en EES-stat samt något annat system för omsättning som verkar i en EES-stat och som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter jämföras med en sådan fondbörs,

9) *ansvarsskuldens bruttobelopp* totalbeloppet av denna före avdrag av de poster som föreskrivs i 83 § 3 mom. lagen om försäkringskassor (1164/1992); i fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet hänförs till ansvarsskuldens bruttobelopp också de poster som avses i 83 § 7 mom. lagen om försäkringskassor,

10) *skuldförbindelse* en lånefordran och annan fordran som har sin grund i en skuldförbindelse, på skuldförbindelser upplupen ränta samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument, dock inte aktier eller andelar, derivatkontrakt eller sådana förbindelser som har en sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga förbindelser,

11) *fastighetssammanslutning* en sammanslutning vars huvudsakliga syfte är att äga sådana tillgångar som nämns i 83 j § 1 mom. 1—3 punkten,

12) *koncern* en koncern enligt lagen om aktiebolag (734/1978), samt

13) *borgen* *proprieborgen* som borgensmannen ställt för en skuldförbindelse.

7 §

Kassan skall dimensionera sin verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. Kassan får dock uppta för skötseln av sin likviditet nödvändiga kortfristiga krediter, krediter för ändamålsenlig anskaffning av egna verksamhetslokaler samt, med Försäkringsinspektionens tillstånd, av synnerligen vägande skäl andra nödvändiga krediter. I fråga om

tilläggs pensionsverksamhet får pensionskassan dock endast tillfälligt uppta kortfristiga krediter för att upprätthålla sin likviditet. En kassa får inte ställa borgen.

8 §

Med avvikelse från bestämmelserna i 7 § 3 mom. och 182 § får pensionskassan investera högst fem procent av de tillgångar som hänför sig till tilläggs pensionsverksamheten i ett företag som är delägare i kassan. Om delägaren är ett företag som hör till en koncern får pensionskassan investera högst 10 procent av de tillgångar som hänför sig till tilläggs pensionsverksamheten i företag som hör till samma koncern. Det ovan sagda gäller inte sådana lån som pensionskassan av tillgångar som hänför sig till tilläggs pensionsverksamheten ger till ett företag som är delägare och för vilka ställts en säkerhet som är oberoende av det företag som är delägare och som kan utgöra täckning.

9 a §

En pensionskassa har rätt att i fråga om tillgångar som gäller tilläggs pensionsverksamhet för förvaltningen av sina tillgångar använda kapitalförvaltare som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster på värdepappersområdet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. En pensionskassa har i fråga om tillgångar som gäller tilläggs pensionsverksamhet också rätt att för förvaringen av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv om investeringstjänster

på värdepappersområdet eller Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

12 §

I försäkringskassans stadgar skall anges

11 a) om och i vilken mån en medlem i en pensionskassa med tilläggs-pensionsverksamhet, vars medlemskap har upphört innan en händelse som ger rätt till pension eller annan förmån inträffat, eller medlemmens förmånstagare bibehåller rätten till pension eller annan förmån (*fribrevsrätt*),

11 b) information om att medlemmar i en pensionskassa med tilläggs-pensionsverksamhet och deras förmånstagare har rätt till tilläggspension eller annan förmån vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

11 c) vilken information om annan verksamhet än sin lagstadgade verksamhet som pensionskassan, på begäran eller på eget initiativ på det sätt som förutsätts i 8 kap. 84 a—84 b §, överlämnar till medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare samt uppgift om hur och när denna information överlämnas,

11 d) information om de rättsmedel som i fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten står till buds för medlemmar, personer som fått fribrev, pensionstagare och förmånstagare.

25 §

En försäkringskassa skall ha en styrelse med minst tre medlemmar. I styrelsen kan dessutom finnas högst lika många suppleanter som medlemmar. Styrelsen för en arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall dock ha minst fem medlemmar jämte personliga suppleanter för dem.

27 §

Verkställande direktören skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessutom skall minst en av styrelsemedlemmarna och suppleanterna vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen bevil-

jar pensionskassan tillstånd att avvika från detta.

De personer som hör till försäkringskassans ledning skall ha god vandel. De skall ha sådan allmän kännedom om försäkringskassans verksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringskassans verksamhet eller de skall bland sina anställda ha rådgivare som är tillräckligt kompetenta och erfarna.

Försäkringskassans ledning skall sköta kassan med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om kassans medlemmar, de personer som fått fribrev samt pensionstagnarna.

En person som är omyndig eller som försetts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller verkställande direktör.

33 §

Styrelsen skall se till att pensionskassan med beaktande av arten och omfattningen av kassans verksamhet har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

81 a §

När det gäller tilläggs-pensionsverksamhet skall grunderna för beräkningen av en pensionskassas ansvarsskuld i första hand bestämmas med beaktande av tryggandet av förmånerna för medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare. De variabler som används vid beräkning av pensionsansvaret, såsom antaganden i fråga om dödsfall, lång levnad och invaliditet och ekonomiska antaganden skall väljas på ett aktsamt sätt. De försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar.

Ändras grunderna för en pensionskassas ansvarsskuld när det gäller tilläggs-pensionsverksamheten, skall grunderna tillämpas också på dem som blivit medlemmar före ändringen, om inte särskilda grunder fastställs för dem. Ändras grunderna för ansvarsskul-

den med anledning av förändrad lagstiftning, befolkningsstruktur eller ekonomisk situation på så sätt att ansvarsskulden enligt de nya grunderna är större än enligt de gamla grunderna och de tillgångar som hänför sig till pensionskassans tilläggs pensionsverksamhet inte förslår till att täcka en större ansvarsskuld, kan skillnaden med

Försäkringsinspektionens tillstånd bokföras som ansvarsunderskott bland aktiva i balansräkningen (*försäkringstekniskt täckningsunderskott*).

En förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall bevilja tillstånd är att pensionskassan gör upp en genomförbar plan för amorteringen av det försäkringstekniska täckningsunderskottet inom en viss tid, dock högst tio år. Beviljandet av tillståndet och längden på den utsatta tiden skall grunda sig på pensionskassans bedömning av den genomsnittliga höjning av premienivån som amorteringen av det försäkringstekniska täckningsunderskottet kommer att medföra. Planen skall finnas tillgänglig för medlemmarna, de personer som fått fribrev och pensionstagarna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de grunder som används vid beräkning av ansvarsskulden i fråga om en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beaktandet av tryggande och aktsamhet i beräkningsgrunderna och om valet av variabler och antaganden som används vid beräkningen av ansvarsskulden.

82 §

Vad som bestäms i 1—2 mom. tillämpas inte på pensionskassornas tilläggs pensionsverksamhet.

82 a §

När det gäller tilläggs pensionsverksamhet skall den räntesats som används vid beräkning av en pensionskassas ansvarsskuld väljas på ett aktsamt sätt.

Vid fastställandet av en maximiräntesats i enlighet med 4 mom. skall marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller

andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk beaktas.

Utan hinder av vad som bestäms i 4 mom. kan, på ansökan av pensionskassan, när det gäller tilläggs pensionsverksamhet till räntesats som används för beräkning av kassans ansvarsskuld med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en räntesats, som är större än den maximiräntesats som avses i 4 mom., enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker ansvarsskulden genom att den minskas tillräckligt med avseende på säkerheten. Härvid skall också nivån på avkastningen från placeringen av framtida premier beaktas. Avkastningsnivån korrigeras så att den motsvarar avkastningen av framtida placeringar till den del som de placeringar som täcker ansvarsskulden är kortvarigare än ansvarsskulden. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i detta moment.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar genom förordning den maximiräntesats som kan användas vid beräkning av ansvarsskulden.

83 §

En försäkringskassa skall täcka den ansvarsskuld som avses i 79 § och 80 § 2 mom. I fråga om en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet kan härvid från den ansvarsskuld som gäller tilläggs pensionsverksamhet avdras beloppet av det i 81 a § 2 mom. avsedda försäkringstekniska täckningsunderskottet som inte har amorterats.

En försäkringskassa skall täcka ansvarsskulden med sådana tillgångsslag som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

1) återförsäkrarens andel högst till det belopp som godkänns av Försäkringsinspektionen,

2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av

särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som bestäms i 83 h—83 r §, bestå av

- 1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,
 - 2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,
 - 3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,
 - 4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar,
 - 5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom såsom utnyttjande-, dispositions- och tomtlegorätt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, rättigheter till vattenkraft som utnyttjas av vattenkraftverk förutsatt att in-teckning har fastställts som säkerhet för rätten att använda vattenkraft, samt fordringar under byggnadstiden på sådana fastighetsbolag som äger i denna punkt avsedda tillgångar och i vilka försäkringskassan har bestämmanderätt,
 - 6) premiefordringar på delägare och medlemmar samt andra fordringar på återförsäkrare än sådan återförsäkrares andel som avses i 3 mom. 1 punkten,
 - 7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,
 - 8) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,
 - 9) pengar och banktillgodohavanden, depositioner i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot depositioner,
 - 10) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott, eller
 - 11) när det gäller lagstadgad pensionsförsäkring andra sådana poster som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt på grund av denna försäkringsforms speciella karaktär.
- Försäkringsinspektionen kan på ansökan av försäkringskassan som täckning för ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar och förbindelser än sådana som nämns i 5 mom. och som med avseende på beskaffenheten och säkerheten kan jämföras med sådana tillgångar som avses i 5 mom.

Vad som föreskrivs om fastigheter och

byggnader samt om de rättigheter som avses i 83 § 5 mom. 5 punkten tillämpas när det gäller 83 h—83 r § på sådana tillgångar också när de ägs av en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som försäkringskassan har bestämmanderätt i, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av försäkringskassan.

En pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet skall, med iakttagande av bestämmelserna i denna paragraf i tillämpliga delar, utöver ansvarsskulden täcka andra av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivna poster som kan jämföras med ansvarsskulden.

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som bestäms i 2—10 mom. och bestäms närmare med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

Till verksamhetskapitalet hänförs följande poster:

- 1) det garantikapital eller den grundfond som betalts i pengar,
- 2) reservfonden och övriga fonder av det egna kapitalet,
- 3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,
- 4) de frivilliga reserveringar som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),
- 5) det tilläggsförsäkringsansvar som avses ovan i 79 § 2 mom.,
- 6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,
- 7) borgensförbindelser och säkerheter som enligt 83 h—83 r § kan godkännas som täck-

ning för ansvarsskuld i samband med en försäkringskassas skuldförbindelser,

8) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke högst fem procent av delägarnas lönesumma som utgör grund för den årspremie som motsvarar de grunder som ministeriet utfärdat med stöd av 12 § 1 mom. 4 punkten i lagen om pension för arbetstagare, samt

9) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—8 punkten.

I en sådan pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionsskydd och frivilligt tilläggs-pensionsskydd som kompletterar detta, kan sådana poster som avses i 1 mom. 1—4, 6 och 7 punkten hänföras till verksamhetskapitalet till den del de hör till en avdelning som förvaltar lagstadgat pensionsskydd eller ingår i nämnda avdelnings tillgångar.

Från verksamhetskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv, samt

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en sådan pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionsskydd och frivilligt tilläggs-pensionsskydd som kompletterar detta, skall de poster som uppräknas i 1 mom. avdras från verksamhetskapitalet till den del de hör till en avdelning som bedriver lagstadgat pensionsförsäkringsverksamhet eller ingår i nämnda avdelnings förpliktelser.

Ett belopp motsvarande minimibeloppet av verksamhetskapitalet skall bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—5 punkten minskade med de poster som avses i 4 mom.

Av verksamhetskapitalet skall ett belopp som motsvarar den solvensgräns som avses i 83 c § 1 mom. bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—7 punkten. Av de borgensförbindelser och säkerheter som avses i 2 mom. 7 punkten får dock räknas till godo endast försäkringskassans borgensförbindelser som ingåtts av sådana sammanslutningar som anges i 83 h §.

Av verksamhetskapitalet får andra i 2 mom. uppräknade poster utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapitalet och solvensgränsen.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument som avses i 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten kan värderas med avvikelse från deras gängse värde i en pensionskassas verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som skall hänföras till och poster som skall dras av från verksamhetskapitalet.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare skall bestämmas så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av hur de placeringar som avser denna verksamhet fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Om uträkningen av solvensgränsen och om de poster som skall hänföras till denna bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Minimibeloppet av det verksamhetskapital som avses i 83 b § är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionskassans ansvarsskuld enligt lagen om pension för arbetstagare som avses i 79 § 2 mom. Det belopp som motsvarar minimibeloppet av verksamhetskapitalet skall bestå av sådana poster om vilka det föreskrivs i 83 b § 6 mom.

83 f §

När det gäller tilläggs-pensionsverksamhet skall pensionskassans placeringsplan innehålla en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och minst vart tredje år. Redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken skall innehålla en redogörelse för metoder för mätning av placeringsrisker och för riskkontroll och den strategi som kassan har följt vid fördelningen av sina placerade tillgångar med beaktande av ansvarsskuldens art och varaktighet.

Täckningen av försäkringskassans ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

83 g §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 83 h § 1 mom. 1 punkten, och

2) vid tillämpning av 83 h § 1 mom. 2 och 3 punkten, 83 i § 1—3 punkten samt 83 j § 1 mom. 1 och 2 punkten.

83 h §

Ansvarsskuldens hela bruttobelopp kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning där åtminstone en av medlemmarna är en EES-stat,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan kommun, samkommun, församling som fungerar som ett offentligt samfund eller annat sådant med dessa jämförbart regionalt offentligt samfund som är beläget i en EES-stat och som har skatteuppbördsrätt eller vars medlemmar har skatteuppbördsrätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämföras med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som avses ovan,

4) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

5) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf, och

6) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser eller fondandelar som avses i 1—5 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagande av fondandelar enligt 1 mom. 4 och 5 punkten till täckningen för ansvarsskuldens bruttobelopp.

83 i §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat sådant kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat än en sådan depositionsbank som avses i 83 h § 1 mom. 3 punkten, eller en annan sammanslutning som med stöd av samma punkt jämföras med en sådan depositionsbank,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären är en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat,

3) skuldförbindelser som omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat och i vilka gäldenären är en annan sammanslutning än en sådan som avses i 1 eller 2 punkten eller i 83 h § 1 mom. 1—3 punkten, och

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

83 j §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) aktier och andelar i sådana sammanslutningar som har hemort i en EES-stat och vilkas aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat, med undantag av aktier och andelar i fastighetssammanslutningar,

2) sådana förbindelser som emitterats av sammanslutningar som avses i 1 punkten och som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser,

3) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i 83 h, 83 i § eller i denna paragraf och grundats av ett fondbolag

under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

4) fondandelar i andra med placeringsfonder jämställbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i 83 h, 83 i § eller i denna paragraf, och

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av aktier, andelar, förbindelser eller fondandelar som avses i 1—4 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 3 och 4 punkten till täckningen för ansvarsskuldens bruttobelopp.

83 k §

Högst 40 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) fastigheter och byggnader i en EES-stat,
2) sådana rättigheter i fast egendom eller vattenkraft i en EES-stat som avses i 83 § 5 mom. 5 punkten i lagen om försäkringskassor,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat, och
4) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetsammanslutning som avses i 3 punkten i vilken försäkringskassan har bestämmanderätt.

Tillsammans med sådana tillgångsslag som nämns i 1 mom. får sammanlagt högst 70 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp täckas med sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av inteckning i sådana tillgångsslag som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten eller av aktier eller andelar som avses i 1 mom. 3 punkten.

83 l §

Högst 25 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) sådana skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i 83 h § 1 mom. 2 punkten eller ett kreditinstitut som avses i 83 i § 1 punkten, eller

2) en placeringsfond som avses i 83 h § 1 mom. 4 eller 5 punkten eller 83 j § 1 mom. 3

eller 4 punkten eller ett därmed jämställbart fondföretag.

Med skuldförbindelserna enligt 1 mom. 1 punkten jämställs skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av nämnda skuldförbindelser.

Om en i 1 mom. avsedd sammanslutnings aktier eller andelar noteras på en reglerad marknad, skall vid tillämpning av maximigränsen sammanräknas aktierna och andelarna i sammanslutningen och sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

83 m §

Högst 15 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placeringar i

1) en fastighet, byggnad, rättighet eller fastighetssammanslutning som avses i 83 k § 1 mom. 1—3 punkten,

2) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett objekt enligt 1 punkten eller för vilka säkerheten utgörs av aktier och andelar i samma fastighetssammanslutning, eller

3) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetsammanslutning som avses i 83 k § 1 mom. 3 punkten och i vilken försäkringskassan har bestämmanderätt.

Om en fastighet eller byggnad, ett objekt för en sådan rättighet som avses i 1 mom. 1 punkten eller ett objekt för en inteckning som fastställts till säkerhet för en skuldförbindelse är en och samma placering eller om de befinner sig så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering, skall alla placeringar enligt 1 mom. som hänför sig till detta objekt sammanräknas vid tillämpning av den maximigräns som fastställs i nämnda moment.

83 n §

Högst 5 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt i aktier och andelar i en och samma sammanslutning som avses i 83 j § 1 mom. 1 och 2 punkten och i sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

Tillsammans med de tillgångsslag som avses i 1 mom. får sammanlagt högst en andel av täckningen som motsvarar 10 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp utgöras av

1) skuldförbindelser i en och samma sammanslutning vilka saknar säkerhet eller för vilka säkerheten utgörs av tillgångar enligt 1 mom., och

2) skuldförbindelser som ingåtts av andra gäldenärer och för vilka säkerheten utgörs av en och samma sammanslutnings tillgångar enligt 1 mom. eller 1 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får av de tillgångar som utgör täckningen sammanlagt högst 10 procent vara placerade i sådana skuldförbindelser i en och samma sammanslutning som avses i 83 i § 3 punkten.

83 o §

Av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får högst 25 procent av bruttobeloppet vara placerade i sådana tillgångar enligt 83 h—83 k § vilkas värde huvudsakligen grundar sig på den verksamhet som försäkringskassans delägare bedriver. Högst 15 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får dock vara placerade i ett objekt som utgör en funktionell helhet.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

83 p §

Vid tillämpningen av maximigränserna enligt 83 i, 83 j, 83 l, 83 n och 83 o § skall också sådana placeringar sammanräknas som riktar eller hänför sig till en annan sammanslutning som hör till samma koncern som sammanslutningen.

83 q §

Högst 20 procent av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar. När det gäller en pensionskassas tilläggspensionsverksamhet får högst 30 procent av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp vara denomi-

nerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

83 r §

Försäkringsinspektionen kan på försäkringskassans ansökan för viss tid bevilja tillstånd att överskrida den maximigräns som föreskrivs i 83 i—83 n §.

8 kap.

Informationsregler, begränsning av en försäkringskassas ansvar och utbetalning av förmåner

84 a §

En pensionskassa skall med skäliga mellanrum för kännedom tillställa de medlemmar i kassan som har rätt till tilläggspensionsförmåner och de personer som fått fribrev samt vid behov deras företrädare pensionskassans gällande stadgar av vilka framgår omfattningen av deras tilläggförmåner, förutsättningarna i anslutning till erhållandet av tilläggförmånerna och valmöjligheterna samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av reglerna för pensionssystemet.

Pensionskassan skall varje år ge medlemmarna och de personer som fått fribrev en redogörelse för pensionskassans finansiella ställning när det gäller tilläggspensionsverksamheten.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensions- och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare samt vid behov hans eller hennes företrädare inom skälig tid få information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet.

84 b §

Medlemmar i pensionskassan och de personer som fått fribrev, pensionstagarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran få

1) bokslut och årsredovisning och, om tilläggspensionskassan ansvarar för fler än ett tilläggspensionssystem, bokslutet och årsre-

dovisningen för vart och ett av tilläggs-pensionssystemen, och

2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken.

Medlemmar i pensionskassan och de som fått fribrev skall på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,
2) förmånernas nivå när medlemskapet upphör, samt

3) de regler som gäller överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt för det fall att medlemskapet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

Medlemmar som omfattas av en rörelseöverlåtelse skall på begäran få utförlig information om beloppet av den intjänade pensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid rörelseöverlåtelsen.

96 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan bestämma att tillsynsuppgifter som gäller de pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare skall överföras på pensionskyddscentralen.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet har fastställts till Försäkringsinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet, och samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

Kassan skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och Försäkringsinspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om kassans verksamhet än de som avses i 1 mom.

De pensionskassor och företag eller pensionsanstalter, till vilka pensionskassans funktioner överlåtits, skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionskassan och företaget eller pensionsanstalten, som

påverkar pensionskassans finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

Kassan skall också tillställa pensionskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om social- och hälsovårdsministeriet har överfört tillsynsuppgifter på denna. En arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall också tillställa Folkpensionsanstalten de handlingar som avses i 1 mom.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller av social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag utfärdade förordningar eller föreskrifter eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som kassamötet, förvaltningsrådet eller styrelsen har fattat i ett ärende som nämns i 1 mom. Har beslutet redan verkställts, kan Försäkringsinspektionen förplikta kassan att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förelägga vite för att förstärka en uppmaning eller ett förbud som avses i denna paragraf. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att kassans verksamhet delvis skall avslutas eller att kassan skall upplösas. När en kassa upplöses skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i 11 kap.

100 §

Har en försäkringskassa ingen styrelse eller sköter styrelsen inte sina åligganden, kan Försäkringsinspektionen förordna en eller flera sysslomän att handha kassans angelägenheter till dess en ny styrelse har valts eller den tidigare på nytt börjar sköta sina ålig-

ganden.

Till sysslomännen skall av kassans tillgångar betalas ett av Försäkringsinspektionen godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om kassans tillgångar inte räcker för betalning av arvodet och ersättningen, skall den bristande delen betalas av de medel som uppbärs hos kassorna som ersättning för försäkringsinspektionens kostnader.

101 §

Anser Försäkringsinspektionen att en försäkringskassa är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda kassan att överlåta eller pantsätta kassans egendom.

Försäkringsinspektionen kan i en situation som nämns i 1 mom. förbjuda användningen av en tilläggs pensionskassas tillgångar som sådana kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut som avses i 9 a § har i sin besittning.

14 a kap.

Verksamhet över gränserna

157 a §

På tilläggs pensionsverksamhet som bedrivs av en EES-tilläggs pensionskassa i en annan EES-stat än Finland tillämpas bestämmelserna i 157 b—157 j § i detta kapitel.

En utländsk EES-tilläggs pensionsanstalt som bedriver tilläggs pensionsverksamhet har rätt att bedriva tilläggs pensionsverksamhet i Finland. På en utländsk EES-tilläggs pensionsanstalts tilläggs pensionsverksamhet i Finland tillämpas på motsvarande sätt vad som i 1 § 4 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) föreskrivs om utländska EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet i Finland, dock så, att bestämmelserna i 15 a—15 d § inte tillämpas.

157 b §

En EES-tilläggs pensionskassa som har för avsikt att förvalta frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner för företag eller egenföretagare som är etablerade inom andra EES-staters territorium skall ansöka om tillstånd hos Försäkringsinspektionen innan verksamheten inleds.

EES-tilläggs pensionskassan skall lämna följande uppgifter till Försäkringsinspektionen i anslutning till ansökan om tillstånd:

1) namnet på det företag eller namnen på de egenföretagare vilkas tilläggs pensionssystem EES-tilläggs pensionskassan skall förvalta,

2) den EES-stat, vars social- och arbetslagstiftning gällande tilläggs pensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och medlemmarna eller på egenföretagare, samt

3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-tilläggs pensionskassan skall förvalta.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till ansökan om tillstånd.

157 c §

Har Försäkringsinspektionen inte skäl att betvivla att EES-tilläggs pensionskassans administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga med den föreslagna tilläggs pensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som avses i 157 b § 2 mom. vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i den stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten och underrätta EES-tilläggs pensionskassan om detta.

157 d §

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggs pensionskassan om de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall tillämpas på tilläggs pensioner och de investeringsregler enligt vilka ett tilläggs pensionssystem för ett företag eller egenföretagare i en annan EES-stat skall förvaltas. Försäkringsinspektionen skall dessutom underrätta EES-tilläggs pensionskassan om de informationsregler som skall tillämpas när det gäller medlemmar och personer som fått fribrev i en sådan stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten.

En EES-tilläggs pensionskassa som bedriver verksamhet i Finland kan börja förvalta tilläggs pensionssystem för företag eller egen-

företagare som är etablerade i en annan EES-stat, när EES-tilläggs-pensionskassan har mottagit Försäkringsinspektionens underrättelse om de villkor som avses i 1 mom., dock senast inom två månader från att den behöriga myndigheten i den stat som avses i 157 a § 2 mom. 2 punkten mottagit de i 157 c § nämnda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Innan EES-tilläggs-pensionskassan inleder verksamheten skall Försäkringsinspektionen anteckna EES-tilläggs-pensionskassan i registret över försäkringskassor. I registret över försäkringskassor skall dessutom de EES-stater i vilka EES-tilläggs-pensionskassan bedriver verksamhet nämnas.

157 e §

En EES-tilläggs-pensionskassa skall i sin verksamhet över gränserna följa den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i den stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten. Dessutom skall en EES-tilläggs-pensionskassa när de behöriga myndigheterna i en i 157 b § 2 mom. 2 punkten avsedd stat kräver det tillämpa de investeringsregler som skall följas i ifrågavarande stat gällande de tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i den ifrågavarande staten. EES-tilläggs-pensionskassan skall också följa de informationsregler som skall följas i ifrågavarande stat när det gäller medlemmar och personer som fått fribrev vilka omfattas av det pensionssystem i den ifrågavarande staten som förvaltas av EES-tilläggs-pensionskassan.

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggs-pensionskassan om sådana väsentliga ändringar som gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. om de kan påverka förvaltningen av tilläggs-pensionssystemet för företag eller för egenföretagare som är etablerade i en annan EES-stat.

157 f §

En pensionskassa som beviljar frivilliga tilläggs-pensionsförmåner kan omvandlas till en EES-tilläggs-pensionskassa. I fråga om ansökningen och inledandet av verksamheten över gränserna tillämpas 157 b—157 d §.

157 g §

En EES-tilläggs-pensionskassa skall helt täcka den ansvarsskuld som hänför sig till tilläggs-pensionsverksamhet som EES-tilläggs-pensionskassan bedriver i andra EES-stater än Finland.

157 h §

En EES-tilläggs-pensionskassa skall hålla de tillgångar och eventuella skulder samt intäkter och kostnader som hänför sig till verksamhet över gränserna åtskilda från motsvarande poster som gäller den verksamhet som EES-tilläggs-pensionskassan bedriver i Finland.

Om en EES-tilläggs-pensionskassa förvaltar tilläggs-pensionssystem i flera EES-stater, skall den hålla tillgångar som hör till pensionssystem som förvaltas i olika EES-stater åtskilda, om de nationella investeringsreglerna i en sådan stat som avses här kräver det.

157 i §

I stadgarna för en EES-tilläggs-pensionskassa skall de EES-stater i vilka EES-tilläggs-pensionskassan bedriver verksamhet nämnas.

I stadgarna för en EES-tilläggs-pensionskassa skall dessutom nämnas hur tillgångarna i EES-tilläggs-pensionskassan i enlighet med 122 § 2 mom. skall fördelas före en delning av tillgångarna mellan det försäkringsbestånd som hänför sig till verksamhet över gränserna och det övriga försäkringsbeståndet.

157 j §

Försäkringsinspektionen kan begränsa verksamheten i en EES-tilläggs-pensionskassa eller förbjuda den helt, om EES-tilläggs-pensionskassan i verksamheten över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i en sådan stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten.

172 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 65 §, 70 § 1 mom., 72 b §, 74 a § 1 mom. 3 punkten, 74 b § 1, 2, 4 och 5 mom., 74 c § 3 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 82 a § 2

mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 8 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 b § 2 mom. 8 punkten och 9 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 4 mom., 99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 134 § 2 mom., 165 § 2 mom., 165 b §, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 7 § 2 mom. får en pensionskassa hålla lån, som upptagits före denna lags ikraftträdande, i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 8 § 2 mom. får en tilläggs-pensionskassa fram till den 23 september 2010 behålla investeringar som när denna lag träder i kraft gjorts i ett företag som är delägare. På nya lån som efter denna lags ikraftträdande ges ett företag som är delägare och på ändringar i sådana lån som före ikraftträdandet givits ett företag som är delägare tillämpas bestämmelserna i 8 § 2

mom. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas inte på EES-tilläggs-pensionskassors verksamhet över gränserna.

Om de tillgångar enligt 83 h—83 n § som utgör täckning för bruttobeloppet av en försäkringskassas ansvarsskuld den 5 mars 1999 överskred de maximigränser som föreskrivs i nämnda paragrafer, skall försäkringskassan före utgången av 2005 undanröja överskridningen. Beloppet av dessa tillgångar och förbindelser får inte öka eller deras relativa andel av alla de tillgångar som utgör täckningen stiga under den tid då maximigränsen överskrids. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl på kassans ansökan beträffande tillgångar som avses i 83 j § och 83 l § förlänga den utsatta tid om vilken föreskrivs i detta moment med högst fem år.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 23 december 1998 om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld (1138/1998) och förordningen av den 30 december 1997 om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997) jämte ändringar.

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten, 17 § 1 och 3 mom., 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten, 75 § och 76 § 1 mom. 1 punkten,

av dem 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten samt 17 § 3 mom. sådana de lyder i lag 331/2004, 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag 80/1999, 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten och 75 § sådana de lyder i lag 359/2002, samt

fogas till 1 § ett nytt 4 mom., till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 637/2000 och i nämnda lag 331/2004, en ny 15 punkt, till lagen nya 13 a-13 e § och 14 a §, till 15 §, så-

dan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 331/2004, ett nytt 3 mom. samt till 70 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 359/2002, en ny 8 punkt som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver livförsäkring har rätt att bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland enligt vad som föreskrivs i denna lag. Bestämmelserna i 4 §, 5 § och 6 §, 7—13 §, 4—8 kap., 56 § och 57 § och 10 kap. tillämpas inte på tilläggspensionsverksamhet.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *förvaltare* varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller förvaltningsorganen i ett försäkringsbolag för att förvalta ett likvidationsförfarande,

14) *försäkringsfordran* varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, försämningsstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran, och med

15) *tilläggspensionsverksamhet* verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/41/EG) om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

13 a §

Inledande av tilläggspensionsverksamhet

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva tilläggspensionsverksamhet i Finland, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som i EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få minst följande uppgifter:

1) namnet på de företag i Finland eller namnen på de egenföretagare vilkas tilläggspensionssystem EES-försäkringsbolaget börjar förvalta,

2) den EES-stat, vars social- och arbetslagstiftning gällande tilläggspensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och medlemmarna eller på egenföretagare, samt

3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-försäkringsbolaget skall förvalta.

13 b §

Försäkringsinspektionens underrättelse

Försäkringsinspektionen skall vid behov inom två månader från mottagandet av de uppgifter som avses i 13 a § underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat om

1) de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall följas när tilläggspensionsverksamhet bedrivs i Finland, och

2) de informationsregler som skall följas när det gäller försäkrade som arbetar i Finland och som det föreskrivs närmare om i 13 c och 13 d §.

13 c §

Den skyldighet att lämna information som gäller EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet

Ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet skall med skäligen mellanrum för kännedom tillstå försäkrade som har rätt till tilläggs-pensionsförmåner och vid behov deras företrädare de gällande försäkringsvillkoren av vilka framgår omfattningen av tilläggs-pensionsförmånerna, förutsättningarna i anslutning till erhållandet av tilläggs-pensionsförmånerna och valmöjligheterna samt inom skäligen tid väsentlig information om de ändringar som gjorts i försäkringsvillkoren.

EES-försäkringsbolaget skall varje år ge de försäkrade en redogörelse för bolagets finansiella ställning när det gäller tilläggs-pensionsverksamheten.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensions- och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare samt vid behov deras företrädare inom skäligen tid få information om de väsentliga ändringar som gjorts i försäkringsvillkoren.

13 d §

Information som ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet skall lämna på begäran

De försäkrade och pensionstagarna och vid behov deras företrädare skall på begäran i fråga om ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet när det gäller tilläggs-pensionsverksamheten få

1) bokslut och årsredovisning och, om EES-försäkringsbolaget ansvarar för fler än ett tilläggs-pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av tilläggs-pensionssystemen, och

2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken.

De försäkrade skall på begäran av ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,
2) förmånernas storlek när försäkringsförhållandet upphör,

3) tillgängliga investeringsalternativ och den faktiska investeringsportföljen samt om riskexponering och kostnader som är förenade med investeringarna, om den försäkrade själv står för den finansiella risken, samt

4) de regler som gäller överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt för det fall att försäkringsförhållandet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

13 e §

Inledande av tilläggs-pensionsverksamhet

Ett EES-försäkringsbolag kan inleda tilläggs-pensionsverksamhet i Finland, när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet i bolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen har fått uppgift om de villkor som avses i 13 b §, dock senast inom två månader från att Försäkringsinspektionen mottog de i 13 a § avsedda uppgifterna av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat.

Försäkringsinspektionen skall underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat om sådana väsentliga ändringar av de krav i social- och arbetslagstiftningen och av de informationsregler som skall tillämpas på tilläggs-pensionsverksamhet som kan påverka ett pensionssystem som EES-försäkringsbolaget förvaltar i Finland.

14 a §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags tilläggs-pensionsverksamhet

Försäkringsinspektionen övervakar att ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet när det gäller verksamhet som bolaget bedriver i Finland följer den social- och arbetslagstiftning som nämns i 13 b § 1 mom. 1 punkten och de informationsregler som nämns i 13 b § 1 mom. 2 punkten. Om

Försäkringsinspektionen upptäcker att ett EES-försäkringsbolag inte följer ovan nämnda bestämmelser, skall den genast underrätta den myndighet i EES-försäkringsbolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen om detta. Försäkringsinspektionen utövar tillsyn i samarbete med den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att när det gäller kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag använda tillgångar som nämnda kreditinstitut, bolag och företag har i sin besittning och som hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggs pensionsverksamhet eller helt förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kapitalkraven.

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspek-

tionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkrings sed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet eller om bolaget när det gäller tilläggs pensionsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetslagstiftningen som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Försäkringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggs pensioner eller sin tilläggs pensionsverksamhet i Finland och av synnerligen vägande skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland. I registret antecknas

6) återkallande eller begränsning av koncession som i Finland beviljats ett försäkringsbolag från tredje land, samt uppgift om orsaken och tidpunkten,

7) tidpunkten för återkallande av koncession som beviljats ett utländskt EES-försäkringsbolag i dess hemstat, samt

8) tilläggs pensionsverksamhet som ett EES-försäkringsbolag bedriver i Finland.

75 §

Verksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning

Har Försäkringsinspektionen skäl att anta att någon för ett utländskt försäkringsbolags räkning i Finland bedriver verksamhet enligt denna lag utan att göra sådan anmälan som avses i 7, 10 och 13 a § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom., skall inspektionen skaffa utredning om saken och vid behov uppmana den som saken gäller att inom en bestämd tid göra anmälan enligt 7, 10 eller

13 a §, ansöka om koncession, ändra sin verksamhet enligt inspektionens anvisningar eller att upphöra med verksamheten.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räkning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 § eller bedriver tilläggs pensionsverksamhet utan att göra anmälan enligt 13 a § eller

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Helsingfors den 7 oktober 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Bilaga
Parallelltexter

1.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 47 § 3 mom., *ändras* 2 § 1 mom. 5 och 6 punkten, 4 § 3 mom., 5 § 3 och 4 mom., 7 § 2 och 3 mom., 19 och 44 §, 46 § 3—8 och 10 mom., 46 a § 1 mom., 47 § 1 mom., 48 a och 48 b §, rubriken för 7 kap., 49 a, 65 och 67—69 § samt 137 a § 2 mom.,

av dem 2 § 1 mom. 6 punkten sådan den lyder i lag 288/2000, 46 § 3 och 5 mom. och 67 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 85/1999, 46 § 4 mom., 46 § 9 och 10 mom. samt 46 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 382/2005, 46 § 7 och 8 mom. och 48 a § sådana de lyder i nämnda lag 85/1999, 48 b § sådan den lyder i lag 1323/1997, 49 a § sådan den lyder i lag 421/2003, 65 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 85/1999 och lag 1323/2004 och 137 a § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 288/2000, samt

fogas till 1 § ett nytt 3 mom., till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 288/2000, en ny 4 a och 4 b punkt och nya 7—13 punkter, till lagen en ny 6 a §, till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1323/1997, en ny 9 a, 15 a och 15 b punkt, till 25 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 44 a §, till 47 a §, sådan den lyder i nämnda lag 85/1999, ett nytt 2 mom., till lagen nya 47 b—47 o § och en ny 49 b § samt ett nytt 13 a kap. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Vad som med stöd av denna lag gäller en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning tillämpas på motsvarande sätt på en EES-tilläggs-pensionsstiftelse, om inte annat föreskrivs i 13 a kap.

2 §

I denna lag avses med

2 §

I denna lag avses med

4 a) **EES-tilläggs-pensionsstiftelse** en pensionsstiftelse enligt 13 a kap. vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggs-pensioner och andra förmåner,

4 b) **utländsk EES-tilläggs-pensionsanstalt** en tilläggs-pensionsanstalt med tilläggs-pensionsverksam-

5) personer som hör till verksamhetskretsen sådana personer som står i arbets-, tjänste- eller annat anställningsförhållande till arbetsgivaren eller hör till dennas ledning och är försäkrade i pensionsstiftelsen, *samt med*

6) tjänsteföretag en sammanslutning som för en pensionsstiftelse producerar tjänster som hänför sig till pensionsstiftelsens verksamhet.

het, som bedriver sådan tilläggs-pensions-verksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/41/EG) om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut och som vederbörligen godkänts och registrerats i en annan EES-stat,

5) personer som hör till verksamhetskretsen sådana personer som står i arbets-, tjänste- eller annat anställningsförhållande till arbetsgivaren eller hör till dennas ledning och är försäkrade i pensionsstiftelsen,

6) tjänsteföretag en sammanslutning som för en pensionsstiftelse producerar tjänster som hänför sig till pensionsstiftelsens verksamhet,

7) **EES-stat** en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) **reglerad marknad** en fondbörs som är belägen i en EES-stat och står under tillsyn av myndigheter i en EES-stat, samt något annat system för omsättning som verkar i en EES-stat och som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter jämföras med en sådan fondbörs,

9) **pensionsansvarets bruttobelopp** det belopp som pensionsstiftelsen enligt 46 § 1 mom. skall täcka före avdrag av de poster som anges i 3 mom. i nämnda paragraf,

10) **skuldförbindelse** lånefordringar och andra fordringar som grundar sig på en skuldförbindelse, på skuldförbindelser upplupen ränta samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument med undantag av aktier, andelar, derivatkontrakt och sådana förbindelser som har en sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga förbindelser,

11) **fastighetssammanslutning** en sammanslutning vars huvudsakliga syfte är att äga sådana tillgångar som avses i 47 e § 1 mom. 1—3 punkten,

12) **koncern** en koncern enligt lagen om aktiebolag (734/1978), samt

13) **borgen** proprieborgen som borgensmannen ställt för en skuldförbindelse.

Gällande lydelse

verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. Pensionsstiftelsen kan dock vid behov uppta lån på ett sätt som bestäms av social- och hälsovårdsministeriet.

Föreslagen lydelse

verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. *En B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en B-avdelning kan dock vid behov uppta lån på ett sätt som bestäms närmare genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. En A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning får endast tillfälligt uppta kortfristiga krediter för att upprätthålla sin likviditet. En pensionsstiftelse får inte ställa borgen.*

5 §

Är arbetsgivaren ett aktiebolag, får de mot vederlag förvärvade aktier stiftelsen äger i arbetsgivarbolaget uppgå till högst 10 procent av bolagets aktiekapital. Det belopp pensionsstiftelsen placerat i aktier som förvärvats på nämnda sätt får dock vara högst 10 procent av pensionsstiftelsens egendom.

5 §

Är arbetsgivaren ett aktiebolag, får de mot vederlag förvärvade aktier *en B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelses B-avdelning* äger i arbetsgivarbolaget uppgå till högst 10 procent av bolagets aktiekapital. *En B-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en B-avdelning får i aktier som förvärvats på nämnda sätt dock placera högst 10 procent av B-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens B-avdelnings tillgångar. Med avvikelse från bestämmelserna i 4 § 4 mom. och 143 § får en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning placera högst fem procent av A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar i arbetsgivarföretaget. Är arbetsgivaren ett företag som hör till en koncern, får en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning placera högst 10 procent av A-pensionsstiftelsens eller AB-pensionsstiftelsens A-avdelnings tillgångar i företag som hör till samma koncern. Det ovan sagda gäller inte sådana lån som en A-pensionsstiftelse eller en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning ger till arbetsgivarföretaget och för vilka ställts en av arbetsgivaren oberoende säkerhet som kan utgöra täckning.*

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl bevilja undantag från 3 mom. *Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl bevilja B-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers B-avdelningar undantag från bestämmelserna i 3 mom.*

6 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning har rätt att för förvaltningen av sina tillgångar använda kapitalförvaltare som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster på värdepappersområdet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning har också rätt att för förvaringen av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv om investeringstjänster på värdepappersområdet eller Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

7 §

Arbetsgivaren skall vara antingen en inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en juridisk person vars hemort finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar pensionsstiftelsen tillstånd att avvika från detta. En juridisk person har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet när den har bildats enligt lagstiftningen i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och den har antingen sin staddeenliga hemort, centralförvaltning eller huvudkontor i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

7 §

Arbetsgivaren skall vara antingen en inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bosatt medborgare i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller en juridisk person vars hemort finns inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte *Försäkringsinspektionen* beviljar pensionsstiftelsen tillstånd att avvika från detta. En juridisk person har sin hemort inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet när den har bildats enligt lagstiftningen i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och den har sin staddeenliga hemort, centralförvaltning eller huvudkontor i någon stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Gällande lydelse

Den verksamhet inom vilken de personer verkar för vilkas pensionskydd pensionsstiftelsen grundas skall av arbetsgivaren utövas i Finland.

Föreslagen lydelse

Arbetsgivaren skall, såvida det inte är fråga om en EES-tilläggs-pensionsstiftelse, i Finland utöva den verksamhet inom vilken de personer verkar för vilkas pensionskydd pensionsstiftelsen grundas.

9 §

I pensionsstiftelsens stadgar skall anges

9 a) information om att personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets och deras förmånstagare har rätt till tilläggs-pension eller annan förmån vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

15 a) vilken information om annan verksamhet än sin lagstadgade verksamhet som pensionsstiftelsen, på begäran eller på eget initiativ på det sätt som förutsätts i 7 kap. 49 a—49 b §, överlämnar till personer som hör till pensionsstiftelsens verksamhetskrets, personer som fått fribrev och pensionstagare samt uppgift om hur och när denna information överlämnas,

15 b) information om de rättsmedel som i fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten står till buds för dem som hör till verksamhetskretsen, dem som fått fribrev, pensionstagarna samt deras förmånstagare,

19 §

Minst hälften av styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt ombudsmannen skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte social- och hälsovårdsministeriet beviljar stiftelsen tillstånd att avvika från detta.

19 §

Minst en av styrelsemedlemmarna och suppleanterna samt ombudsmannen skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar pensionsstiftelsen tillstånd att avvika från detta.

De personer som hör till ledningen skall ha god vandel. De skall ha sådan allmän kännedom om pensionsstiftelseverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet eller de skall bland sina anställda ha rådgivare som är tillräckligt kompetenta och erfarna.

Ledningen skall sköta pensionsstiftelsen med yrkesskicklighet och med beaktande av

En person som är omyndig eller som har försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller ombudsman.

intressena i fråga om de personer som hör till verksamhetskretsen, de personer som fått fribrev samt pensionstagarna.

En person som är omyndig eller som har försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller ombudsman.

 25 §

Styrelsen skall se till att pensionsstiftelsen med beaktande av arten och omfattningen av pensionsstiftelsens verksamhet har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

44 §

Ändras grunderna för beräkning av pensionsansvaret för annat pensionsskydd än pensionsskydd enligt lagen om pension för arbetstagare så att pensionsansvaret enligt de nya grunderna är större än enligt de tidigare grunderna, kan social- och hälsovårdsministeriet bevilja pensionsstiftelsen tillstånd att till denna del hålla pensionsansvaret lägre under en viss tid, dock högst i tio år. Skillnaden skall årligen minskas enligt en plan som ministeriet har godkänt.

44 §

Grunderna för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar skall i första hand bestämmas med beaktande av tryggandet av förmånerna för dem som hör till verksamhetskretsen och dem som fått fribrev samt pensionstagarna. De variabler som används vid beräkningen av pensionsansvaret, såsom antaganden i fråga om dödsfall, invaliditet och lång levnad och ekonomiska antaganden, skall väljas på ett aktsamt sätt. De försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar.

Andras grunderna för beräkning av en A-pensionsstiftelses eller AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar med anledning av förändrad lagstiftning, befolkningsstruktur eller ekonomisk situation på så sätt att pensionsansvaret enligt de nya grunderna är större än enligt de gamla grunderna, kan Försäkringsinspektionen bevilja pensionsstiftelsen tillstånd att tillåta ett ansvarsunderskott i enlighet med 43 § 5 mom., som skall täckas i enlighet med 46 § 5 mom. inom en viss tid, dock

högst tio år (**täckningsunderskott**).

En förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall bevilja tillstånd är att pensionsstiftelsen gör upp en genomförbar plan för amorteringen av täckningsunderskottet inom en viss tid, dock högst tio år. Beviljandet av tillståndet och längden på den utsatta tiden skall grunda sig på pensionsstiftelsens bedömning av den genomsnittliga höjning av premienivån som amorteringen av täckningsunderskottet kommer att medföra. Planen skall finnas tillgänglig för personer som hör till verksamhetskretsen, för dem som fått fribrev samt för pensionstagarerna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de grunder som används vid beräkning av pensionsansvaret för A-pensionsstiftelser och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningar. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beaktandet av tryggande och aktsamhet i beräkningsgrunderna och om valet av variabler och antaganden som används vid beräkning av pensionsansvaret.

44 a §

Den räntesats som används vid beräkning av A-pensionsstiftelsers och AB-pensionsstiftelsers A-avdelningars pensionsansvar skall väljas på ett aktsamt sätt.

Vid fastställandet av en maximiräntesats i enlighet med 4 mom. skall marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk beaktas.

Utan hinder av vad som bestäms i 4 mom. kan, på ansökan av pensionsstiftelsen, till räntesats för beräkning av en A-pensionsstiftels eller en AB-pensionsstiftels A-avdelnings pensionsansvar med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en räntesats, som är större än den maximiräntesats som avses i 4 mom., enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker pensionsansvaret genom att den minskas tillräckligt med avseende på säkerheten. Härvid skall också nivån på avkastningen från placeringen av framtida premier beaktas. Avkastningsnivån korrigeras så att den motsvarar avkastningen av

46 §

Pensionsstiftelsen skall täcka pensionsansvarets bruttobelopp med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka pensionsansvaret från vilket följande poster först har dragits av:

- 1) återförsäkrarens andel högst till ett belopp som godkänns av social- och hälsovårdsministeriet,
- 2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt
- 3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som ministeriet bestämmer.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas avvikande från deras gängse värde.

Täckningen av pensionsansvaret skall, enligt vad som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den, bestå av

- 1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,
- 2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,
- 3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,
- 4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar,
- 5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom, såsom nyttjanderätt och dispositionsrätt, samt legorätt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar; rätt till vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk förutsatt att in-teckning har fastställts

46 §

framtida placeringar till den del som de placeringar som täcker pensionsansvaret är kortvarigare än pensionsansvaret. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i detta moment.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar genom förordning den maximiräntesats som kan användas vid beräkning av pensionsansvaret.

Pensionsstiftelsen skall täcka pensionsansvarets bruttobelopp med sådana tillgångs-slag som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka pensionsansvaret från vilket följande poster först har dragits av:

- 1) återförsäkrarens andel högst till ett belopp som godkänns av Försäkringsinspektionen,
- 2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt
- 3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som *social- och hälsovårdsministeriet* bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelse från deras gängse värde.

Täckningen av pensionsansvaret skall, enligt vad som bestäms i 47 b—47 o §, bestå av

- 1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,
- 2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,
- 3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,
- 4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar,
- 5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom, såsom nyttjanderätt och dispositionsrätt, samt legorätt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar; rätt till vattenkraft som utnyttjas av ett vattenkraftverk förutsatt att in-teckning har fastställts

Gällande lydelse

till säkerhet för rätten att använda vattenkraft, byggnadstida fordringar, på sådana fastighetssammanslutningar som äger sådana tillgångar som avses i denna punkt och i vilka pensionsstiftelsen har en absolut bestämmanderätt,

6) fordringar på arbetsgivare samt andra fordringar på återförsäkrare än de andelar för återförsäkraren som nämns i 3 mom. 1 punkten,

7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,

8) fordringar vid ansvarsfördelningen enligt 16 § i förordningen om pension för arbetstagare,

9) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,

10) pengar och banktillgodohavanden, depositioner i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot depositioner,

11) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott, eller

12) ansvarsunderskott för vilken har ställts en säkerhet som får användas som täckning.

Ministeriet kan på pensionsstiftelsens ansökan godkänna som täckning för pensionsansvarets bruttobelopp även andra än i 5 mom. nämnda tillgångar och förbindelser, vilka med hänseende till deras kvalitet och säkerhet kan likställas med de tillgångar som avses i 5 mom.

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

Föreslagen lydelse

till säkerhet för rätten att använda vattenkraft, fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som äger tillgångar som avses i denna punkt och i vilken pensionsstiftelsen har absolut bestämmanderätt,

6) fordringar på arbetsgivare samt andra fordringar på återförsäkrare än de andelar för återförsäkraren som nämns i 3 mom. 1 punkten,

7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,

8) fordringar vid ansvarsfördelningen enligt 16 § i förordningen om pension för arbetstagare,

9) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,

10) pengar och banktillgodohavanden, depositioner i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot depositioner,

11) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott, eller

12) ansvarsunderskott för vilket har ställts en säkerhet som får användas som täckning.

Försäkringsinspektionen kan på pensionsstiftelsens ansökan godkänna som täckning för pensionsansvarets bruttobelopp även andra än i 5 mom. nämnda tillgångar och förbindelser, vilka med hänseende till deras kvalitet och säkerhet kan likställas med de tillgångar som avses i 5 mom.

Vad i denna lag föreskrivs om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som avses i 5 mom. 5 punkten tillämpas på sådana tillgångar också när de ägs av en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som pensionsstiftelsen har bestämmanderätt i, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av pensionsstiftelsen. Vad som föreskrivs i detta moment gäller också en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som pensionsstiftelsen har bestämmanderätten i tillsammans med en annan eller flera andra pensionsstiftelser som hör till samma arbetsgivare eller till arbetsgivare som hör till samma koncern eller som Försäkringsinspektionen på pensionsstiftelsens ansökan jämställer med en sådan fastighetssammanslutning som avses i detta moment.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar och förbindelser som hör till täckningen för pensionsansvaret, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när fondandelar får beaktas i täckningen av bruttobeloppet av pensionsansvaret och när de tillgångar som avses i 15 § 1 mom. 2 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998) får beaktas i täckningen.

46 a §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 4 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar,

2) vid tillämpning av 4 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 5 § 1—3 punkten samt 6 § 1 mom. 1 och 2 punkten i förordningen om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar.

47 §

En A- och AB-pensionsstiftelse skall täcka sitt pensionsansvar som följer av frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om lokalisering av de tillgångar och förbindelser som hör till täckningen för pensionsansvaret, begränsning av valutarisken och ordnande av valutarörelsen, användning av derivatavtal som täckning, värdering av säkerheterna samt betydelsen av säkerheter då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov också närmare föreskrifter om när ett omsättningssystem som tillämpas i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan jämföras med en fondbörs, när en sammanslutning kan jämföras med en fastighetssammanslutning, en depositionsbank eller ett försäkringsbolag, när fondandelar får beaktas i täckningen av bruttobeloppet av pensionsansvaret och när de tillgångar som avses i 47 m § 1 mom. 2 punkten får beaktas i täckningen.

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

46 a §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 47 b § 1 mom. 1 punkten, och

2) vid tillämpning av 47 b § 1 mom. 2 och 3 punkten, 47 c § 1—3 punkten samt 47 d § 1 mom. 1 och 2 punkten.

47 §

En A- och AB-pensionsstiftelse skall täcka sitt pensionsansvar som följer av frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner. *Från pensionsansvaret kan härvid avdras det belopp av det täckningsunderskott*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om den anställningstid som infallit före pensionsstiftelsens grundande enligt stadgarna för en pensionsstiftelse som registreras efter att denna lag har trätt i kraft skall beaktas vid fastställande av pensionerna, kan med social- och hälsovårdsministeriets samtycke ett annat pensionsansvar som grundar sig på anställningstiden än ett sådant som avses i lagen om pension för arbetstagare täckas enligt denna paragraf inom högst fem år efter pensionsstiftelsens grundande.

som avses i 44 § 2 mom. som inte har amorterats.

(upphävs 47 § 3 mom.)

47 a §

En A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings placeringsplan skall innehålla riktlinjer för placeringspolitiken. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och minst vart tredje år. Redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken skall innehålla en redogörelse för metoder för mätning av placeringsrisker och för riskkontroll och den strategi som en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelse i fråga om en A-avdelning följt vid fördelningen av sina placerade tillgångar med beaktande av pensionsåtagandenas art och varaktighet.

47 b §

Pensionsansvarets hela bruttobelopp kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning där åtminstone en av medlemmarna är en EES-stat,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan kommun, samkommun, församling som fungerar som ett offentligt samfund eller annat sådant med dessa jämfällbart regionalt offentligt samfund som är beläget i en EES-stat och som har skatteuppbördsrätt eller vars med-

lemmar har skatteuppbördsrätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämför med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som avses ovan,

4) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

5) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf, och

6) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser eller fondandelar som avses i 1—5 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 4 och 5 punkten till täckningen för pensionsansvarets bruttobelopp.

47 c §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat sådant kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat än en sådan depositionsbank som avses i 47 b § 1 mom. 3 punkten, eller en annan sammanslutning som med stöd av samma punkt jämföras med en sådan depositionsbank,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären är en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat,

3) skuldförbindelser som omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat och i vilka gäldenären är en annan sammanslutning än en sådan som avses i 1 eller 2

punkten eller i 47 b § 1 mom. 1—3 punkten, och

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

47 d §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) aktier och andelar i sådana sammanslutningar som har hemort i en EES-stat och vilkas aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat, dock inte aktier och andelar i fastighets-sammanslutningar,

2) sådana förbindelser som emitterats av sammanslutningar som avses i 1 punkten och som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser,

3) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i 47 b, 47 c § eller i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

4) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i 47 b, 47 c § eller i denna paragraf, och

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av aktier, andelar, förbindelser eller fondandelar som avses i 1—4 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 3 och 4 punkten till täckningen för pensionsansvarets bruttobelopp.

47 e §

Högst 40 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får bestå av

1) fastigheter och byggnader i en EES-stat,

2) sådana rättigheter i fast egendom eller

vattenkraft i en EES-stat som avses i 46 § 5 mom. 5 punkten,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat, och

4) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som avses i 3 punkten och i vilken pensionsstiftelsen har bestämmanderätt.

Tillsammans med sådana tillgångsslag som nämns i 1 mom. får sammanlagt högst 70 procent av pensionsansvarets bruttobelopp täckas med sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av inteckning i sådana tillgångsslag som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten eller av aktier eller andelar som avses i 1 mom. 3 punkten.

47 f §

Högst 25 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) sådana skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i 47 b § 1 mom. 2 punkten eller ett kreditinstitut som avses i 47 c § 1 punkten, eller

2) en placeringsfond som avses i 47 b § 1 mom. 4 och 5 punkten eller 47 d § 1 mom. 3 och 4 punkten eller ett därmed jämförbart fondföretag.

Med skuldförbindelserna enligt 1 mom. 1 punkten jämföras skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av nämnda skuldförbindelser.

Om en i 1 mom. avsedd sammanslutnings aktier eller andelar noteras på en reglerad marknad, skall vid tillämpning av maximi-gränsen sammanräknas också aktierna och andelarna i sammanslutningen och sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

47 g §

Högst 15 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) en fastighet, byggnad, rättighet eller fastighetssammanslutning som avses i 47 e § 1 mom. 1—3 punkten,

2) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett objekt enligt 1 punkten eller för vilka säkerheten utgörs av aktier och andelar i samma fastighetssammanslutning, eller

3) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som avses i 47 e § 1 mom. 3 punkten och i vilken pensionsstiftelsen har bestämmanderätt.

Om en fastighet eller byggnad, ett objekt för en sådan rättighet som avses i 1 mom. 1 punkten eller ett objekt för en inteckning som fastställts till säkerhet för en skuldförbindelse är en och samma placering eller om de befinner sig så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering, skall alla placeringar enligt 1 mom. som hänförs till detta objekt sammanräknas vid tillämpning av den maximigräns som fastställs i nämnda moment.

47 h §

Högst 5 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt i aktier och andelar i en och samma sammanslutning som avses i 47 d § 1 mom. 1 och 2 punkten och i sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

Tillsammans med de tillgångsslag som avses i 1 mom. får sammanlagt högst en andel av täckningen som motsvarar 10 procent av pensionsansvarets bruttobelopp utgöras av

1) skuldförbindelser i en och samma sammanslutning vilka saknar säkerhet eller för vilka säkerheten utgörs av tillgångar enligt 1 mom., och

2) skuldförbindelser som ingåtts av andra gäldenärer och för vilka säkerheten utgörs av en och samma sammanslutnings tillgångar enligt 1 mom. eller 1 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får av de tillgångar och förbindelser som utgör täckningen sammanlagt högst 10 procent vara placerade i sådana skuldförbin-

delser i en och samma sammanslutning som avses i 47 c § 3 punkten.

47 i §

Av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får högst 25 procent av bruttobeloppet vara placerade i sådana tillgångar enligt 47 b—47 e § vilkas värde huvudsakligen grundar sig på arbetsgivarens verksamhet. Högst 15 procent av pensionsansvarets bruttobelopp får dock vara placerade i ett objekt som utgör en funktionell helhet.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

47 j §

Vid tillämpningen av maximigränserna enligt 47 c, 47 d, 47 f, 47 h och 47 i § skall också sådana placeringar sammanräknas som riktar eller hänför sig till en annan sammanslutning som hör till samma koncern som sammanslutningen.

47 k §

Högst 20 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för pensionsansvarets bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

47 l §

Vad som i 47 b—47 j § föreskrivs om täckandet av lagstadgat pensionsansvar, tillämpas vid täckandet av 75 procent av en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvar som avses i 47 § 2 mom.

47 m §

En annan del än den del av täckningen för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsan-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

svar som avses i 47 § 2 mom. tredje meningen får förutom vad som föreskrivs om lagstadgad verksamhet i 47 b—47 j § i denna lag utgöras av

1) skuldförbindelser i vilka arbetsgivaren är gäldenär och för vilka det inte har ställts säkerhet som är oberoende av arbetsgivaren enligt 47 b—47 e § samt arbetsgivarens aktier och andelar som noterats på en reglerad marknad i en EES-stat till sammanlagt högst 10 procent av pensionsansvarets bruttobelopp, och

2) andra tillgångar och förbindelser.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de förutsättningar och begränsningar enligt vilka sådana tillgångar som avses i 1 mom. 2 punkten får upptas till täckning.

47 n §

Högst 30 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för en A-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings pensionsansvars bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar och förbindelser som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

47 o §

Försäkringsinspektionen kan på pensionsstiftelsens ansökan för viss tid bevilja tillstånd att överskrida den maximigräns som föreskrivs i 47 c—47 h och 47 m §.

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital avses det belopp med vilket de tillgångar och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter inom verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det

48 a §

Med en B-pensionsstiftelses och en AB-pensionsstiftelses B-avdelnings verksamhetskapital avses det belopp med vilket tillgångarna för verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider de skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som föreskrivs i 2—10 mom. och bestäms närmare med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av pensionsansvaret beaktas inte det

tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

tilläggsförsäkringsansvar som avses i 43 § 2 mom. 3 punkten.

Till en pensionsstiftelses verksamhetskaptal hänförs följande poster:

1) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) de frivilliga reserveringar som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

3) det tilläggsförsäkringsansvar som avses ovan i 43 § 2 mom. 3 punkten,

4) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär och den inte används som säkerhet enligt 48 § lagen om pensionsstiftelser,

5) borgensförbindelser och säkerheter som enligt 47 b-47 k § kan godkännas som täckning för pensionsansvar i samband med sådana skuldförbindelser som innehas av pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare,

6) av arbetsgivarens ställd säkerhet till den del den överskrider minimibeloppet enligt 48 §,

7) på ansökan av pensionsstiftelsen och med Försäkringsinspektionens samtycke högst fem procent av arbetsgivarens lönesumma som utgör grund för den årspremie som motsvarar de grunder som ministeriet fastställt med stöd av 12 § 1 mom. 4 punkten lagen om pension för arbetstagare, samt

8) på ansökan av pensionsstiftelsen och med

Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—7 punkten.

I en AB-pensionsstiftelse kan de poster som avses i 1 mom. 1, 2, 4 och 5 punkten hänföras till verksamhetskaptalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring hör till B-avdelningen eller ingår i B-avdelningens tillgångar.

Från verksamhetskaptalet avdras

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv, samt

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en AB-pensionsstiftelse avdras de i 1 mom. uppräknade posterna från verksamhetskapitalet till den del de enligt pensionsstiftelsens bokföring ingår i balansräkningen för B-avdelningen eller hör till B-avdelningens förpliktelser.

Ett belopp motsvarande minimibeloppet av verksamhetskapitalet skall utgöras av de poster som avses i 2 mom. 1—3 punkten minskade med de poster som avses i 4 mom.

Av verksamhetskapitalet skall ett belopp som motsvarar den solvensgräns som avses i 48 b § 1 mom. bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—6 punkten. Av de borgensförbindelser och säkerheter som avses i 2 mom. 5 och 6 punkten får dock räknas till godo endast borgensförbindelser som ingåtts av sådana sammanslutningar som anges i 47 b §.

Av verksamhetskapitalet får andra i 2 mom. uppräknade poster utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapitalet och solvensgränsen.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att skuldförbindelser som avses i 2 mom. 4 punkten och 4 mom. 2 punkten och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument kan värderas med avvikelse från deras gängse värde i en pensionsstiftelses verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som skall hänföras till och poster som skall dras av från verksamhetskapitalet.

48 b §

Solvensgränsen för en pensionsstiftelse som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare skall bestämmas så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av hur placeringarna fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Om hur solvensgränsen skall beräknas och om de poster som skall hänföras till denna bestäms närmare genom förordning.

Minimibeloppet av verksamhetskapitalet är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionsstiftelsens pen-

48 b §

Solvensgränsen för pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare fastställs riskteoretiskt så att den motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av fördelningen av placeringarna mellan olika tillgångsslag. Om uträkningen av solvensgränsen och om de poster som skall hänföras till denna bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Minimibeloppet av verksamhetskapitalet är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionsstiftelsens pen-

sionsansvar som avses i 43 § 2 mom. 1—3 punkten. Genom förordning bestäms om de poster som skall hänföras till minimibeloppet av verksamhetskapalet.

7 kap.

Utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar

49 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall med skäligen mellanrum informera andra till dess verksamhetskrets hörande personer än pensionstagare eller andra förmånstagare om pensionsstiftelsens stadgar av vilka omfattningen av deras pensionsrätt och valmöjligheterna i systemet framgår. Samtidigt skall information ges om de rättsmedel som står till buds för dem som hör till verksamhetskretsen.

sionsansvar som avses i 43 § 2 mom. 1—3 punkten. Om poster som skall hänföras till minimibeloppet av verksamhetskapalet föreskrivs i 48 a § 6 mom.

7 kap.

Informationsregler, utbetalning av förmån och begränsning av pensionsstiftelsens ansvar

49 a §

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning *skall för kännedom tillstålla personer som hör till dess verksamhetskrets och de personer som fått fribrev samt vid behov deras företrädare* pensionsstiftelsens stadgar av vilka framgår omfattningen av deras pensionsrätt, *föresättningar i anslutning till erhållandet av förmånerna och valmöjligheterna samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av reglerna för pensionssystemet.*

En A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning skall varje år ge personer som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev en redogörelse för pensionsstiftelsens finansiella ställning.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensions- och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare och vid behov hans eller hennes företrädare inom skälig tid få information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet.

49 b §

Personer som hör till verksamhetskretsen och de personer som fått fribrev, pensionstagarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran få

1) bokslut och årsredovisning och, om pensionsstiftelsen ansvarar för fler än ett pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av pensionssystemen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

men, och

2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken.

Personer som hör till verksamhetskretsen och de som fått fribrev skall på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,

2) förmånernas nivå när försäkringsförhållandet upphör, samt

3) de regler som gäller överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt för det fall att försäkringsförhållandet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

Personer tillhörande verksamhetskretsen som omfattas av en rörelseöverlåtelse skall på begäran få utförlig information om beloppet av den intjänade pensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid rörelseöverlåtelsen.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen lämna in bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande samt en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

Pensionsstiftelsen skall också tillstålla pensionsskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om ministeriet har överfört tillsynsuppgifter på denna.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande samt en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som *social- och hälsovårdsministeriet* och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

De pensionsstiftelser och företag eller pensionsanstalter, till vilka pensionsstiftelsens funktioner överlåtits, skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionsstiftelsen och företaget eller pensionsanstalten, som påverkar pensionsstiftelsens finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

Pensionsstiftelsen skall också tillstålla pensionsskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om *social- och hälsovårdsministeriet* har överfört tillsynsuppgifter på denna.

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller av vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade föreskrifter, skall Försäkringsinspektionen uppmana pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

Ministeriet har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som styrelsen eller något annat förvaltningsorgan har fattat i ett ärende som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts, kan ministeriet förplikta pensionsstiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Ministeriet kan förelägga vite för att förstärka en uppmaning eller ett förbud som nämns i denna paragraf. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Nylands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan ministeriet bestämma att pensionsstiftelsens verksamhet till vissa delar skall upphöra eller att stiftelsen skall upplösas. När pensionsstiftelsen upplöses skall i tillämpliga delar iakttas 10 kap.

68 §

Sköter pensionsstiftelsens styrelse inte sina åligganden, kan social- och hälsovårdsministeriet förordna en eller flera syssломän att handha pensionsstiftelsens angelägenheter till dess styrelsen på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till syssломännen skall av pensionsstiftelsens tillgångar betalas ett av ministeriet godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om pensionsstiftelsens tillgångar inte räcker för betalning av arvoden och ersättningar, skall den bristande delen täckas av de tillgångar som uppbärs hos pensionsstiftelsen som ersättning för försäkringsinspektionens kostnader.

69 §

Anser social- och hälsovårdsministeriet

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller av *social- och hälsovårdsministeriet* eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade förordningar eller föreskrifter, skall Försäkringsinspektionen uppmana pensionsstiftelsen att rätta till saken inom en viss tid.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som styrelsen eller något annat förvaltningsorgan har fattat i ett ärende som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts, kan *Försäkringsinspektionen* förplikta pensionsstiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förelägga vite för att förstärka en uppmaning eller ett förbud som nämns i denna paragraf. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av *länsstyrelsen i Södra Finlands län*.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan *Försäkringsinspektionen* bestämma att pensionsstiftelsens verksamhet delvis skall upphöra eller att stiftelsen skall upplösas. När pensionsstiftelsen upplöses skall i tillämpliga delar iakttas 10 kap.

68 §

Sköter pensionsstiftelsens styrelse inte sina åligganden, kan *Försäkringsinspektionen* förordna en eller flera syssломän att handha pensionsstiftelsens angelägenheter till dess styrelsen på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till syssломännen skall av pensionsstiftelsens tillgångar betalas ett av *Försäkringsinspektionen* godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om pensionsstiftelsens tillgångar inte räcker för betalning av arvoden och ersättningar, skall den bristande delen betalas av de tillgångar som uppbärs hos pensionsstiftelser som ersättning för försäkringsinspektionens kostnader.

69 §

Anser *Försäkringsinspektionen* att en

Gällande lydelse

att en pensionsstiftelse är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan ministeriet förbjuda pensionsstiftelsen att överlåta eller pantsätta egendom som den har i sin besittning.

Föreslagen lydelse

pensionsstiftelse är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan *Försäkringsinspektionen* förbjuda pensionsstiftelsen att överlåta eller pantsätta pensionsstiftelsens egendom.

Försäkringsinspektionen kan i den situation som nämns i 1 mom. förbjuda användningen av en A-pensionsstiftelses eller en AB-pensionsstiftelses A-avdelnings tillgångar som sådana kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut som avses i 6 a § har i sin besittning.

13 a kap.

Verksamhet över gränserna

125 a §

På tilläggs-pensionsverksamhet som bedrivs av en EES-tilläggs-pensionsstiftelse i en annan EES-stat än Finland tillämpas bestämmelserna i 125 b—125 j § i detta kapitel.

En utländsk EES-tilläggs-pensionsanstalt har rätt att bedriva tilläggs-pensionsverksamhet i Finland enligt vad som föreskrivs i 157 a § 2 mom. i lagen om försäkringskassor.

125 b §

En EES-tilläggs-pensionsstiftelse som har för avsikt att förvalta frivilliga tilläggs-pensioner och andra förmåner för företag som är etablerade inom andra EES-staters territorium skall ansöka om tillstånd hos Försäkringsinspektionen innan verksamheten inleds.

EES-tilläggs-pensionsstiftelsen skall lämna följande uppgifter till Försäkringsinspektionen i anslutning till ansökan om tillstånd:

1) namnet på det företag vars tilläggs-pensionssystem EES-tilläggs-pensionsstiftelsen skall förvalta,

2) den EES-stat, vars social- och arbetslagstiftning gällande tilläggs-pensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och de försäkrade, samt

3) en utredning om huvuddragen i det fö-

retags pensionssystem som EES-tilläggpensionsstiftelsen skall förvalta.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till ansökan om tillstånd.

125 c §

Har Försäkringsinspektionen inte skäl att betvivla att EES-tilläggpensionsstiftelsens administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga med den föreslagna tilläggpensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som avses i 125 b § 2 punkten vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten och underrätta EES-tilläggpensionsstiftelsen om detta.

125 d §

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggpensionsstiftelsen om de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall tillämpas på tilläggpensioner och de investeringsregler enligt vilka ett tilläggpensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat skall förvaltas. Försäkringsinspektionen skall dessutom underrätta EES-tilläggpensionsstiftelsen om de informationsregler som skall tillämpas i fråga om personer som hör till verksamhetskretsen eller har fått fribrev i en sådan stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten.

En EES-tilläggpensionsstiftelse som bedriver verksamhet i Finland kan börja förvalta tilläggpensionssystem för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat, när EES-tilläggpensionsstiftelsen har mottagit Försäkringsinspektionens underrättelse om de villkor som avses i 1 mom., dock senast inom två månader från att den behöriga myndigheten i den stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten mottagit de i 125 c § avsedda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Innan EES-tilläggpensionsstiftelsen inle-

der verksamheten skall Försäkringsinspektionen anteckna EES-tilläggpensionsstiftelsen i registret över pensionsstiftelser. I registret över pensionsstiftelser skall dessutom de EES-stater i vilka EES-tilläggpensionsstiftelsen bedriver verksamhet nämnas.

125 e §

En EES-tilläggpensionsstiftelse skall i sin verksamhet över gränserna följa den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i den stat som avses i 125 b 2 mom. 2 punkten. Dessutom skall en EES-tilläggpensionsstiftelse när de behöriga myndigheterna i en i 125 b § 2 mom. 2 punkten avsedd stat kräver det tillämpa de investeringsregler som skall följas i ifrågavarande stat gällande de tillgångar som motsvarar den verksamhet som bedrivs i den ifrågavarande staten. EES-tilläggpensionsstiftelsen skall också följa de informationsregler som skall följas i ifrågavarande stat när det gäller personer som hör till verksamhetskretsen eller som har fått fribrev vilka omfattas av det pensionssystem i den ifrågavarande staten som förvaltas av EES-tilläggpensionsstiftelsen.

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggpensionsstiftelsen om sådana väsentliga ändringar som gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. om de kan påverka förvaltningen av tilläggpensionssystemet för ett företag som är etablerat i en annan EES-stat.

125 f §

En A-pensionsstiftelse kan omvandlas till en EES-tilläggpensionsstiftelse. I fråga om ansökningen och inledandet av verksamheten över gränserna tillämpas 125 b—125 d §.

125 g §

En EES-tilläggpensionsstiftelse skall helt täcka det pensionsansvar som hänför sig till tilläggpensionsverksamhet som EES-tilläggpensionsstiftelsen bedriver i andra EES-stater än Finland.

125 h §

En EES-tilläggs pensionsstiftelse skall hålla de tillgångar och möjliga skulder samt intäkter och kostnader som hänför sig till verksamhet över gränserna åtskilda från motsvarande poster som hänför sig till verksamhet som EES-tilläggs pensionsstiftelsen bedriver i Finland.

Om en EES-tilläggs pensionsstiftelse förvaltar tilläggs pensionssystem i flera medlemsstater, skall den hålla tillgångar som hänför sig till pensionssystem som förvaltas i olika EES-stater åtskilda, om de nationella investeringsreglerna i en sådan stat som avses här kräver det.

125 i §

I stadgarna för en EES-tilläggs pensionsstiftelse skall de EES-stater i vilka EES-tilläggs pensionsstiftelsen bedriver verksamhet nämnas.

I stadgarna för en EES-tilläggs pensionsstiftelse skall dessutom nämnas hur tillgångarna i EES-tilläggs pensionsstiftelsen i enlighet med 88 § 3 mom. skall fördelas före en delning av tillgångarna mellan den försäkringsverksamhet som hänför sig till verksamhet över gränserna och den övriga försäkringsverksamheten.

125 j §

Försäkringsinspektionen kan begränsa verksamheten i en EES-tilläggs pensionsstiftelse som bedriver verksamhet i Finland eller förbjuda den helt, om EES-tilläggs pensionsstiftelsen i verksamheten över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i en sådan stat som avses i 125 b § 2 mom. 2 punkten.

137 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 4 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 § 1

137 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 6 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 § 1

Gällande lydelse

mom. 3 punkten, 41 a § 1 och 2 mom., 41 b § 3 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4-6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 3 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Föreslagen lydelse

mom. 3 punkten, 41 a § 1, 2, 4 och 5 mom., 41 b § 3 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 a § 9 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 4 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 och 6 mom., 100 a § 2 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 4 § 3 mom. får en pensionsstiftelse hålla lån, som upptagits före denna lags ikraftträdande, i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 5 § 3 mom. får en A-pensionsstiftelse och en AB-pensionsstiftelses A-avdelning fram till den 23 september 2010 behålla investeringar som när denna lag träder i kraft gjorts i ett arbetsgivarföretag. På nya lån som efter denna lags ikraftträdande ges ett arbetsgivarföretag och på ändringar i sådana lån som före ikraftträdandet givits ett arbetsgivarföretag tillämpas bestämmelserna i 5 § 3 mom. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas dock inte på EES-tilläggs-pensionsstiftelsers verksamhet över gränserna.

Sådant samtycke i fråga om täckande av pensionsansvar som Försäkringsinspektionen givit före denna lags ikraftträdande med stöd av det 3 mom. i 47 §, som upphävs genom denna lag, förblir i kraft sådant detta samtycke lyder när denna lag träder i kraft.

Om de i 47 c—47 i § och 47 m § avsedda tillgångar och förbindelser som utgör täckning för bruttobeloppet av en pensionsstiftelses pensionsansvar när denna lag träder i kraft överskrider de maximigränser som föreskrivs i nämnda paragrafer, skall pensionsstiftelsen före utgången av 2005 undanröja överskridningen. Beloppet av dessa tillgångar och förbindelser får inte öka el-

ler deras relativa andel av alla de tillgångar och förbindelser som utgör täckningen stiga under den tid då maximigränsen överskrids. Om beloppet av tillgångarna och förbindelserna har minskat, men fortfarande överskrider den föreskrivna maximigränsen, får beloppet av tillgångarna och förbindelserna inte längre stiga från detta minskade belopp.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 23 december 1998 om täckning för pensionsstiftelsers pensionsansvar (1137/1998) och förordningen av den 30 december 1997 om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionsstiftelser som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1326/1997) jämte ändringar.

2.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 2 §, 3 § 5 och 6 punkten, 7 § 2 mom., 25 § 1 mom., 27 §, 83 § 1 och 3—8 mom., 83 b §, 83 c §, 83 g § 1 mom., rubriken för 8 kap., 84 a §, 96 § 2 mom., 97 §, 99—101 § samt 172 a § 2 mom.,

av dem 3 § 5 och 6 punkten sådana de lyder i lag 287/2000, 27 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 250/2002, 83 § 1, 6 och 7 mom. sådana de lyder i lag 1777/1995, 83 § 3 och 5 mom. samt 99 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 84/1999, 83 § 4 mom. och 83 b § sådana de lyder i sistnämnda lag, 83 c § sådan den lyder i lag 1322/1997, 83 g § 1 mom. sådant det lyder i lag 383/2005, 84 a § sådan den lyder i lag 420/2003, 97 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 84/1999 och i lag 1324/2004 samt 172 a § 2 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 287/2000, samt

fogas till 3 §, sådan den lyder i nämnda lag 287/2000, nya 1 a—1 c punkter och nya 7—13 punkter, till 8 § ett nytt 2 mom. i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 250/2002, till lagen en ny 9 a §, till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 420/2003, nya 11 a—11 d punkter, till 33 § ett nytt 3 mom., till lagen en ny 81 a §, till 82 §, sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 82 a §, till 83 f §, sådan den lyder i nämnda lag 84/1999, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till lagen nya 83 h—83 r § och en ny 84 b § samt till lagen ett nytt 14 a kap. som följer:

Gällande lydelse

2 §

På en försäkringskassa som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/61), lagen om pension för företagare (468/69), sjukförsäkringslagen (364/63) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/91) skall denna lag tillämpas, om inte något annat följer av de nämnda lagarna. En och samma kassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkring.

5) delägare den som betalar fortlöpande bidrag, *samt med*

6) tjänsteföretag en sammanslutning som för en försäkringskassa producerar tjänster som hänför sig till försäkringskassans verksamhet.

Föreslagen lydelse

2 §

På en försäkringskassa som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (395/1961), lagen om pension för företagare (468/1969), sjukförsäkringslagen (1224/2004) eller lagen om rehabiliteringspenning (611/1991) skall denna lag tillämpas, om inte något annat följer av de nämnda lagarna. En och samma kassa får inte bedriva både verksamhet som avses i sjukförsäkringslagen och pensionsförsäkring.

Vad som med stöd av denna lag gäller en pensionskassas tilläggs pensionsverksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en EES-tilläggs pensionskassa, om inte annat föreskrivs i 14 a kap.

3 §

I denna lag avses med

1 a) **tilläggs pensionsverksamhet** en pensionskassa vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner eller en avdelning i en pensionskassa som beviljar frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner,

1 b) **EES-tilläggs pensionskassa** en pensionskassa enligt 14 a kap. vars syfte är att bevilja enbart frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner,

1 c) **utländsk EES-tilläggs pensionsanstalt** en tilläggs pensionsanstalt med tilläggs pensionsverksamhet, som bedriver sådan tilläggs pensionsverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/41/EG) om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut och som vederbörligen godkänts och registrerats i en annan EES-stat,

5) delägare den som betalar fortlöpande bidrag,

6) tjänsteföretag en sammanslutning som för en försäkringskassa producerar tjänster som hänför sig till försäkringskassans verksamhet,

7) **EES-stat** en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

8) **reglerad marknad** en fondbörs som är belägen i en EES-stat och står under tillsyn

av myndigheter i en EES-stat samt något annat system för omsättning som verkar i en EES-stat och som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter jämföras med en sådan fondbörs,

9) **ansvarsskuldens bruttobelopp** totalbeloppet av denna före avdrag av de poster som föreskrivs i 83 § 3 mom. lagen om försäkringskassor (1164/1992); i fråga om en pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet hänförs till ansvarsskuldens bruttobelopp också de poster som avses i 83 § 7 mom. lagen om försäkringskassor,

10) **skuldförbindelse** en lånefordran och annan fordran som har sin grund i en skuldförbindelse, på skuldförbindelser upplupen ränta samt masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument, dock inte aktier eller andelar, derivatkontrakt eller sådana förbindelser som har en sämre förmånsrätt än gäldenärens övriga förbindelser,

11) **fastighetssammanslutning** en sammanslutning vars huvudsakliga syfte är att äga sådana tillgångar som nämns i 83 j § 1 mom. 1—3 punkten,

12) **koncern** en koncern enligt lagen om aktiebolag (734/1978), samt

13) **borgen** proprieborgen som borgensmannen ställt för en skuldförbindelse.

7 §

Kassan skall dimensionera sin verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. Kassan får dock uppta för skötseln av likviditeten nödvändiga kortfristiga krediter, krediter för att på ett ändamålsenligt sätt skaffa egna verksamhetslokaler samt, med social- och hälsovårdsministeriets tillstånd, av synnerligen vägande skäl andra nödvändiga krediter.

7 §

Kassan skall dimensionera sin verksamhet så att den kan bedrivas utan upplåning. Kassan får dock uppta för skötseln av *sin* likviditet nödvändiga kortfristiga krediter, krediter för ändamålsenlig anskaffning av egna verksamhetslokaler samt, med Försäkringsinspektionens tillstånd, av synnerligen vägande skäl andra nödvändiga krediter. *I fråga om tilläggs-pensionsverksamhet får pensionskassan dock endast tillfälligt uppta kortfristiga krediter för att upprätthålla sin likviditet. En kassa får inte ställa borgen.*

8 §

Med avvikelse från bestämmelserna i 7 § 3 mom. och 182 § får pensionskassan investera högst fem procent av de tillgångar som hänför sig till tilläggs pensionsverksamheten i ett företag som är delägare i kassan. Om delägaren är ett företag som hör till en koncern får pensionskassan investera högst 10 procent av de tillgångar som hänför sig till tilläggs pensionsverksamheten i företag som hör till samma koncern. Det ovan sagda gäller inte sådana lån som pensionskassan av tillgångar som hänför sig till tilläggs pensionsverksamheten ger till ett företag som är delägare och för vilka ställts en säkerhet som är oberoende av det företag som är delägare och som kan utgöra täckning.

9 a §

En pensionskassa har rätt att i fråga om tillgångar som gäller tilläggs pensionsverksamhet för förvaltningen av sina tillgångar använda kapitalförvaltare som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv 93/22/EEG om investeringstjänster på värdepappersområdet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring. En pensionskassa har i fråga om tillgångar som gäller tilläggs pensionsverksamhet också rätt att för förvaringen av sina tillgångar använda förvaringsinstitut som är etablerade i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är auktoriserade i enlighet med rådets direktiv om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), rådets direktiv om investeringstjänster på värdepappersområdet eller Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut.

12 §

I försäkringskassans stadgar skall anges

11 a) om och i vilken mån en medlem i en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet, vars medlemskap har upphört innan en händelse som ger rätt till pension eller annan förmån inträffat, eller medlemmens förmånstagare bibehåller rätten till pension eller annan förmån (**fribrevsrätt**),

11 b) information om att medlemmar i en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet och deras förmånstagare har rätt till tilläggspension eller annan förmån vid en sådan överlåtelse av rörelse som avses i 1 kap. 10 § i arbetsavtalslagen (55/2001),

11 c) vilken information om annan verksamhet än sin lagstadgade verksamhet som pensionskassan, på begäran eller på eget initiativ på det sätt som förutsätts i 8 kap. 84 a—84 b §, överlämnar till medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare samt uppgift om hur och när denna information överlämnas,

11 d) information om de rättsmedel som i fråga om annan verksamhet än den lagstadgade verksamheten står till buds för medlemmar, personer som fått fribrev, pensionstagare och förmånstagare.

25 §

En försäkringskassa skall ha en styrelse med minst tre medlemmar. I styrelsen kan dessutom finnas högst lika många suppleanter som medlemmar. Styrelsen för en arbetsplatskassa som avses i 61 § sjukförsäkringslagen skall dock ha minst fem medlemmar jämte personliga suppleanter för dem.

25 §

En försäkringskassa skall ha en styrelse med minst tre medlemmar. I styrelsen kan dessutom finnas högst lika många suppleanter som medlemmar. Styrelsen för en arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall dock ha minst fem medlemmar jämte personliga suppleanter för dem.

27 §

Verkställande direktören skall vara *finsk medborgare eller* en annan inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet belägen stats medborgare och vara bosatt i Finland. Styrelsemedlemmarna skall vara finska medborgare eller en annan inom Europeiska ekonomiska området belägen stats medborgare.

27 §

Verkställande direktören skall vara *bosatt* inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessutom skall *minst en* av styrelsemedlemmarna och *suppleanterna* vara *bosatta* inom Europeiska ekonomiska *samarbetsområdet, om inte Försäkringsinspektionen beviljar pensionskassan tillstånd att avvika från detta.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Den som är omyndig eller i konkurs eller som meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller verkställande direktör.

De personer som hör till försäkringskassans ledning skall ha god vandel. De skall ha sådan allmän kännedom om försäkringskasseverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringskassans verksamhet eller de skall bland sina anställda ha rådgivare som är tillräckligt kompetenta och erfarna.

Försäkringskassans ledning skall sköta kassan med yrkesskicklighet och med beaktande av intressena i fråga om kassans medlemmar, de personer som fått fribrev samt pensionstagarna.

En person som är omyndig eller som försatts i konkurs eller meddelats näringsförbud får inte vara styrelsemedlem eller verkställande direktör.

33 §

Styrelsen skall se till att pensionskassan med beaktande av arten och omfattningen av kassans verksamhet har tillräcklig intern kontroll och tillräckliga riskhanteringssystem. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

81 a §

När det gäller tilläggs pensionsverksamhet skall grunderna för beräkningen av en pensionskassas ansvarsskuld i första hand bestämmas med beaktande av tryggandet av förmånerna för medlemmar, personer som fått fribrev och pensionstagare. De variabler som används vid beräkning av pensionsansvaret, såsom antaganden i fråga om dödsfall, lång levnad och invaliditet och ekonomiska antaganden skall väljas på ett aktsamt sätt. De försäkringsmatematiska metoderna skall förbli desamma från en räkenskapsperiod till en annan, om det inte finns grundad anledning till ändringar.

Ändras grunderna för en pensionskassas ansvarsskuld när det gäller tilläggs pensionsverksamheten, skall grunderna tilläm-

pas också på dem som blivit medlemmar före ändringen, om inte särskilda grunder fastställs för dem. Ändras grunderna för ansvarsskulden med anledning av förändrad lagstiftning, befolkningsstruktur eller ekonomisk situation på så sätt att ansvarsskulden enligt de nya grunderna är större än enligt de gamla grunderna och de tillgångar som hänförs till pensionskassans tilläggs pensionsverksamhet inte förslår till att täcka en större ansvarsskuld, kan skillnaden med

Försäkringsinspektionens tillstånd bokföras som ansvarsunderskott bland aktiva i balansräkningen (försäkringstekniskt täckningsunderskott).

En förutsättning för att Försäkringsinspektionen skall bevilja tillstånd är att pensionskassan gör upp en genomförbar plan för amorteringen av det försäkringstekniska täckningsunderskottet inom en viss tid, dock högst tio år. Beviljandet av tillståndet och längden på den utsatta tiden skall grunda sig på pensionskassans bedömning av den genomsnittliga höjning av premienivån som amorteringen av det försäkringstekniska täckningsunderskottet kommer att medföra. Planen skall finnas tillgänglig för medlemmarna, de personer som fått fribrev och pensionstagarna.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om innehållet i de grunder som används vid beräkning av ansvarsskulden i fråga om en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om beaktandet av tryggande och akt-samhet i beräkningsgrunderna och om valet av variabler och antaganden som används vid beräkningen av ansvarsskulden.

82 §

Vad som bestäms i 1—2 mom. tillämpas inte på pensionskassornas tilläggs pensionsverksamhet.

82 a §

När det gäller tilläggs pensionsverksamhet skall den räntesats som används vid be-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

räkning av en pensionskassas ansvarsskuld väljas på ett aktsamt sätt.

Vid fastställandet av en maximiräntesats i enlighet med 4 mom. skall marknadsavkastningen på långfristiga statsobligationer eller andra långfristiga obligationer med låg kreditrisk beaktas.

Utan hinder av vad som bestäms i 4 mom. kan, på ansökan av pensionskassan, när det gäller tilläggs pensionsverksamhet till räntesats som används för beräkning av kassans ansvarsskuld med Försäkringsinspektionens tillstånd väljas en räntesats, som är större än den maximiräntesats som avses i 4 mom., enligt nivån på avkastningen av de tillgångar som täcker ansvarsskulden genom att den minskas tillräckligt med avseende på säkerheten. Härvid skall också nivån på avkastningen från placeringen av framtida premier beaktas. Avkastningsnivån korrigeras så att den motsvarar avkastningen av framtida placeringar till den del som de placeringar som täcker ansvarsskulden är kortvarigare än ansvarsskulden. Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om den ansökan som avses i detta moment.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar genom förordning den maximiräntesats som kan användas vid beräkning av ansvarsskulden.

83 §

En försäkringskassa skall täcka den ansvarsskuld som avses i 79 § och 80 § 2 mom.

En försäkringskassa skall täcka ansvarsskulden med sådana slag av tillgångar som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

- 1) återförsäkrarens andel, högst till det be-

83 §

En försäkringskassa skall täcka den ansvarsskuld som avses i 79 § och 80 § 2 mom. *I fråga om en pensionskassa med tilläggs pensionsverksamhet kan härvid från den ansvarsskuld som gäller tilläggs pensionsverksamhet avdras beloppet av det i 81 a § 2 mom. avsedda försäkringstekniska täckningsunderskottet som inte har amorterats.*

En försäkringskassa skall täcka ansvarsskulden med sådana tillgångsslag som anges nedan i denna paragraf och som, värderade till gängse värde på sådana grunder som Försäkringsinspektionen har fastställt, räcker till för att täcka ansvarsskulden från vilken följande poster först har dragits av:

- 1) återförsäkrarens andel högst till det be-

lopp som social- och hälsovårdsministeriet godkänner,

2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som vederbörande ministerium bestämmer.

Ministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelser från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den, bestå av

1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,

3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,

4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar,

5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom såsom utnyttjande-, dispositions- och tomtlegorätt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, rättigheter till vattenkraft som utnyttjas av vattenkraftverk förutsatt att in-teckning har fastställts som säkerhet för rätten att använda vattenkraft, samt byggnadstida fordringar på sådana fastighetsbolag som äger i denna punkt avsedda tillgångar och i vilka försäkringskassan har bestämmanderätten,

6) premiefordringar på delägare och medlemmar samt andra fordringar på återförsäkrare än sådan återförsäkrarens andel som avses i 3 mom. 1 punkten,

7) skattefordringar och andra fordringar på stater och offentliga samfund,

8) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,

9) pengar och banktillgodohavanden, depositioner i kreditinstitut och andra institut med rätt att ta emot depositioner,

10) resultatregleringar såsom upplupna räntor, hyror och andra upplupna inkomster och förskottsbetalningar, eller

11) när det gäller lagstadgad pensionsförsäkring andra sådana poster som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt på grund av denna försäkringsforms speciella karak-

lopp som godkänns av *Försäkringsinspektionen*,

2) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

3) andra poster som av särskilda skäl får dras av i de fall som *social- och hälsovårdsministeriet* bestämmer.

Social- och hälsovårdsministeriet kan av särskilda skäl föreskriva att vissa tillgångar som hör till täckningen skall värderas med avvikelser från deras gängse värde.

Täckningen av ansvarsskulden skall, enligt vad som bestäms i 83 h—83 r §, bestå av

1) masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument,

2) lånefordringar och andra fordringar som baserar sig på skuldförbindelser,

3) aktier och andra andelar med rörlig avkastning,

4) andelar i placeringsfonder och andra därmed jämförbara företag för kollektivplaceringar,

5) fastigheter, byggnader och rättigheter i fast egendom såsom utnyttjande-, dispositions- och tomtlegorätt, aktier och andelar i fastighetssammanslutningar, rättigheter till vattenkraft som utnyttjas av vattenkraftverk förutsatt att in-teckning har fastställts som säkerhet för rätten att använda vattenkraft, samt fordringar under byggnadstiden på sådana fastighetsbolag som äger i denna punkt avsedda tillgångar och i vilka försäkringskassan har bestämmanderätt,

6) premiefordringar på delägare och medlemmar samt andra fordringar på återförsäkrare än sådan återförsäkrarens andel som avses i 3 mom. 1 punkten,

7) skattefordringar och andra fordringar på staten och andra offentliga samfund,

8) andra materiella nyttigheter än de tillgångar som avses i punkt 5,

9) pengar och banktillgodohavanden, depositioner i kreditinstitut och andra institut som har rätt att ta emot depositioner,

10) resultatregleringar, såsom upplupna räntor och upplupna hyror och andra inkomstrester samt utgiftsförskott, eller

11) när det gäller lagstadgad pensionsförsäkring andra sådana poster som social- och hälsovårdsministeriet har godkänt på grund av denna försäkringsforms speciella karak-

Gällande lydelse

tär.

Ministeriet kan på ansökan av försäkringskassan som täckning för ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar och förbindelser än sådana som nämns i 5 § och som med avseende på beskaffenheten och säkerheten kan jämföras med sådana tillgångar som avses i 5 mom.

En pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet skall utöver ansvarsskulden täcka andra av social- och hälsovårdsministeriet bestämda, med ansvarsskuld jämförbara poster och därvid i tillämpliga delar iaktta vad denna paragraf stadgar.

Försäkringsinspektionen kan meddela anvisningar om tillämpningen av denna paragraf och av de bestämmelser som meddelats med stöd av den.

83 §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som bestäms genom förordning och bestäms närmare med stöd av den. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

Föreslagen lydelse

tär.

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av försäkringskassan som täckning för ansvarsskulden för en bestämd tid godkänna även andra tillgångar och förbindelser än sådana som nämns i 5 mom. och som med avseende på beskaffenheten och säkerheten kan jämföras med sådana tillgångar som avses i 5 mom.

Vad som föreskrivs om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som avses i 83 § 5 mom. 5 punkten tillämpas när det gäller 83 h—83 r § på sådana tillgångar också när de ägs av en fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och som försäkringskassan har bestämmanderätt i, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av försäkringskassan.

En pensionskassa som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet skall, med iakttagande av bestämmelserna i denna paragraf i tillämpliga delar, utöver ansvarsskulden täcka andra av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivna poster som kan jämföras med ansvarsskulden.

83 b §

Med pensionskassans verksamhetskapital i fråga om verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare avses det belopp med vilket pensionskassans tillgångar för denna verksamhet och andra därmed jämförbara förbindelser och säkerheter överskrider pensionskassans skulder och andra därmed jämförbara förbindelser som uppkommer i denna försäkringsverksamhet, på det sätt som bestäms i 2—10 mom. och bestäms närmare med stöd av 10 mom. Vid beräkningen av ansvarsskulden beaktas inte det tilläggsförsäkringsansvar som avses i 79 § 2 mom.

Till verksamhetskapitalet hänförs följande poster:

1) det garantikapital eller den grundfond som betalats i pengar,

2) reservfonden och övriga fonder av det egna kapitalet,

3) eget kapital som bildats av överskott för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

4) de frivilliga reserveringar som avses i 5 kap. 15 § i bokföringslagen (1336/1997),

5) det tilläggsförsäkringsansvar som avses ovan i 79 § 2 mom.,

6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) borgensförbindelser och säkerheter som enligt 83 h—83 r § kan godkännas som täckning för ansvarsskuld i samband med en försäkringskassas skuldförbindelser,

8) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke högst fem procent av delägarnas lönesumma som utgör grund för den årspremie som motsvarar de grunder som ministeriet utfärdat med stöd av 12 § 1 mom. 4 punkten i lagen om pension för arbetstagare, samt

9) på ansökan av pensionskassan och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som kan jämföras med de poster som nämns i 1—8 punkten.

I en sådan pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionsskydd och frivilligt tilläggpensionsskydd som kompletterar detta, kan sådana poster som avses i 1 mom. 1—4, 6 och 7 punkten hänföras till verksamhetskapitalet till den del de hör till en avdelning som förvaltar lagstadgat pensionsskydd eller ingår i nämnda avdelnings tillgångar.

Från verksamhetskapitalet avdras

1) förlusten för räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärdena i balansräkningen och tillgångarnas gängse värden, om den är positiv, samt

3) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik.

I en sådan pensionskassa som förvaltar både lagstadgat pensionsskydd och frivilligt tilläggpensionsskydd som kompletterar detta, skall de poster som uppräknas i 1

mom. avdras från verksamhetskapitalet till den del de hör till en avdelning som bedriver lagstadgad pensionsförsäkringsverksamhet eller ingår i nämnda avdelnings förpliktelser.

Ett belopp motsvarande minimibeloppet av verksamhetskapitalet skall bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—5 punkten minskade med de poster som avses i 4 mom.

Av verksamhetskapitalet skall ett belopp som motsvarar den solvensgräns som avses i 83 c § 1 mom. bestå av de poster som avses i 2 mom. 1—7 punkten. Av de borgensförbindelser och säkerheter som avses i 2 mom. 7 punkten får dock räknas till godo endast försäkringskassans borgensförbindelser som ingåtts av sådana sammanslutningar som anges i 83 h §.

Av verksamhetskapitalet får andra i 2 mom. uppräknade poster utgöra ett belopp som är högst hälften av skillnaden mellan verksamhetskapitalet och solvensgränsen.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan bestämmas att masskuldebrevslån och andra penning- och kapitalmarknadsinstrument som avses i 2 mom. 6 punkten och 4 mom. 2 punkten kan värderas med avvikelser från deras gängse värde i en pensionskassas verksamhetskapital.

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om poster som skall hänföras till och poster som skall dras av från verksamhetskapitalet.

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare skall bestämmas så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av hur de placeringar som avser denna verksamhet fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Om hur solvensgränsen skall beräknas och om de poster som skall hänföras till denna bestäms närmare genom förordning.

Minimibeloppet av det verksamhetskapital som avses i 83 b § är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionskassans ansvarsskuld enligt lagen om

83 c §

Den solvensgräns som gäller pensionskassans verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare skall bestämmas så att den riskteoretiskt motsvarar behovet av verksamhetskapital för ett år, med beaktande av hur de placeringar som avser denna verksamhet fördelar sig mellan olika tillgångsslag. Om uträkningen av solvensgränsen och om de poster som skall hänföras till denna bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Minimibeloppet av det verksamhetskapital som avses i 83 b § är en tredjedel av solvensgränsen, dock minst en procent av pensionskassans ansvarsskuld enligt lagen om

pension för arbetstagare som avses i 79 § 2 mom. Det belopp som motsvarar minimibeloppet av verksamhetskapalet skall bestå av sådana poster om vilka bestäms genom förordning.

pension för arbetstagare som avses i 79 § 2 mom. Det belopp som motsvarar minimibeloppet av verksamhetskapalet skall bestå av sådana poster om vilka *det föreskrivs i 83 b § 6 mom.*

83 f §

Täckningen av försäkringskassans ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

83 g §

De övriga medlemsländerna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 3 § 1 mom. 1 punkten i förordningen om täckning för försäkringskassans ansvarsskuld (1138/1998),

2) vid tillämpning av 3 § 1 mom. 2 och 3 punkten, 4 § 1—3 punkten samt 5 § 1 mom. 1 och 2 punkten i förordningen om täckning för försäkringskassans ansvarsskuld.

83 f §

När det gäller tilläggs pensionsverksamhet skall pensionskassans placeringsplan innehålla en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken. Riktlinjerna skall ofördröjligen ses över efter varje väsentlig förändring av placeringspolitiken och minst vart tredje år. Redogörelsen för riktlinjerna för placeringspolitiken skall innehålla en redogörelse för metoder för mätning av placeringsrisker och för riskkontroll och den strategi som kassan har följt vid fördelningen av sina placerade tillgångar med beaktande av ansvarsskuldens art och varaktighet.

Täckningen av försäkringskassans ansvarsskuld skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare.

83 g §

De övriga medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) jämföras med en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

1) vid tillämpning av 83 h § 1 mom. 1 punkten, och

2) vid tillämpning av 83 h § 1 mom. 2 och 3 punkten, 83 i § 1—3 punkten samt 83 j § 1 mom. 1 och 2 punkten.

83 h §

Ansvarsskuldens hela bruttobelopp kan täckas med

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en EES-stat, landskapet Åland eller en internationell sammanslutning där åtminstone en av medlem-

marna är en EES-stat,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan kommun, samkommun, församling som fungerar som ett offentligt samfund eller annat sådant med dessa jämställbart regionalt offentligt samfund som är beläget i en EES-stat och som har skatteuppbördsrätt eller vars medlemmar har skatteuppbördsrätt,

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en sådan depositionsbank eller ett sådant försäkringsbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämställer med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som avses ovan,

4) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

5) fondandelar i andra med placeringsfonder jämställbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i denna paragraf, och

6) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser eller fondandelar som avses i 1—5 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagande av fondandelar enligt 1 mom. 4 och 5 punkten till täckningen för ansvarsskuldens bruttobelopp.

83 i §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett annat sådant kreditinstitut under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat än en sådan depositionsbank som avses i 83 h § 1 mom. 3 punkten, eller en annan sammanslutning som med stöd av samma punkt jämställs med en sådan depositionsbank,

2) skuldförbindelser i vilka gäldenären är

en sammanslutning som har hemort i en EES-stat och vars aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat,

3) skuldförbindelser som omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat och i vilka gäldenären är en annan sammanslutning än en sådan som avses i 1 eller 2 punkten eller i 83 h § 1 mom. 1—3 punkten, och

4) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av skuldförbindelser som avses i 1—3 punkten.

83 j §

Högst 50 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) aktier och andelar i sådana sammanslutningar som har hemort i en EES-stat och vilkas aktier eller andelar omsätts på den reglerade marknaden i en EES-stat, med undantag av aktier och andelar i fastighetssammanslutningar,

2) sådana förbindelser som emitterats av sammanslutningar som avses i 1 punkten och som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser,

3) fondandelar i placeringsfonder vilka enligt sina stadgar placerar sina tillgångar i de tillgångsslag som avses i 83 h, 83 i § eller i denna paragraf och grundats av ett fondbolag under offentlig tillsyn som fått koncession i en EES-stat och har hemort i en EES-stat,

4) fondandelar i andra med placeringsfonder jämförbara fondföretag som står under offentlig tillsyn i en EES-stat, har hemort i en EES-stat och placerar sina tillgångar enligt sina stadgar i de tillgångsslag som avses i 83 h, 83 i § eller i denna paragraf, och

5) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av aktier, andelar, förbindelser eller fondandelar som avses i 1—4 punkten.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om upptagandet av fondandelar enligt 1 mom. 3 och 4 punkten till täckningen för ansvarsskuldens bruttobelopp.

83 k §

Högst 40 procent av de tillgångar och förbindelser som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får bestå av

1) fastigheter och byggnader i en EES-stat,

2) sådana rättigheter i fast egendom eller vattenkraft i en EES-stat som avses i 83 § 5 mom. 5 punkten i lagen om försäkringskassor,

3) aktier och andelar i fastighetssammanslutningar med hemort i en EES-stat, och

4) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som avses i 3 punkten i vilken försäkringskassan har bestämmanderätt.

Tillsammans med sådana tillgångsslag som nämns i 1 mom. får sammanlagt högst 70 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp täckas med sådana skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av inteckning i sådana tillgångsslag som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten eller av aktier eller andelar som avses i 1 mom. 3 punkten.

83 l §

Högst 25 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placering i

1) sådana skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är ett offentligt samfund som avses i 83 h § 1 mom. 2 punkten eller ett kreditinstitut som avses i 83 i § 1 punkten, eller

2) en placeringsfond som avses i 83 h § 1 mom. 4 eller 5 punkten eller 83 j § 1 mom. 3 eller 4 punkten eller ett därmed jämförbart fondföretag.

Med skuldförbindelserna enligt 1 mom. 1 punkten jämföras skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av nämnda skuldförbindelser.

Om en i 1 mom. avsedd sammanslutnings aktier eller andelar noteras på en reglerad marknad, skall vid tillämpning av maximigränsen sammanräknas aktierna och andelarna i sammanslutningen och sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

83 m §

Högst 15 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt, om det är fråga om placeringar i

1) en fastighet, byggnad, rättighet eller fastighetssammanslutning som avses i 83 k § 1 mom. 1—3 punkten,

2) skuldförbindelser för vilka säkerheten utgörs av en inteckning i ett objekt enligt 1 punkten eller för vilka säkerheten utgörs av aktier och andelar i samma fastighetssammanslutning, eller

3) skuldförbindelser av och fordringar under byggnadstiden på en sådan fastighetssammanslutning som avses i 83 k § 1 mom. 3 punkten och i vilken försäkringskassan har bestämmanderätt.

Om en fastighet eller byggnad, ett objekt för en sådan rättighet som avses i 1 mom. 1 punkten eller ett objekt för en inteckning som fastställts till säkerhet för en skuldförbindelse är en och samma placering eller om de befinner sig så nära varandra att de kan betraktas som en enda placering, skall alla placeringar enligt 1 mom. som hänför sig till detta objekt sammanräknas vid tillämpning av den maximigräns som fastställs i nämnda moment.

83 n §

Högst 5 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får täckas med tillgångar och förbindelser som är placerade i ett enskilt objekt i aktier och andelar i en och samma sammanslutning som avses i 83 j § 1 mom. 1 och 2 punkten och i sådana förbindelser som har sämre förmånsrätt än sammanslutningens övriga förbindelser.

Tillsammans med de tillgångsslag som avses i 1 mom. får sammanlagt högst en andel av täckningen som motsvarar 10 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp utgöras av

1) skuldförbindelser i en och samma sammanslutning vilka saknar säkerhet eller för vilka säkerheten utgörs av tillgångar enligt 1 mom., och

Föreslagen lydelse

2) skuldförbindelser som ingåtts av andra gäldenärer och för vilka säkerheten utgörs av en och samma sammanslutnings tillgångar enligt 1 mom. eller 1 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. får av de tillgångar som utgör täckningen sammanlagt högst 10 procent vara placerade i sådana skuldförbindelser i en och samma sammanslutning som avses i 83 i § 3 punkten.

83 o §

Av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får högst 25 procent av bruttobeloppet vara placerade i sådana tillgångar enligt 83 h—83 k § vilkas värde huvudsakligen grundar sig på den verksamhet som försäkringskassans delägare bedriver. Högst 15 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp får dock vara placerade i ett objekt som utgör en funktionell helhet.

Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

83 p §

Vid tillämpningen av maximigränserna enligt 83 i, 83 j, 83 l, 83 n och 83 o § skall också sådana placeringar sammanräknas som riktar eller hänför sig till en annan sammanslutning som hör till samma koncern som sammanslutningen.

83 q §

Högst 20 procent av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp får vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar. När det gäller en pensionskassas tilläggs pensionsverksamhet får högst 30 procent av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskuldens bruttobelopp vara denominerade i en annan valuta än euro eller vara sådana tillgångar som inte är fullständigt skyddade mot valutakursförändringar.

83 r §

Försäkringsinspektionen kan på försäkringskassans ansökan för viss tid bevilja tillstånd att överskrida den maximigräns som föreskrivs i 83 i—83 n §.

8 kap.

Begränsning av en försäkringskassas ansvar samt utbetalning av förmåner

84 a §

Pensionskassan skall med skäligen mellanrum informera de medlemmar i kassan som är berättigade till tilläggsförmåner om pensionskassans gällande stadgar, av vilka omfattningen av medlemmarnas tilläggsförmåner och valmöjligheter framgår. Samtidigt skall information ges om de rättsmedel som står till buds för medlemmarna.

8 kap.

Informationsregler, begränsning av en försäkringskassas ansvar och utbetalning av förmåner

84 a §

En pensionskassa skall med skäligen mellanrum för kännedom tillställa de medlemmar i kassan som har rätt till tilläggsförmåner och de personer som fått fribrev samt vid behov deras företrädare pensionskassans gällande stadgar av vilka framgår omfattningen av deras tilläggsförmåner, förutsättningarna i anslutning till erhållandet av tilläggsförmånerna och valmöjligheterna samt inom skälig tid väsentlig information om ändringar av reglerna för pensionssystemet.

Pensionskassan skall varje år ge medlemmarna och de personer som fått fribrev en redogörelse för pensionskassans finansiella ställning när det gäller tilläggsförmåners verksamheten.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensions- och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare samt vid behov hans eller hennes företrädare inom skälig tid få information om väsentliga ändringar av reglerna för pensionssystemet.

84 b §

Medlemmar i pensionskassan och de personer som fått fribrev, pensionstagarna samt vid behov deras företrädare skall på begäran få

1) bokslut och årsredovisning och, om tilläggsförmånskassan ansvarar för fler än

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ett tilläggs-pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av tilläggs-pensionssystemen, och

2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken.

Medlemmar i pensionskassan och de som fått fribrev skall på begäran få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,

2) förmånernas nivå när medlemskapet upphör, samt

3) de regler som gäller överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt för det fall att medlemskapet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

Medlemmar som omfattas av en rörelseöverlåtelse skall på begäran få utförlig information om beloppet av den intjänade pensionsförmånen, överföringen av förmånerna och sina rättigheter vid rörelseöverlåtelsen.

96 §

Ministeriet kan bestämma att tillsynsuppgifter som gäller de pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare skall överföras på pensions-skyddscentralen. *Likaså kan ministeriet bestämma att tillsynsuppgifter som angår de sjuk-kassor som bedriver verksamhet enligt sjukförsäkringslagen och lagen om rehabiliteringspenning skall överföras på folkpensionsanstalten.*

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet har fastställts till Försäkringsinspektionen lämna in bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet, och samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

Kassan skall inom en skälig tid som vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra för fullgöran-

96 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan bestämma att tillsynsuppgifter som gäller de pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare och lagen om pension för företagare skall överföras på pensions-skyddscentralen.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet har fastställts till Försäkringsinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet, och samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

Kassan skall inom en skälig tid som *social- och hälsovårdsministeriet* och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och Försäkringsinspektionen också

det av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom.

Kassan skall också tillställa folkpensionsanstalten och pensionsskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om ministeriet har överfört tillsynsuppgifter på dessa inrättningar.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller av vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag meddelade föreskrifter eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

Ministeriet har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som kassamötet, förvaltningsrådet eller styrelsen har fattat i ett ärende som nämns i 1 mom. Har beslutet redan verkställts, kan ministeriet förplikta kassan att vidta åtgärder för att få till stånd en rättelse.

En uppmaning eller ett förbud som nämns ovan kan förenas med vite. I ett beslut där vite har förelagts får ändring inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Nylands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan ministeriet bestämma att kassans verksamhet delvis skall avslutas eller att den skall upplösas.

andra för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag nödvändiga upplysningar om kassans verksamhet än de som avses i 1 mom.

De pensionskassor och företag eller pensionsanstalter, till vilka pensionskassans funktioner överlåtits, skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionskassan och företaget eller pensionsanstalten, som påverkar pensionskassans finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

Kassan skall också tillställa pensionskyddscentralen de handlingar och uppgifter som avses i 1 och 2 mom., om social- och hälsovårdsministeriet har överfört tillsynsuppgifter på denna. En arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall också tillställa Folkpensionsanstalten de handlingar som avses i 1 mom.

99 §

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller av social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen med stöd av denna lag utfärdade förordningar eller föreskrifter eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som kassamötet, förvaltningsrådet eller styrelsen har fattat i ett ärende som nämns i 1 mom. Har beslutet redan verkställts, kan Försäkringsinspektionen förplikta kassan att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förelägga vite för att förstärka en uppmaning eller ett förbud som avses i denna paragraf. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att kassans verksamhet delvis skall avslutas eller att

Gällande lydelse

När kassan upplöses skall i tillämpliga delar iakttas 11 kap.

100 §

Har en försäkringskassa ingen styrelse eller sköter styrelsen inte sina åligganden, kan social- och hälsovårdsministeriet förordna en eller flera sysslomän att handha kassans angelägenheter till dess en ny styrelse har valts eller den tidigare styrelsen på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till sysslomännen skall av kassans medel betalas ett av ministeriet godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om kassans medel inte räcker för betalning av arvoden och ersättningar, skall den bristande delen täckas av de medel som uppbärs hos kassorna som ersättning för försäkringsinspektionens kostnader.

101 §

Anser social- och hälsovårdsministeriet att en försäkringskassa är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan ministeriet förbjuda kassan att överlåta eller pantsätta egendom som den har i sin besittning.

Föreslagen lydelse

kassan skall upplösas. När en kassa upplöses skall i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i 11 kap.

100 §

Har en försäkringskassa ingen styrelse eller sköter styrelsen inte sina åligganden, kan *Försäkringsinspektionen* förordna en eller flera sysslomän att handha kassans angelägenheter till dess en ny styrelse har valts eller den tidigare på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till sysslomännen skall av kassans tillgångar betalas ett av *Försäkringsinspektionen* godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om kassans tillgångar inte räcker för betalning av arvodet och ersättningen, skall den bristande delen betalas av de medel som uppbärs hos kassorna som ersättning för försäkringsinspektionens kostnader.

101 §

Anser *Försäkringsinspektionen* att en försäkringskassa är eller håller på att råka i ett sådant tillstånd att den bör upplösas, kan *Försäkringsinspektionen* förbjuda kassan att överlåta eller pantsätta kassans egendom.

Försäkringsinspektionen kan i en situation som nämns i 1 mom. förbjuda användningen av en tilläggs pensionskassas tillgångar som sådana kapitalförvaltare eller förvaringsinstitut som avses i 9 a § har i sin besittning.

14 a kap.

Verksamhet över gränserna

157 a §

På tilläggs pensionsverksamhet som bedrivs av en EES-tilläggs pensionskassa i en annan EES-stat än Finland tillämpas bestämmelserna i 157 b—157 j § i detta kapitel.

En utländsk EES-tilläggs pensionsanstalt som bedriver tilläggs pensionsverksamhet har rätt att bedriva tilläggs pensionsverksamhet i Finland. På en utländsk EES-

tilläggs pensionsanstalts tilläggs pensionsverksamhet i Finland tillämpas på motsvarande sätt vad som i 1 § 4 mom. i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) föreskrivs om utländska EES-försäkringsbolags tilläggs pensionsverksamhet i Finland, dock så, att bestämmelserna i 15 a—15 d § inte tillämpas.

157 b §

En EES-tilläggs pensionskassa som har för avsikt att förvalta frivilliga tilläggs pensioner och andra förmåner för företag eller egenföretagare som är etablerade inom andra EES-staters territorium skall ansöka om tillstånd hos Försäkringsinspektionen innan verksamheten inleds.

EES-tilläggs pensionskassan skall lämna följande uppgifter till Försäkringsinspektionen i anslutning till ansökan om tillstånd:

1) namnet på det företag eller namnen på de egenföretagare vilkas tilläggs pensions-system EES-tilläggs pensionskassan skall förvalta,

2) den EES-stat, vars social- och arbetslagstiftning gällande tilläggs pensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och medlemmarna eller på egenföretagare, samt

3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-tilläggs pensionskassan skall förvalta.

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om de uppgifter som skall lämnas i anslutning till ansökan om tillstånd.

157 c §

Har Försäkringsinspektionen inte skäl att betvivla att EES-tilläggs pensionskassans administrativa uppbyggnad, dess finansiella ställning eller dess lednings vandel och yrkesmässiga kvalifikationer eller erfarenhet inte är förenliga med den föreslagna tilläggs pensionsverksamheten, skall Försäkringsinspektionen inom tre månader från mottagandet av alla de uppgifter som avses i 157 b § 2 mom. vidarebefordra dessa till de behöriga myndigheterna i den stat

som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten och underrätta EES-tilläggs-pensionskassan om detta.

157 d §

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggs-pensionskassan om de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall tillämpas på tilläggs-pensioner och de investeringsregler enligt vilka ett tilläggs-pensions-system för ett företag eller egenföretagare i en annan EES-stat skall förvaltas. Försäkringsinspektionen skall dessutom underrätta EES-tilläggs-pensionskassan om de informationsregler som skall tillämpas när det gäller medlemmar och personer som fått fribrev i en sådan stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten.

En EES-tilläggs-pensionskassa som bedriver verksamhet i Finland kan börja förvalta tilläggs-pensionssystem för företag eller egenföretagare som är etablerade i en annan EES-stat, när EES-tilläggs-pensionskassan har mottagit Försäkringsinspektionens underrättelse om de villkor som avses i 1 mom., dock senast inom två månader från att den behöriga myndigheten i den stat som avses i 157 a § 2 mom. 2 punkten mottagit de i 157 c § nämnda uppgifterna av Försäkringsinspektionen.

Innan EES-tilläggs-pensionskassan inleder verksamheten skall Försäkringsinspektionen anteckna EES-tilläggs-pensionskassan i registret över försäkringskassor. I registret över försäkringskassor skall dessutom de EES-stater i vilka EES-tilläggs-pensionskassan bedriver verksamhet nämnas.

157 e §

En EES-tilläggs-pensionskassa skall i sin verksamhet över gränserna följa den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i den stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten. Dessutom skall en EES-tilläggs-pensionskassa när de behöriga myndigheterna i en i 157 b § 2 mom. 2 punkten avsedd stat kräver det tillämpa de investeringsregler som skall följas i ifrågavarande stat gällande de tillgångar som motsvarar

den verksamhet som bedrivs i den ifrågavarande staten. EES-tilläggpensionskassan skall också följa de informationsregler som skall följas i ifrågavarande stat när det gäller medlemmar och personer som fått fribrev vilka omfattas av det pensionssystem i den ifrågavarande staten som förvaltas av EES-tilläggpensionskassan.

Försäkringsinspektionen skall underrätta EES-tilläggpensionskassan om sådana väsentliga ändringar som gäller de bestämmelser som avses i 1 mom. om de kan påverka förvaltningen av tilläggpensionssystemet för företag eller för egenföretagare som är etablerade i en annan EES-stat.

157 f §

En pensionskassa som beviljar frivilliga tilläggpensionsförmåner kan omvandlas till en EES-tilläggpensionskassa. I fråga om ansökningen och inledandet av verksamheten över gränserna tillämpas 157 b—157 d §.

157 g §

En EES-tilläggpensionskassa skall helt täcka den ansvarsskuld som hänför sig till tilläggpensionsverksamhet som EES-tilläggpensionskassan bedriver i andra EES-stater än Finland.

157 h §

En EES-tilläggpensionskassa skall hålla de tillgångar och eventuella skulder samt intäkter och kostnader som hänför sig till verksamhet över gränserna åtskilda från motsvarande poster som gäller den verksamhet som EES-tilläggpensionskassan bedriver i Finland.

Om en EES-tilläggpensionskassa förvaltar tilläggpensionssystem i flera EES-stater, skall den hålla tillgångar som hör till pensionssystem som förvaltas i olika EES-stater åtskilda, om de nationella investeringsreglerna i en sådan stat som avses här kräver det.

157 i §

I stadgarna för en EES-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tilläggs pensionskassa skall de EES-stater i vilka EES-tilläggs pensionskassan bedriver verksamhet nämnas.

I stadgarna för en EES-tilläggs pensionskassa skall dessutom nämnas hur tillgångarna i EES-tilläggs pensionskassan i enlighet med 122 § 2 mom. skall fördelas före en delning av tillgångarna mellan det försäkringsbestånd som hänför sig till verksamhet över gränserna och det övriga försäkringsbeståndet.

157 j §

Försäkringsinspektionen kan begränsa verksamheten i en EES-tilläggs pensionskassa eller förbjuda den helt, om EES-tilläggs pensionskassan i verksamheten över gränserna inte följer kraven i den social- och arbetslagstiftning som skall tillämpas i en sådan stat som avses i 157 b § 2 mom. 2 punkten.

172 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 8 § 2 mom., 65 §, 70 § 1 mom., 72 b §, 74 a § 1 mom. 3 punkten, 74 b § 1 och 2 mom., 74 c § 3 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 7 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 3 mom., 99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 165 § 2 mom., 165 b, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

172 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 65 §, 70 § 1 mom., 72 b §, 74 a § 1 mom. 3 punkten, 74 b § 1, 2, 4 och 5 mom., 74 c § 3 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 82 a § 2 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 8 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 b § 2 mom. 8 punkten och 9 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 4 mom., 99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 134 § 2 mom., 165 § 2 mom., 165 b §, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Utan hinder av vad som föreskrivs i 7 § 2 mom. får en pensionskassa hålla lån, som upptagits före denna lags ikraftträdande, i kraft i enlighet med de överenskomna lånevillkoren.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 8 § 2 mom. får en tilläggs pensionskassa fram till den 23 september 2010 behålla invester-

ingar som när denna lag träder i kraft gjorts i ett företag som är delägare. På nya lån som efter denna lags ikraftträdande ges ett företag som är delägare och på ändringar i sådana lån som före ikraftträdandet givits ett företag som är delägare tillämpas bestämmelserna i 8 § 2 mom. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas inte på EES-tilläggs-pensionskassors verksamhet över gränserna.

Om de tillgångar enligt 83 h—83 n § som utgör täckning för bruttobeloppet av en försäkringskassas ansvarsskuld den 5 mars 1999 överskred de maximigränser som föreskrivs i nämnda paragrafer, skall försäkringskassan före utgången av 2005 undanröja överskridningen. Beloppet av dessa tillgångar och förbindelser får inte öka eller deras relativa andel av alla de tillgångar som utgör täckningen stiga under den tid då maximigränsen överskrids. Försäkringsinspektionen kan av särskilda skäl på kassans ansökan beträffande tillgångar som avses i 83 j § och 83 l § förlänga den utsatta tid om vilken föreskrivs i detta moment med högst fem år.

Genom denna lag upphävs förordningen av den 23 december 1998 om täckning för försäkringskassors ansvarsskuld (1138/1998) och förordningen av den 30 december 1997 om poster som skall hänföras till verksamhetskapitalet i pensionskassor som bedriver verksamhet enligt lagen om pension för arbetstagare (1324/1997) jämte ändringar.

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten, 17 § 1 och 3 mom., 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten, 75 § och 76 § 1 mom. 1 punkten,

av dem 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten samt 17 § 3 mom. sådana de lyder i lag 331/2004, 17 § 1 mom. sådant det lyder i lag 80/1999, 70 § 1 mom. 6 och 7 punkten och 75 § sådana de lyder i lag 359/2002, samt

fogas till 1 § ett nytt 4 mom., till 2 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 637/2000 och i nämnda lag 331/2004, en ny 15 punkt, till lagen nya 13 a-13 e § och 14 a §, till 15 §, sådan den lyder i nämnda lagar 359/2002 och 331/2004, ett nytt 3 mom. samt till 70 § 1 mom., sådant det lyder i nämnda lag 359/2002, en ny 8 punkt som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) förvaltare varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller förvaltningsorganen i ett försäkringsbolag för att förvalta ett likvidationsförfarande, *och med*

14) försäkringsfordran varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran.

Föreslagen lydelse

1 §

Tillämpningsområde

 Ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver livförsäkring har rätt att bedriva tilläggs pensionsverksamhet i Finland enligt vad som föreskrivs i denna lag. Bestämmelserna i 4 §, 5 § och 6 §, 7—13 §, 4—8 kap., 56 § och 57 § och 10 kap. tillämpas inte på tilläggs pensionsverksamhet.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) förvaltare varje person eller organ som utses av de behöriga myndigheterna eller förvaltningsorganen i ett försäkringsbolag för att förvalta ett likvidationsförfarande,

14) försäkringsfordran varje fordran som ett utländskt försäkringsbolag enligt ett direktförsäkringsavtal ansvarar för gentemot försäkringstagare, försäkrade personer, förmånstagare eller sådana skadelidande vilka har rätt att kräva ersättning enligt försäkringsavtalet direkt av försäkringsbolaget, inbegripet reserver för okända skador; de försäkringspremier som ett utländskt försäkringsbolag är skyldigt till följd av att dessa försäkringsavtal och denna verksamhet inte har ingåtts eller har återgått enligt den lag som gäller för sådana avtal eller sådan verksamhet innan likvidationsförfarandet har inletts skall också betraktas som försäkringsfordran, *och med*

15) *tilläggs pensionsverksamhet* verk-

samhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (2003/41/EG) om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

2 kap.

Inledande och avslutande av verksamheten

13 a §

Inledande av tilläggs pensionsverksamhet

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva tilläggs pensionsverksamhet i Finland, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som i EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få minst följande uppgifter:

- 1) namnet på de företag i Finland eller namnen på de egenföretagare vilkas tilläggs pensionssystem EES-försäkringsbolaget börjar förvalta,
- 2) den EES-stat, vars social- och arbetslagstiftning gällande tilläggs pensioner tillämpas på förhållandet mellan ett företag som avses i 1 punkten och medlemmarna eller på egenföretagare, samt
- 3) en utredning om huvuddragen i det pensionssystem som EES-försäkringsbolaget skall förvalta.

13 b §

Försäkringsinspektionens underrättelse

Försäkringsinspektionen skall vid behov inom två månader från mottagandet av de uppgifter som avses i 13 a § underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat om

- 1) de krav i social- och arbetslagstiftningen som skall följas när tilläggs pensionsverksamhet bedrivs i Finland, och
- 2) de informationsregler som skall följas när det gäller försäkrade som arbetar i Finland och som det föreskrivs närmare om i 13 c och 13 d §.

13 c §

Den skyldighet att lämna information som gäller EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet

Ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet skall med skäligen mellanrum för kännedom tillställa försäkrade som har rätt till tilläggs-pensionsförmåner och vid behov deras företrädare de gällande försäkringsvillkoren av vilka framgår omfattningen av tilläggs-pensionsförmåner, förutsättningarna i anslutning till erhållandet av tilläggs-pensionsförmåner och valmöjligheterna samt inom skälig tid väsentlig information om de ändringar som gjorts i försäkringsvillkoren.

EES-försäkringsbolaget skall varje år ge de försäkrade en redogörelse för bolagets finansiella ställning när det gäller tilläggs-pensionsverksamheten.

Varje pensionstagare skall, vid pensionsavgång eller när andra förmåner skall betalas ut, få utförlig information om de pensions- och andra förmåner som pensionstagaren har rätt till. Vidare skall varje pensionstagare samt vid behov deras företrädare inom skälig tid få information om de väsentliga ändringar som gjorts i försäkringsvillkoren.

13 d §

Information som ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet skall lämna på begäran

De försäkrade och pensionstagarna och vid behov deras företrädare skall på begäran i fråga om ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet när det gäller tilläggs-pensionsverksamheten få

1) bokslut och årsredovisning och, om EES-försäkringsbolaget ansvarar för fler än ett tilläggs-pensionssystem, bokslutet och årsredovisningen för vart och ett av tilläggs-pensionssystemen, och

2) en redogörelse för riktlinjerna för placeringspolitiken.

De försäkrade skall på begäran av ett EES-försäkringsbolag med tilläggs pensionsverksamhet få utförlig information om

1) målnivån för pensionsförmånerna,
2) förmånernas storlek när försäkringsförhållandet upphör,

3) tillgängliga investeringsalternativ och den faktiska investeringsportföljen samt om riskexponering och kostnader som är förknippade med investeringarna, om den försäkrade själv står för den finansiella risken, samt

4) de regler som gäller överföringen av pensionsrättigheter till en annan pensionsanstalt för det fall att försäkringsförhållandet upphör till följd av att anställningsförhållandet upphör.

13 e §

Inledande av tilläggs pensionsverksamhet

Ett EES-försäkringsbolag kan inleda tilläggs pensionsverksamhet i Finland, när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet i bolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen har fått uppgift om de villkor som avses i 13 b §, dock senast inom två månader från att Försäkringsinspektionen mottog de i 13 a § avsedda uppgifterna av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat.

Försäkringsinspektionen skall underrätta den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat om sådana väsentliga ändringar av de krav i social- och arbetslagstiftningen och av de informationsregler som skall tillämpas på tilläggs pensionsverksamhet som kan påverka ett pensionssystem som EES-försäkringsbolaget förvaltar i Finland.

14 a §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags tilläggs-pensionsverksamhet

Försäkringsinspektionen övervakar att ett EES-försäkringsbolag med tilläggs-pensionsverksamhet när det gäller verksamhet som bolaget bedriver i Finland följer den social- och arbetslagstiftning som nämns i 13 b § 1 mom. 1 punkten och de informationsregler som nämns i 13 b § 1 mom. 2 punkten. Om Försäkringsinspektionen upptäcker att ett EES-försäkringsbolag inte följer ovan nämnda bestämmelser, skall den genast underrätta den myndighet i EES-försäkringsbolagets hemstat som svarar för försäkringsinspektionen om detta. Försäkringsinspektionen utövar tillsyn i samarbete med den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i EES-försäkringsbolagets hemstat.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att när det gäller kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (1607/1993), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag använda tillgångar som nämnda kreditinstitut, bolag och företag har i sin besittning och som hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggs-pensionsverksamhet eller helt förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

17 §

Tvångsmedel

otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kapitalkraven.

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som *social- och hälsovårdsministeriet* eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lag eller de föreskrifter som ministeriet eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller som det ministerium som svarar för polisväsendet har meddelat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet *eller om bolaget när det gäller tilläggs pensionsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetslagstiftningen som avses i 13 b § 1 mom.1 punkten.*

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta sådan egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där orten för det utländska EES-försäkringsbolagets representation är belägen eller, om bolaget inte har någon representation i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län. *Försäk-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggspensioner eller sin tilläggspensionsverksamhet i Finland och av synnerligen vägande skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verkamma i Finland. I registret antecknas

6) återkallande eller begränsning av koncession som i Finland beviljats ett försäkringsbolag från tredje land, samt uppgift om orsaken och tidpunkten, *samt*

7) tidpunkten för återkallande av koncession som beviljats ett utländskt EES-försäkringsbolag i dess hemstat.

70 §

Register över utländska försäkringsbolag

Försäkringsinspektionen för register över utländska försäkringsbolag som är verkamma i Finland. I registret antecknas

6) återkallande eller begränsning av koncession som i Finland beviljats ett försäkringsbolag från tredje land, samt uppgift om orsaken och tidpunkten,

7) tidpunkten för återkallande av koncession som beviljats ett utländskt EES-försäkringsbolag i dess hemstat, *samt*

8) *tilläggspensionsverksamhet som ett EES-försäkringsbolag bedriver i Finland.*

75 §

Verksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning

Har Försäkringsinspektionen skäl att anta att någon för ett utländskt försäkringsbolags räkning i Finland bedriver verksamhet enligt denna lag utan att göra sådan anmälan som avses i 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom., skall inspektionen skaffa utredning om saken och vid behov uppmana den som saken gäller att inom en bestämd tid göra anmälan enligt 7 eller 10 §, ansöka om koncession, ändra sin verksamhet enligt inspektionens anvisningar eller att upphöra med verksamheten.

75 §

Verksamhet som i Finland bedrivs för ett försäkringsbolags räkning

Har Försäkringsinspektionen skäl att anta att någon för ett utländskt försäkringsbolags räkning i Finland bedriver verksamhet enligt denna lag utan att göra sådan anmälan som avses i 7, 10 och 13 a § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom., skall inspektionen skaffa utredning om saken och vid behov uppmana den som saken gäller att inom en bestämd tid göra anmälan enligt 7, 10 eller 13 a §, ansöka om koncession, ändra sin verksamhet enligt inspektionens anvisningar eller att upphöra med verksamheten.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räk-

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

1) för ett utländskt försäkringsbolags räk-

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

ning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 §, eller

ning bedriver försäkringsrörelse i Finland utan att göra anmälan enligt 7 eller 10 § eller utan koncession som avses i 18 § 1 mom. eller i strid med 22 a eller 57 § eller *bedriver tilläggs pensionsverksamhet utan att göra anmälan enligt 13 a § eller*

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse.

Denna lag träder i kraft den 200 .
